

لوکاں تے ملک غاں مقدماں ناں بیہ نہ آئی، جادوگر تے جیوتی رملیاں فی تعبیر تیں عاجز آ گیا فراس فی تعبیر دسن آلو کون ہے بلکہ اس ور تے سارا ملک ماں ملل مچ گئی وہہ غی۔ ساقی اجازت لے غے بندی خانے بجے جت اس غاذہ نں ور حضرت یوسف غاں سچا کچا کردار تے اچا اخلاق غیں مدتاں پر امن لگی دیں لیک بحری ہوئیں تے مچ پیا راورادب ناں اس راعرض کرے ”اونیش سچا ریا! یوسف! اس تیں چو لگے کہ جیل غاں لوکاں ور حضرت یوسف غاں کردار غو کے اثر تھو! فرساری خواب غے عرض کرے جے تم بھلا اس فی تعبیر دوستاں غے انھاں لوکاں ناں وی چو لگے جے جہڑا میری واپسی ناں بڑی بے چینی ناں اڈکیں لگا۔

(۳۸) سبحان اللہ! یہ ہیں پیغمبری تے یوسفی اخلاق! کہ جس بندہ غے جتھ سنیوٹو رپو، وہ اہج مدتاں بعد اپناں ہی کم واسطے آوے، حضرت غاسنی غی کا غے گل ہی بیہ نہ کر تو، حضرت اس ناں نہ واہ گل یاد کروا نوں نہ ناراض وین نہ ہور وکریں، بلکہ فٹ اس غی گل جو جواب دین لگ جیں، فر وہ چھڑی تعبیر پچھے ور حضرت تعبیر غے ناں ناں اس ور عمل کرن غو بھنگ دی دسین سگوں امینی طرفوں اگلا سال واسطے خوشخبری وی سنا نوں یعنی تعبیر وی تے تدبیر وی اور تبشیر یعنی خوشخبری وی!!

یہ خواب ہیں کے؟ یہ سچا خواب اصل ماں خدا غی خدائی غی تے اس غی تقدیر غی اک نشانیں ہیں انھاں غے ذریعہ انساناں ناں دسیو جے کہ دنیا ماں جو کجھ ہور رہو ہے، جہڑا واقعہ پیش آرہیا ہیں یہ اجن چیت غا حادثہ بیہ نہ بلکہ انھاں غے پچھے خدا غی ہستی تے اس غی قدرت ہے ات جو کجھ ہو رہو ہے یوہ اس غا پہلاں تیں بنایا و اتے متھیا و منصوبہ یعنی تقدیر غو حصو ہے، تیں تے کیں واقعہ پیش آن تیں پہلاں ہی وہ کسے کسے ناں خواب ماں انھاں غو ذری پھلکا روجو دس چھوڑے۔ ورنہ چان چک پیش آن آلا واقعہ غی پہلاں خبر کسرا؟؟ اس راہ خواب خدا غاں نافرماناں وراک دلیل بن جیں کہ تم خدا غی قدرت تے اس غی تقدیر ناں کیوں بیہ نہ متا!!

(۳۹) حضرت یوسف غی دی وی تعبیر نے بادشاہ ناں ٹھٹھن ٹھار کر چھوڑ پوتے تعبیر غے ناں ناں خلق خدا غی ہمدردی ماں دی وی تدبیر تے اس تیں بعد غی خوشخبری نے اس غی حیرانگی ماں ہور ہی باہد و کر چھوڑ پو جے اتنا اچا رتبہ تے فضیلت آلو بندو جیل ماں بندہ ہے! اس ناں ملاقات غی شوق ہو گئی تے حضرت ناں شاہی دربار ماں لیان غو حکم و دور شان یوسفی نکواتی مدت جیل غی اندھیری کھڑیاں ماں رہ غے وی رہائی واسطے چھڑ کتا بیہ نہ، بلکہ پہلاں اپناں مقدماں غی تحقیق کروا نوں، تاں غے شاہی دربار غے ذریعہ تحقیق وہے تے مصر غا بچہ پچہ ناں اصلیت غو چو پٹے۔ فر اچا اخلاق ٹھو کہ جس زینغا غا یہ سارا پھند تھاس غو صاف لفظاں ماں ناں بیہ نہ لیتا تاں غے انھاں غی طرفوں عزیز مصر غی ذلات نہ وہے تے فرمانوے جے یوہ سب کجھ لوکاں ناں حقیقت دسن واسطے ہے باقی میرورب تے انھاں کانسریاں غیں ساریں چال آپے ہی جانے۔

(۴۰) بادشاہ ناں حضرت یوسف غی پاکدامنی غو یقین ہوئی گیوتھو۔ اسے گلوں اس نے کانسریاں ناں اس راسلما پو جے جسویلے ”تم نے ہی“ یوسف غو غلا یا تھا وہ کے مسلوتھو؟ کیوں! اس ماں انھاں غو وی کجھ ذری مری قصور تھو؟ ساریں کانسریاں نے قسم کرے حضرت یوسف غی پاکدامنی غی گواہی دتی تے جسویلے ساریں شہادت آگئیں اس ویلے عزیز مصر غی گھر آلی وی یاہ گل کہن ور مجبور ہو گئی کہ ”مہن تے جی گل باندے آئی گئی ہے اصل ماں میں ہی یوسف ناں ور غلاں غی کوشش کی تھی۔ ورنہ دیہہ تے بالکل سچا تھا“ فائدو: قرآن نے زینغا غو یوہ قصور من لینوں تے بیان کیو ہے ورتوبہ کرن تے مسلمان ہون غا بارہ ماں کجھ بیہ نہ کہو۔ اور حضرت یوسف ناں اس غا نکاح غی گل تے نہ قرآن ماں آئی، نہ تورات ماں، نہ یہودی روایتاں ماں، نہ رحمت عالم ﷺ غی کے صحیح السنہ حدیث ماں۔ تے قیاس وی یاہی گل کہہ کہ واہ فاحشہ کانسری جہڑی چھڑی نفس غی خواہش پچھے فی بلکہ سدائی ہوئی وی پھرے، کانسریاں غی بہری محفل ماں یاہ گندی گل کہتاں وی ذری شرم بیہ نہ کرتی واہ پاکدامن اللہ غا معصوم پیغمبر غا گھر غے لائق بیہ نہ ہو سکتی۔ بلکہ میرے نزدیک تے عاشق وی اس ناں شاعراں نے نہایو ہے۔ واہ تے جی عاشق ہون غے لائق وی قطعاً بیہ نہ ہو سکتی ذری انصاف تے کرو! عاشق اپناں محبوب غا اک پھلکا را واسطے جند جان قربان کرن ورا مان کرے۔ محبوب غا ارام پچھے ساری زندگی کنڈاں ورا گذارن ورا نا کرے بلکہ اس غی تابنگ تے۔ ”ع“ لے آدھ اس غا دے آسکھ میرا میری زندگی عمر تمام دے آ“ بلکہ قادر یا رغاں لفظاں ماں تے

تے بیان کیو ہے ورتوبہ کرن تے مسلمان ہون غا بارہ ماں کجھ بیہ نہ کہو۔ اور حضرت یوسف ناں اس غا نکاح غی گل تے نہ قرآن ماں آئی، نہ تورات ماں، نہ یہودی روایتاں ماں، نہ رحمت عالم ﷺ غی کے صحیح السنہ حدیث ماں۔ تے قیاس وی یاہی گل کہہ کہ واہ فاحشہ کانسری جہڑی چھڑی نفس غی خواہش پچھے فی بلکہ سدائی ہوئی وی پھرے، کانسریاں غی بہری محفل ماں یاہ گندی گل کہتاں وی ذری شرم بیہ نہ کرتی واہ پاکدامن اللہ غا معصوم پیغمبر غا گھر غے لائق بیہ نہ ہو سکتی۔ بلکہ میرے نزدیک تے عاشق وی اس ناں شاعراں نے نہایو ہے۔ واہ تے جی عاشق ہون غے لائق وی قطعاً بیہ نہ ہو سکتی ذری انصاف تے کرو! عاشق اپناں محبوب غا اک پھلکا را واسطے جند جان قربان کرن ورا مان کرے۔ محبوب غا ارام پچھے ساری زندگی کنڈاں ورا گذارن ورا نا کرے بلکہ اس غی تابنگ تے۔ ”ع“ لے آدھ اس غا دے آسکھ میرا میری زندگی عمر تمام دے آ“ بلکہ قادر یا رغاں لفظاں ماں تے

ع” تن دیاں بالائے داہنوں بریکی منجا چزارہن دیوتج و چھاونے نوں،، جد کہ زلیخا نے نفس غی خواہش تیں بجن کائے گل کرتی ہی بیہندہ اور دیدار واسطے بیہندہ سہکتی بلکہ جیل ماں بند کران نہیں گل کرے۔

(۴۱) حضرت یوسفؑ یاہ تحقیق کروان غی حکمت بیان فرمائیں جے اک تے ہوں چاہوں توہے عزیز مصر ناں پکوتین بلکہ حق الحقین ہو جے میں اس غی پچھو کڈی اس غی خیانت بیہندہ کی نانے ساراں لوکاں ناں اس حقیقت غوچو لگ جے کہ اللہ خیانت کرن آلاں غی چال چلاکس کدے بیہندہ چلن دیتو پھانویں چھٹ گہڑی واسطے ویہ لوکاں ناں بیوقوف بنان ماں کامیاب ہی ہو جیں لیکن اوڑک دودھ غودودھ تے پانی غوپانی ضرور ہو غے رہ۔ یاہ گل حضرت یوسفؑ نے یا تے بادشاہ غا در بار ماں چغ غے فرمائی یا انھاں قاصداں اگے فرمائی جہو راہائی غوسینو لے غے آیا تھا۔

یوسفؑ ۱۳	وَمَا آخِرُ ۱۳	یعنی ہوں اس پاک دامنی ناں اپناں نفس غو کمال بیہندہ سمجھو، نہ ہوں اپناں نفس ناں بری تے بے قصور سمجھ غے اس ور بڈیار کروں جت توڑی نفس غی گل ہے تے نفس نفس ہی ہے وہ تے انسان ناں بدیاں ور ہی پچھے، ورجس ور اللہ تعالیٰ ہی ایہوں رحم فرما دیے، تے جس ور اس غو کرم ہو جے فروہ اسے غا فضل ناں بدیاں تیں بچے اور محفوظ رہ، وہ اس غو ایہوں ذاتی کمال بیہندہ ہو تو۔ آخر ماں اللہ غیں صفت غفور تے رحیم بیان کر غے اس پاسے اشارو کیو جے جہو اس ور متوجہ ہو غے اس غاؤ اور آجے اس ناں ور ضرور اپنی حفاظت ماں لے غے گناہاں تیں بچا لے کیونجے وہ ہے ہی بڑ غفور رحیم۔
۱۳ یوسفؑ	الْكَيْلَ وَأَخِيرُ الْمَزْلَيْنِ ۱۳	(۴۳) کانسریاں آلا مقدام غی تحقیق باندے آن ور بادشاہ حضرت یوسفؑ تیں ہور متاثر ہو وواس نے فرزندو چلا غے حضرت یوسفؑ شانی در بار ماں سدیا، تے جسویں اس نے حضرت ناں گل کر فرتے اس غی عقیدت حدوں ہی بدھ گئی اس نے صاف لفظاں ماں کہہ دتو جے ”تم آج تیں ہمارے نزدیک بڑا رتبہ آلا تے امانت دار ہیں“ اس غو یہ مقصد تھو جے دوسرین جس کاں غو خطر ہے تم اس ماں خدا غی مخلوق واسطے کے کر سکیں؟ حضرت سمجھ رہیا تھا جے ہن میرا تیں بجن ات پوہ انتظام کوئے بیہندہ چلا سکو، فراس ذریعہ ناں ہوں اللہ تعالیٰ غا دین غی تبلیغ غو کم وی ارام ناں کر سکوں غو جس واسطے خدا نے ہوں پیغمبر بنا غے مصلح پوہوں اسے گلوں انھاں نے ساراں تیں اوکو کم یعنی زمین تیں پیدا ہون آئیں چیزاں غا سامن غو انتظام کرنوں اپنے مٹے لے یو، اس واسطے غلہ غا سامن غی تے حساب کتاب غی جانکاری غی لوڑ تھی حضرت نے فرمایو: یہ دوئے چیز اللہ نے مناں خوب عطا فرماہیں ہیں حضرت یوسفؑ نے یاہ ذمہ واری اخوذ باللہ! اپنے واسطے کسے عہدہ غی تاہنگ یا کافر حکومت غو اپرا نو کرن واسطے بیہندہ لی تھی۔ بلکہ اس غو مقصد وی اللہ غا دین غی تبلیغ غو مقصد کو نوں تھو، علامہ حمیشی اہنی تفسیر کشاف ماں فرمائیں: یاہ گل اس گلوں تاہنگے ویہ اللہ غا حکم جاری کر سکیں، حق قائم کر سکیں، لوکاں ناں انصاف دوا سکیں تے یہ انھاں ہی کماں بچوں ہیں جہاں واسطے اللہ غا نبی دنیا ماں آویں تفسیر کشاف تے تفسیر مدارک ماں ہے جے ”اس توں چو لگو کہ جسویں ظلم ختم کرن تے اللہ غا قانون غے مطابق لوکاں ماں انصاف کرن واسطے ہو کوئے رستوندہ اس ویلے کافر حکومت ماں اس مقصد پچھے کوئے عہد و لیتوں جائز ہے، یا ہی گل بیضاوی وغیرہ دو جیاں تفسیراں ماں وی آئی ہے۔
۱۳ یوسفؑ	الْكَيْلَ وَأَخِيرُ الْمَزْلَيْنِ ۱۳	(۴۴) حضرت یوسفؑ نے موقع غے مطابق مطالبو چھوڑ زمین غاں خزا ناں غی ذمہ واری غو کیو تھو۔ ورا اللہ نے اہنی حکمت ناں ویہہ اک طرح غا مصر غا بادشاہ ہی بنا چھوڑ آیا تھا، قرآن ہی نے کچھ اگلے چل غے انھاں ناں ”عزیز“ مصر کہو ہے، تے فرجسویں انھاں غا والد حضرت یعقوبؑ مصر تشریف لیا یا ہیں اس ویلے ویہہ ہی مصر غا تخت ور تھا جس تیں علماء غو یہ خیال ہے کہ یا تے بعد ماں بادشاہ نے بادشاہی سروں ہی چھوڑ غے ملک حضرت یوسفؑ غے حوالے کر چھوڑ پھوڑے یا بادشاہ چھوڑ ناں غو تھو باقی ملک غو انتظام سارو اس نے حضرت یوسفؑ غا تھہ ماں دے چھوڑ پھوڑے، یہودی روایتاں ماں یا ہی گل آئی ہے۔ خیر! اس را لوکاں نے خدا غی قدرت غو اک چمکا رو دیکھیو، حضرت کتنیں منزلاں تیں لنگیا و ہر منزل ور لوک یا ہی سمجھتا رہا ہے یا ہی انھاں غی آخری منزل ہے حالانکہ ویہہ سارا رستہ غا پڑا تھا تے انھاں غی اصل منزل۔ مصر ماں پیر پکا کرن غو ذریعہ بن رہیا تھا، کیونجے آئے اللہ نے انھاں کو نوں اپناں دین غو کم لیتوں تھو، اللہ تعالیٰ فرماوے ہم کیو کاراں ناں دنیا ماں وی نیکی غو یہ سہنو بدلو دیاں۔ ہاں! یاہ ہور گل ہے کہ کسے غی نیکی غو نتیجہ لکے کد؟ اور دنیا غو یہ بدلو نیکی غو

اصل بدلوینہ۔ فرمایو: اصل بدلوئے آخرت غواہ و ثواب ہے جہود ایمان آلاں تے پرہیزاں گاری کرن آلاں واسطے مچ ہی سرس تے بہتر ہے۔

(۳۵) مہن ذکر مدتاں بعد اک دو جا زمانہ غور ہو جوہ جوہیے خوشحالی غاں ستاں سالاں تیں بعد سخت کال غوسوں آگیتھو جس نے اُس پاسے غاسارا ملک ہی اس مصیبت ماں پلہیت لیا تھا، حضرت یوسفؑ نے پشلاں خوشحالی غاں سالاں ماں مصر غاں زمینداراں کوٹوں بدھیک غلو مل لے لے غے مصر غاں گودام تے سٹور پھر یا دا تھا حضرت نے غلہ غو مناسب مل طے کر غے سرکاری سٹوراں بچوں لوکاں ناں غلو دینوں شروع کیو اس گل غی کوئے کالے غاں ساراں مکاں ماں بل مچ گئی، بے مصر ماں غلو موجود ہے، چٹکھی تیں لوک غولین مصر آن لگا، کنعان تیں وی لوک آیا جن ماں حضرت یوسفؑ غاں پہاٹی وی مصر غولین آیا۔ ات انھاں غی ملاقت ”عزیر مصر“ یعنی حضرت یوسفؑ ناں ہوئی حضرت نے تے ناں پتو پچھتاں ہی ویہہ پشان لیا کیونجے حضرت ناں پہاٹیاں غی شکل کد پہلے تھی! اور پہاٹی۔ حضرت یوسفؑ ناں بالکل نیمہ سیان سکیا تے سیان غاں وی کس را جس بندہ ناں ویہہ دس بارہ سال غی عمر ماں کنعان غاں کھوہ سٹ آیا تھا۔

انھاں غاں مہن ماں یاہ گل کسرا آ سکے تھی بے اج وہ ہی ”عزیر مصر“ ہے۔

(۳۶) حضرت یوسفؑ نے پہاٹیاں غی مچ سٹھنی طرح مزانی کی فردس پہاٹیاں ناں دس انھاں غیں چھٹ پھر غے غلو دتو کیونجے حضرت یوسفؑ نے باہر غاں مکاں تیں آن آلاں لوکاں واسطے راشن غو پوی حساب رکھو دتھو بے ہراک آن آلاں ناں اک اٹھ لد غے راشن دتو بے ناں ساراں ناں انصاف دی وے۔ تے کوئے غلو جمع کر کر غے چور بازاری وی نہ کر سکے۔ پہاٹیاں نے عرض کیو بے ہراک واک متری و پہاٹی۔ بنیائیں۔ وی بے جہود و ہار و دکھیا پاپ کوئے رہ گیو ہے۔ تم ہم ناں اس غو خصوصی دے دیو۔ حضرت نے فرمایو بے اس را غیر حاضر بندہ غاں ناں و ہم غلو نیمہ دیتا۔ تم اگلی واری اس ناں وی ناں لے غے آؤ فر اس غو خصوصی و پور پور دلو بے غو، میرا اخلاق تے تم نے تک ہی کیو ہے کہ ہوں کسرا انصاف ناں ہراک بندہ ناں پور پور دمن غے دیوں تے باہر دں آن آلاں غی کسرا مزانی کروں! مہن تمنّاں میرا وعدہ ماں شک تے ہو ہی نیمہ سکتو۔ بلکہ مہن اک ہور گل وی سن کیو کہ مہن بے کدے تم اس یا ماں پہاٹی ناں ناں لے غے نہ آیا تاں ہوں یا ہی گل سمجھوں غو بے تمنّے کوڑ مار غے تے منّاں تھو کھو دے غے اک اونٹ غلو ہور لین غی کوشش کی تھی۔ جیکدے تم اگلی واری اس پہاٹی ناں نہ لیا یا تے ثابت ہو گیو بے تم نے غلہ واسطے کوڑ مار پتھو فر تے تمنّاں وہ کچھ غلو شلو نیمہ لھ سے بلکہ فر تم میرے نیڑے ہی نہ لگیو۔

(۳۷) پہاٹیاں نے حضرت یوسفؑ ناں وعدو کر لیو بے بنیائیں ابا تیں کئی کرنوں کوئے سوکھو کم تے نیمہ۔ و ہم انھاں ناں ٹھگ ٹھور غے یوہ کم ضرور کر لیاں غا، فر حضرت یوسفؑ نے اپناں انھاں ملا زماں ناں جہود غلو مہن غے دیں تھا حکم دتو بے تم غلہ عامل ماں لی وی جنس انھاں غی غلہ آلیں چھٹاں ماں ہی چھپا غے رکھ چھوڑ دتا غے جسوئے یہ گہر جا غے اس ناں دیکھیں تے مھارا برتاؤ تیں متاثر ہو غے فر غلو لین آجیں تے انھاں ناں دوہری واری غلو لین واسطے رقم غو دی نوین سرانظام نہ کرنوں پوے اور تاؤلا واپس مڑ آویں؛ فاندو:- ﴿بِضَاعَةٍ﴾ اس ماں ناں کہو بے جنس ناں تجارت تے پپار کریں تے جہود سودا غاں ماں دتو بے۔ وہ پہاٹیاں نقد غی شکل ماں وے پہاٹیاں جنس غی شکل ماں! گوجری ماں اس غاں ترجمہ واسطے خاصی کوشش غے باوجود

اسو لفظ نیمہ تھا یو جس ماں نقد تے جنس دواں غو مفہوم آ سکے، اسے گلوں اردو غو لفظ سراپا استعمال کرنوں پیو ہے۔ نیوں علماء غی تحقیق یا ہی ہے بے یوسفؑ غاں پہاٹیاں نے غلہ عامل ماں کالے جنس ہی دتی تھی نقد رقم نیمہ! اس لحاظ ناں ﴿بِضَاعَةٍ﴾ غور تے جنس دواں ہو سکے۔

(۳۸) یعنی پہاٹیاں غو یوہ قافلہ مڑ غے اپنے گہر مچو ات انھاں نے اپناں والد حضرت یعقوبؑ ناں حالات سفر سنایا تے مصر تیں اناج لیان غی تفصیل سنا تاں دسیو بے ہم ناں دس پہاٹیاں اونٹ غلو لھو ہے اک پہاٹیاں ہور بنیائیں غو خصوصی لھ جا تو روہ اس گلوں نیمہ لھو کیونجے غیر حاضر غلو نیمہ دیتا بلکہ وہ اک اونٹ غلو تے روک ہی کیو ہے سگوں مہن ہم تا یوہ حکم ہے بے اگلی واری اپناں یا ماں پہاٹی ناں وی ناں لیا یو! جیکدے

وَبَايِعْتُمْ ۙ وَكَانَ بَيْعُكُمْ فُتُورًا ۚ
کَيْلَ بَعِيرٍ ذٰلِكَ كَيْلَ يَسِيرٍ ۚ قَالَ لَنْ اُرْسِلَہٗ

اونٹ غلو زیادہ لیا ناں غا یوہ تے تھوڑ و جڑ ہی غلو ہے (۳۹) یعقوب نے فرمایو: ہوں اس ناں کدے وی تمہارے ناں نیمہ۔
مَعَكُمْ حَتّٰی تُؤْتُوْنَ مُوْتَقَاۡمَہٗنَ ۚ اللّٰہُ لَآ اَتٰنٰنِیْ بِہٖ ۚ

چلا سوں، حجر توڑی تم خدا غی قسم کر غے یوہ وعدو نہ کریں کہ تم اس ناں ضرور میرے کوئے لے غے آؤیں غا، و رہاں!
اَلَا اَنْ یُّحَاطَ بِکُمْ فَلَمَّا اٰتٰوْہُ مُوْتَقٰمَہُمْ قَالَ اللّٰہُ

جہد کہ تم آپے کدے کبیر اماں آجیں، فر جسوئے انھاں نے پکو وعدو کر لیو تے یعقوبؑ نے فرمایو! ہم جو کچھ کہہ رہیا ہوں اس
عَلٰی مَا نَقُولُ وَکَیْلٌ ۚ وَقَالَ یٰۤاٰیُّہٗنَا لَا تَدْخُلُوْا

ور اللہ تعالیٰ ہی کار ساز ہے (۵۰) ناں فرمایو: میریو بچیو! تم ایکن ہی یو
مِنْ بَابٍ وَّاحِدٍ وَاَدْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَۃٍ ۚ

تیں نہ بڑیو! بلکہ کئی کئی دروازاں توں داخل ہو یو!
وَمَا اَعْنٰی عَنْکُمْ مِّنَ اللّٰہِ مِنْ شَیْءٍ ۚ اِنَّ الْحَکْمَ اِلَآ

تے ہوں اللہ تعالیٰ غا حکم ناں تمہارا وروں ناں نیمہ سکتو حکم تے صرف اللہ تعالیٰ ہی
یَلٰہُ عَلَیْہِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَیْہِ فَلْیَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلِ ۚ

غو ہے میں اسے ور پھر سو کیو دو ہے تے پھر سو کرن آلاں ناں اسے ور پھر سو کرنوں چاہئے!
وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَیْثُ اَمَرَهُمُ اللّٰہُ مَا کَانَ یُعْنٰی

تے جسوئے ویہہ (مصر ماں) داخل ہو گیا جس را کہ انھاں ناں ان غا پاپ نے دسیو تھو، (تے) انھاں غا والد
عَنْہُمْ مِّنَ اللّٰہِ مِنْ شَیْءٍ ۚ اِلْحَاجَۃً فِیْ نَفْسِ یٰۤعْقُوْبَ

اللہ تعالیٰ غا مقابلہ ماں انھاں غے کچھ وی کم نیمہ آسکیں تھا واہ تے یعقوبؑ غا دل ماں اک تاہنگ تھی
فَضْلًا وَّ اِنَّ لَّنْ وَّ عَلَیْہِ لِنَا عَلٰنَہٗ ۚ وَلٰکِنْ اَکْثَرُ النَّاسِ

جہودی انھاں نے پوری کر لی تے بیشک ویہہ بڑا علم آلا تھا، اس غی وجہ تیں کہ جہود علم ہم نے انھاں ناں عطا کیو تھو ورنے لوک
لَا یَعْلَمُوْنَ ۚ وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰی یُّسُفَ اَوٰی اِلَیْہِ اَخَادَہٗ

(اس گل ناں) جانتا نیمہ (۵۱) تے جسوئے ویہہ یوسفؑ کوئے بیچیا انھاں نے اپناں پہاٹی ناں اپنے کوئے جگہ دتی
مَنْزِلَہٗ ۙ

اسو لفظ نیمہ تھا یو جس ماں نقد تے جنس دواں غو مفہوم آ سکے، اسے گلوں اردو غو لفظ سراپا استعمال کرنوں پیو ہے۔ نیوں علماء غی تحقیق یا ہی ہے بے یوسفؑ غاں پہاٹیاں نے غلہ عامل ماں کالے جنس ہی دتی تھی نقد رقم نیمہ! اس لحاظ ناں ﴿بِضَاعَةٍ﴾ غور تے جنس دواں ہو سکے۔

(۳۸) یعنی پہاٹیاں غو یوہ قافلہ مڑ غے اپنے گہر مچو ات انھاں نے اپناں والد حضرت یعقوبؑ ناں حالات سفر سنایا تے مصر تیں اناج لیان غی تفصیل سنا تاں دسیو بے ہم ناں دس پہاٹیاں اونٹ غلو لھو ہے اک پہاٹیاں ہور بنیائیں غو خصوصی لھ جا تو روہ اس گلوں نیمہ لھو کیونجے غیر حاضر غلو نیمہ دیتا بلکہ وہ اک اونٹ غلو تے روک ہی کیو ہے سگوں مہن ہم تا یوہ حکم ہے بے اگلی واری اپناں یا ماں پہاٹی ناں وی ناں لیا یو! جیکدے

ہم نہ لے گیا تاں ہم چوٹا ہوا جان غاتے اگے ہم ناہنوں حصوی نیہ نہ لھیں۔ لہذا تم بنیامین ناں مہارے نال چلاؤ! ہم اُس غی چنگی طرح حفاظت کراں غامبن ہم ہشیار ہو گیا ہاں واہ غفلت نیہ نہ کرساں جہوی یوسف غا بارہ ماں مہارے تیں ہو گئی تھی حضرت یعقوب نے فرمایو: جے یہ وعدا تے تم نے یوسف غا بارہ ماں دی کیا تھا۔ فرتھار اور کسر پھر وسو کروں! ہاں! ارج غلہ غی دی چ لوڑ ہے لہذا ہوں بنیامین ناں چلاؤں غور تھاری حفاظت ور کے پھر وسو کروں! بس اللہ تعالیٰ ہی سب تیں سرس حفاظت کرن آلو ہے۔ وہ ہی اپناں فضل ناں اس غی حفاظت کرے غودہ سب تیں بدھ رحم کرن آلو تے مہربان ہے۔ (۴۹) حضرت یعقوب نال یاہ گل چلے ہی تھی کہ انھاں نے اپنوں سامان کھولیو کے دیکھیں کہ غلہ غائل ماں جہوی جس دتی تھی واہ انھاں غی چھٹاں ماں ہی تہری دی ہے۔ فرانھاں غی خوشی غی کے گل تھی! والد صاحب

یوسف ۱۲

۳۸۸

وما آید ۱۳

قَالَ اِنَّ اِيَّاكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِسَاكَاثُو اِيْعْمَلُوْنَ

تے دسیو جے ہوں تیرو پہاکی ہوں، مہن توں اس ور گلو نہ جو کجھ یہ کرتا رہیا ہیں، (۵۲)

فَلَمَّا اجْتَنَزَهُمْ بَجَهَارِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةُ فِي رَحْلِ اَخِيهِ

فرجسولے انھاں نے ان غوسان تیار کروایو، پانی پین غو پہاٹو اپناں پہاکی غی چھٹ ماں رکھ چھوڑ یو،

ثُمَّ اَدْنٰ مَوْدِنَ اَيْتِهَآ الْعِيْرَ اِنْكُمۡ لَسَارِقُوْنَ ۝ قَالُوْٓا

فراک بلان آلا نے آلو ماریو جے ارے قافلہ آلیو! تم تے واقعہ ہی چور ہیں؛ انھاں نے بلان آلا ور

وَاَقْبَلُوْا عَلَيْهِمۡ مَا ذَا النِّفْقُوْنَ ۝ قَالُوْا نَفْقِدُ صُوَاعَ

مڑ غے کہو! تھاری کے چیز گی ہے؟ انھاں نے کہو! ہم ناں بادشاہ غو پانی پین آلو پہاٹو

الْمَلِكِ وَلِمَنۡ جَاءَ بِهِ حُنُلٌۭۤ اَوْ اَنۡ اِلَآهٍ رَّعِيْمٌ ۝

گم گیو ہے تے جہو واس ناں لیاوے غو اس واسطے اک اونٹ غلو ہے، تے ہوں اس غو ذمہ وار ہوں! (۵۳)

قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْتُمۡ فِيْ الْاَرْضِ

انھاں نے کہو: خدا غی قسمیں! تمناں چنگی طرح پتو ہے جے ہم اس ملک ماں فساد چکن نیہ نہ آیا،

وَمَا كُنَّا سَارِقِيْنَ ۝ قَالُوْٓا فَمَا جَزَاؤُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ

تے نہ ہی چوری مہارو کم ہے؛ انھاں نے کہو! فراس غی کے سزاوے غی؟ جیکر تم چوٹا نکلیا!

قَالُوْٓا جَزَاؤُكُمْ مِّنۡ وَّجَدٍۭ فِيۡ رَحْلِهِ�ْ فَبُهِرُوْٓاۤ اَوْ كَذٰلِكَ

انھاں نے کہو اس غی سزایا ہی ہے جے جس غی چھٹ ماں وہ (پہاٹو) لکھے غودہ ہی چور اس غو بدلووے غو ہم غالماں ناں

نَجْزِي الْظٰلِمِيْنَ ۝ فَبَدَاۤ اِبْرٰهِيْمَ يَمۡسِكُ بِرِجۡلَيْهِ وَرَاٰ اَخِيْهٖ

اسے راسزادیاں (۵۴) فریوسف نے اپناں (سکا) پہاکی غی بوری تیں پہلاں انھاں غیں بوریں نکلی شروع کیں،

ثُمَّ اَنۡسَخَرَجَهَاۤ مِنْ وَّعَاۤءِ اَخِيْهٖۤ كَذٰلِكَ نَاۤیِیُسُفُ

فر اپناں پہاکی غی بوری بچوں وہ کڈ لیو اسے راہم نے یوسف واسطے تدبیر کی تھی،

مَا كَانَ لِیَاۤخُوْبَ اَخْلَافُیۡ دُوۡنَ الْمَلِكِ اِلَّا اَنۡ یُّشَآءَ

کیونچے ویہہ اللہ غی مشیت تیں بجن بادشاہ غا قانون ور اپناں پہاکی ناں نیہ نہ رکھ سکیں

مذہب ۳

ناں کہن لگا! دوسو مہن ہم ناں ہور کے لوڑے! کسچا کردار غو بادشاہ ہے ہم ناں اتانج دی پورو پورو دوتے مل ماں دتو دوسو ماریو واپس کر چھوڑ یو! مہن تے تم ضروری بنیامین ناں چلاؤ ناں! تانچے ہم اس غی حفاظت دی کراں تے اک اونٹ اتانج دی ہور پہیاج غے اپناں گہر آلاں واسطے لیاواں۔ یوہ اتانج تے تھوڑو جتو ہی ہے۔ تاواں ہی ملک جے غو۔ اس لفظ غی ذوق تفسیر یاہ دی ہے جے ”یوہ اک اونٹ پہا غو غلو تے اسانی ناں ہی لہجے غو“۔ یعنی ”سیر غو ترحوں“ تھوڑو جتو“ دی ہے تے ”اسانی ناں لہجہ جان آلو“ دی ہے۔ ﴿نَجِیْرُ اَهْلِنَا﴾ غو ٹھیک ترحوں ہے ہم اپناں گہر آلاں واسطے پہیاجی کراں غا“ یا ”ہم اپناں گہر آلاں واسطے غلو پہیاج غے لیاواں غا“۔

(۵۰) حضرت یعقوب ناں جت توڑی انھاں تیں ہو سکے تھوساریں تدبیر چکیں کرلیں، بچاں ناں اللہ تعالیٰ غی قسم دے غے پکو وعدو لیو جے بنیامین غی پوری راہی کر غے اپنے ناں موڑ غے لیاویں غا، کسے حال ماں اس ناں لگو نیہ نہ چھوڑیں ور یاہ ہور گل ہے جے تم کسے مصیبت ماں سارا پھس جیں جساں ہر اکین ناں اگنی اگنی ہی پے جے تے کوئے کسے غوتھان کر ہی نہ سکے فرتھارے ور کوئے نہو رو نیہ نہ۔ تے اس تدبیر غے ناں ناں حضرت یعقوب پھر وسوساں اللہ تعالیٰ غی ذات ور ہی کریں، جے وہ ہی مہاری تدبیر ناں توڑ چا ہڑن آلو ہے۔ تدبیر غے ناں ناں توکل اللہ غی ذات ور تے اس غی تقدیر ور، اسے غوناں ایمان ہے، تے یاہی مومن غی کئی اگنی شان ہے۔

(۵۱) اُس دور ماں بڑاں شہراں غے آسیں پاسیں اک بڑی کند وہے تھی جساں کہیں دروازہ وین تھا بس انھاں تیں ہی لوک شہر ماں جاسکیں تھا مصر ماں وی اسی ہی کند ہوئی جس واسطے حضرت یعقوب اپناں بچاں ناں فرما رہیا ہیں جے تم یارداں پہاکی اک ہی بو آتیں اندر نہ بڑیو بلکہ کئی کئی دروازاں تیں بکھرا بکھرا ہونے اندر جایو۔ اس غی کے حکمت تھی؟ کجھ علماء فرماویں جے حضرت یوہ خطر وہسی کریں تھا جے اتناں بڑا جھٹاناں تک غے شہر غا لوک کوئے شک شبونہ کرلیں جے یوہ جھوسن، ڈکیتی، حملہ وغیرہ غی کسے پھیوی نیت ور تے نیہ نہ آریو ہے۔ تفسیر مدارک ماں وی اک تفسیر یاہی آئی ہے۔ درمناں مفسرانے یاہ حکمت بیان کی ہے جے حضرت یعقوب یوہ خطر و سمجھیں تھا جے یارداں پہانیاں غی اس جماعت ناں دیکھ غے کوئے ساڑو نہ کرے یا انھاں ناں نظر نہ لگ جے اسے واسطے انھاں نے یاہ تدبیر کی تھی، خبر اپناں دل ماں آن آلاں انھاں خطراں تیں بچن واسطے حضرت یعقوب نے یاہ تدبیر تے دی ورنال ہی یاہ گل دی فرمائی جے اللہ تعالیٰ غی تقدیر انھاں تدبیراں ناں مل نیہ نہ

سکتی، وہے غودہ ہی جہو خدا ناں منظور وہے غو، حکم تے اسے غو چلے اُس غاکم ناں کون روک سکے! میرو وی پھر وسوساں اسے غی کجی ذات ور ہے بلکہ ہر اکین توکل کرن آلاں اسے ور توکل کرنوں چاہیے! ہم تدبیراں ور پھر وسو نیہ نہ کرتا بلکہ تدبیر تے اپنی ذمہ داری پوری کرن واسطے کراں کیونچے اگنی طاقت غے مطابق تدبیر کرنی وی اسے غو حکم ہے۔ فر بچاں اپناں باپ غاکم غے مطابق کئی کئی دروازاں تیں ہی مصر ماں داخل ہوا لیکن اللہ تعالیٰ فرماوے جے یعقوب غی تدبیراں ناں مہاری تقدیر نہ مل سکے تھی نہ مل سکی! ہوو وہ ہی جہو خدا ناں منظور تھو، تے پہاکی خیریت ناں سارا واپس نیہ نہ آسکیا یاہ تدبیر تے حضرت یعقوب غا دل ماں اک گل آئی تھی واہ انھاں نے پوری کر لی کیونچے انھاں ناں مہاری طرفوں علم عطا ہوو تھو، تے ویہہ جاتے تھا اللہ غی تقدیر ور یقین تے پھر وسہ غے ناں ناں اگنی طاقت غے مطابق تدبیر

کرنی وی ضروری ہے۔ ورنہ مالوک تقدیر تے تدبیر غاس جوڑناں سمجھنا ہیمنہ، دیہہ یاتے اپنی تدبیراں ورہبر و سوکر غے تقدیر ناں بسا چھوڑیں فرجہ تقدیر غے مطابق واہ تدبیر تے ہیمنہ لگتی تاں دیہہ مایوس ہو جس حالانکہ جبکہ دیہہ تقدیر ناں وی مٹتا تاں مایوسی غی کا تے گل ہیمنہ تھی دیہہ سمجھ جاتا تے تقدیر مایاں پوئی تھوتے یا دیہہ تقدیر غاناں ورہتہ پیر بن غے میں ریہنہ حالانکہ تقدیر غو یوہ مطلب ہوتی ہیمنہ۔

(۵۲) یعنی جسو پیلے یوہ قافلہ حضرت یوسف کو تے بچ گیو، انھاں نے اپناں سکا پہائی بنیامین ناں کئی ہو غے ملاقات کی، اس غی خوب عزت تے حرمانی کی تے راز ناں اپناں پہائی ناں دسیو جے ہوں تیرو پہائی یوسف ہوں فرماتاں غا چھوڑا تیں بعد پہایاں غی ملاقات ور کچھ وے وہ سب کچھ ہووہ حضرت یوسف نے اپنی تن برتی سنا کی بنیامین نے اپنے اہر ہون آلا پہایاں غا ظلم بیان کیا۔ ور حضرت یوسف نے پہائی ناں فرما یو جے یہ جو کچھ کرتا رہیا ہیں مہن ان گلاں ور دکھ تے روڑیا کرن غو گچھ فائدہ ہیمنہ، مہن تے دکھاں غا کال غو ویلو آ گیو ہے سختیاں تیں بعد اللہ نے عزت راحت سب کچھ نصیب کر چھوڑ یو ہے۔

سفینہ جب کنارے آگیا غا لب۔ خدا سے کیا جو رنا خدا کہیے!۔

(۵۳) حضرت یوسف بنیامین ناں پہایاں غا ظلم پٹھوں کڈوں چاہو ہوں تھا تے بنیامین غی دی یا بی اڑی ہوئی جے مہن میں اپناں پہائی غے ناں ہی رہنوں ہے اسے واسطے ہو سکے حضرت یوسف نے بنیامین غا مشورہ ناں اس غی چھٹ ماں بادشاہ غا پانی بن غواک قیمتی کٹور و حسان غلودی نہیں تھا رکھ چھوڑ یو جس ویلے یوہ قافلہ دے غے گیو گچھ ہی دراڑے گیو تھو کہ درباری افسراں ناں اپناں اس قیمتی کٹور غا کنون غو پٹو گلو، انھاں غو شک سہ واس قافلہ در گیو جے دیہہ ہی اتوں نکلیا ہیں ضرور انھاں بچوں ہی کسے نے لیوہ غو، دیہہ انھاں غے پچھے دوڑیا کسے افسر نے قافلہ و ستاں ہی آٹو مار یو جے او قافلہ آٹو! تم تے چور ہیں۔ بنیامین تے مطمئن کھلا رہیا، وردو جاں پہایاں غا یاہ ٹھٹ سن غے کن کھلا ہو گیا، جس نکل گیو انھاں نے پچھے مڑ غے کہو پہائی تم اینوں ہی الزام لاؤں؟ یاہ تے دسو تھارو گنویں کسے ہے؟ انھاں نے کہو ہم ناں غلو منن آٹو بادشاہ غو کٹور و گنو گیو ہے۔ جہز دلوڑ ٹھوٹے غے کہ لیاوے غو اس ناں اس کال غا زاندا ماں اک اونٹ غو پھار غلو لھے غو۔ افسر نے کہو ہوں اس غو ذمہ وار ہوں۔ اس تیں انداز لا یو جاسکے کہ وہ کٹور و کنون قیمتی وے غو جس ور اتوں بڑا انعام دتو جا رہیو تھو۔ فائدہ: ”جہز واس ناں لیاوے غو اس ناں اک اونٹ غلو لھے غو“ اس غی تفسیر اس راوی کی گئی ہے جے جہز و بند تلاشی تیں پہلاں ہی آپے یوہ کٹور دے چھوڑے غو اس ناں سزاتے کچھ دتی ہی ہیمنہ جاسے سگوں اتوں انعام دی ضرور لھے غو۔

(۵۴) پہایاں نے مچ تعجب ناں خدا غی قسم کر غے کہو جے ہم ات کوئے پہلی واری تے آ یا ہی ہیمنہ اس تیں پہلاں دی آ یا ہاں تم لوک مھارا کردار تیں آپے چنگی طرح واقف ہیں، فرہم اسی فتنہ فساد آئی تے گناہ غی گل کراں یوہ کسرا ہو سکے! اتے ہو سکے اپنی خاندانی پشان وی کرائی وے جے ہم تے بنیامین غی اولاد ہاں فرسا آچا سچا خاندان غاں لوکاں غو چوری چکاری ناں کے تعلق؟ اس وردر باری افسراں نے کہو جے اچھا! جبکہ ے سامان غی لوڑ پھور ماں کٹور و تھار سامان بچوں ہی نکل آ یو اور تم جھوٹا ہو گیا فرسواں غی سزا کے وے غی؟ انھاں نے فٹ جواب دتو جے وہ چوری غا جرم ماں تھارے حوالے کر دتو جے غو، ہم ظالماں (چوراں) ناں اسے راسزا دیناں

یعنی تھار والد حضرت یعقوب یا مھارا دادا حضرت ابراہیم غی شریعت ماں چور غی یا ہی سزا ہے کہ چور اس بندہ غو غلام بنا دتو جے جس غی اس نے چوری کی وے۔

(۵۵) اہلی گل کتھ تیں بعد دیہہ درباری افسر سارا قافلہ ناں واپس شامی دربار ماں ”عزیز مصر“ یعنی حضرت یوسف کو تے لے گیا تے سارو قصوبیاں کیواس ور حضرت یوسف غا حکم و رتلاشی شروع ہوئی یا انھاں نے آپے تلاشی لی، اور بنیامین غی چھٹ تکن تیں پہلاں دو جاں پہایاں غو سامان لوڑ یو پھلور یو، تانجے کسے ناں گچھ شک شبوہ وے چھیکو بنیامین غا سامان غی تلاشی ہوئی جس بچوں وہ کٹور و لھے گیو تے پہایاں غا اپناں اقرار غے مطابق بنیامین عزیز مصر یعنی حضرت یوسف کو تے بند ہو گیا۔ اللہ تعالیٰ فرماوے جے یاہ تدبیر ہم نے حضرت یوسف ناں سکھائی تھی تے پہایاں غا منہ تیں وی واہل ہم نے ہی کڈائی تھی جے ”جس کو تے کٹور لھے

وَمَا آتَيْنَاكَ إِلَّا مَا كُنْتَ تَعْلَمُ ۚ يُونُسُ ۱۳

اللَّهُ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ تَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

تھا، ہم جس غا درجہ چا ہواں اچا کردیاں، تے ہر اک علم آلا غے ہر اک زبردست علم آٹو ہے (۵۵)

قَالُوا إِنَّ يُونُسَ لَنُجَسَّاسٍ فَهَلْ أَخْلَسَ عَنْهُ مِنَ قَبْلِ فَاسْرَهَا

پہایاں نے کہو: کہ جے کدے اس نے چوری کی ہے تے اس تیں پہلاں اس غا پہائی نے وی چوری کی تھی، تے

يُونُسُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ

یوسف نے یاہ گل دل ہی دل ماں رکھ لی تے اس ناں انھاں غے باندے ہیمنہ کیو تے (دل دل ماں) فرما یو: تم ہیمنہ

مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۚ قَالُوا يَا لَيْكَا الْعَزِيزُ

قسم غا لوک ہیں، تے تم جو کچھ بیان کر رہیا ہیں اللہ تعالیٰ اس ناں خوب جانے (۵۶) انھاں نے کہو اے عزیز (مصر)

إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدًا مَّا كُنَّا نَأْتِيكَ

اس غا والد صاحب بالکل بڑھا جریف ہووا ہیں لہذا تم اس غی جگہ مھارے بچوں کسے ناں رکھ لیو ہم تے تمناں

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ الْإِمَنَ

نیو کار بندہ دیکھ رہیا ہاں، یوسف نے فرما یو: خدا بچاوے! کہ ہم اس بندہ ناں چھوڑ غے جس کو تے مھارو

وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِذْ أَدْخَلْنَاهُ ۚ فَلَمَّا

سامان لھو ہے کسے ہور ناں پھڑ لیاں تاں تے ہم ہی ظالم ہو جاں غا (۵۷) فر جسو پیلے

اسْتَيْسَرْنَا مِنْهُ خَلَصْنَا فَأَنجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ

دیہہ یوسف تیں نا امید ہو گیا تاں کئی ہو غے صلاح سوٹھا کرن لگا، انھاں بچوں بڑا پہائی نے کہو! کیوں

تَعْلَمُونَ أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ

تمناں پتو ہیمنہ جے تھارا باپ نے تھارے کولوں اللہ غی قسم دے غے پکو وعدو لیو تھو

وَمِن قَبْلِ مَا قُضِيَ مِنِّي يُونُسَ فَلَن يَخُصَّ الْأَرْضَ

اور اس تیں پہلاں تم یوسف غا بارہ ماں وی تصور کر رہیا ہیں! لہذا ہوں تے اس زمین تیں ہلسو وی ہیمنہ حجر توڑی کہ

حَتَّى يَأْتِيَ ابْنُ آدَمَ أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

مناں میرو باپ اجازت (نہ) دیدیے یا اللہ ہی میرا بارہ ماں فیصلہ کر دیے تے وہ ہی سب تیں سرس فیصلہ کرن آٹو ہے

مَنْزِلٌ ۚ

وہ ہی اس عاجز ماں مغز لیو ہے،“ بیکجی کے اللہ تعالیٰ پہنچاں غامضہ تیں یاہ گل نہ کڈا تو جس ماں ویہہ آپے پھس گیا تے مصر غا بادشاہ عا قانون غے مطابق مقدموں چلتو۔ تاں یاہ گل نہہ نہ ہو سکے تھی کیونجے اُت غو قانون تے یوہ نہہ نہہ تھوفر جے پراں واں غی یاہ گل نہ وہے آ۔ تاں مقدموں چلتو وی اُتے عا قانون غے مطابق کیونجے جس ملک ماں واردات وہے مقدموں اُتے عا قانون غے مطابق چلے ورا اللہ نے حضرت یوسف ناں یاد پیر دس غے تے انھاں ناں علم عطا کرے انھاں غور تو اچو کر چھوڑیو، جس تیں ثابت ہو گیو ہے ہر اک جان آلا غے اپراک جان آلو ہے تے ساراں تیں اپرا جان آلو وہ اللہ ہے جہو اولے باندے سب کچھ جانے لہذا کوئے اپناں علم و ربڈ یار تے گمان نہہ نہہ کر سکتو، آیت عا آخر ماں اس گل غوی اشارو ہے جے حضرت یوسف یوہ سارو کچھ اللہ غی وحی غے مطابق کر رہیا تھا تے اصل ماں یوہ سر وند ہو رہی تھو حضرت یعقوب غا سارا خاندان ناں مصر لیاں غو۔

وہا آری ۱۳

۲۵۰

یوسف ۱۲

ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقٌ

(۵۶) پہاٹی میںس پہلاں یاہ گل کھیند تھاجے ہم نہ تے فساد ی ہاں اور نہ ہی ہم چور ہو سکاں لیکن جدوہ کٹورو بنیا مین غی چھٹ بچوں لکھو دیہہ ٹائرس گیا، انھاں ناں ہو رکوئے جواب میہند سر پوفر بنیا مین ناں ہی اپناں آپ تیں کنی کرغے آپ سُچا بنن غی کوشش کرن لگ گیا، جے ہم سکا پر اتے کدے چوری کر سکتا ہی نہیں، در یوہ مھار و متر دپہائی ہے اس غی چوری در ہم ناں کوئے تعجب تے حیرانگی وی نہیں کیونجے اس تنس پہلاں وی اس خود جو سوکسو پہائی نعوذ باللہ! یوسف وی چوری کرے وے تقو، حضرت یوسف نے یاہ گل سن غے دل دل ماں فرمایو جے تم گُچ پیڑالوک ہیں۔ جہڑا آپ سُچا بنن واسطے دو جاں ور پھوٹھا الزام لا نوں، حالانکہ لوک ماں ہی چوری کرکیں اور تم نے تے بندو چوری کر غے کھوہ ماں سمٹ چھوڑ یو تھو، خیرتم کہہر ہیا ہیں اللہ اس ناں خوب جانے یوسف ناں انھاں غی گل در دکھ تے بہت ہوؤ ورا انھاں نے اپنی یاگل دل ماں ہی رکھی ہوٹھاں توڈی بیہند آئی۔

(۵۷) پراناواں نے جس ویلے سہئی کیوجے بنیا مین تے عزیز مصرکوئے بند ہو گیو ہے، فرمنت خوشماں کر غے چھرکان غی کوشش کرن لگا بلکہ ات توڈی تیار ہو گیا جے بنیا مین غے بدلے مھارا بچوں کے ناں ات رکھ لیوتے اس ناں چھوڑ دیو، کیونجے انھاں ناں چھوڑو کہ حضرت یعقوبؑ پشلاں کرتو تاں غی وجہ تیں مھاری امنا کرسیں نہیں دیہہ حضرت یوسفؑ اگے گُچ عاجزی ناں عرض کرن لگا: جے اس خواب بڈھو جریف ہے، اک پہاٹی ناں پہلاں پنچیا ڈکھا گیو تھو انھاں ناں اس خودی ڈکھ ہے بُن دیہہ اسے ناں دل پہلا نوں تے یوہ انھاں ناں بہت پیارو ہے۔ لہذا تم مھارا بچوں کے ناں اس غی جگہ رکھ غے اس ناں چھوڑ دیو، تم بڑا نیوکارتے احسان کرن آلا ہیں مھارا درتم نے پہلاں وی احسان کیا ہیں اک احسان یوہ وی کرو۔ حضرت یوسفؑ نے فرمایو! خدا بچادے! کرے کوئے تے سزا کے ناں! افر تے ہم ہی ظلم کرن آلا ہو جاں غا۔ ہم تے لتے بندہ ناں رکھاں عا جس کوئے ہم ناں اپنو کٹورو لکھو ہے۔ سبحان اللہ! حضرت یوسفؑ کتنی احتیاط ناں گل کریں! یاہ نہیں کہتا جے ہم چور ناں رکھاں غالبکہ فرماویں!”(جس کوئے ہم ناں اپنوں سامان لکھو ہے“ ات یاہ وی دیکھن غی گل ہے کہ یوسفؑ ناں پہاٹی ”عزیز“ کہیند جس غومطلب ہے کوئے بڑو عہدیدار، اس تیں علماء نے یاگل سمجھی ہے جے دیہہ اجوں بادشاہ تے نہیں بنیا تھا ور بادشاہ نے حکومت غوسارو کم کاج انھاں غے حوالے کر غے انھاں ناں سب تیں بڑو عہدو دے چھوڑ پتھو بائبل ماں وی پایہ گل آئی ہے۔

ابنی اپنی رائے دیتی، بڑا پھپھائی نے انھیں ناں ویہرہ وعدا یاد کروا لیا اور انھیں انھیں نے قسم کر کر کے والد صاحب ناں کیا تھا ہے ہم بنیامین ناں ضرور اپنے ناں لے غے آواں غا فراس تیں پہلاں یوسف غا بارہ ماں جھڑیاں زیادیں کیں تھیں ویہرہ وی یاد کروا لیں، فرکیو جے ہوں تے باپ ناں منہ دسن جگور ہیو ہی نہہ لہذا ہوں تے اس ملک تیں قدم بیہ نہ چک سوں جھڑ توڑی جے لو مناں آپے گہر نہ بلانوں، یا فراللہ تعالیٰ کاے ہور ہی گل پیدا فرما دجے۔ ہوں اس غی تقدیر ناں مر ہی جاؤں، یا اس حالات بن جیں کہ ہوں بنیامین ناں ناں لیجا سکوں! فراس نے پکھیاں ناں کہو! جے تم اتنا ناں جانے یاہ ساری گل سناؤ۔ جے تھاراپوت نے اس راجوری کی ہے جس ماں وہ پھس گیو ہے۔ اور ہم نے قسم کر کر کے جھڑ وعدا کیا تھا ویہرہ اپنی جانکاری غے مطابق کیا تھا ہم ناں کے پتھو تھے بنیامین چوری کرے غوتے اس ماں مچھے غو بلکہ ہم نے مصر ماں وی اسے گلوں کہہ چھوڑ یو

جے ہم چوری غا جرم ماں چوری کرن آلاں ہی حوالے کر چھوڑاں غا ہم ناں کے پتھو کے کٹور بنیامین غی چھٹ بچوں لکھے غوغب تے ہم جاننا ہی بیہند۔ سبحان اللہ! آدمی اپناں آپ ناں کسر اپجان غی تے الزام تیں کنی کرن غی کوشش کرے ات وی دیہہ یاہ بیہند کہتا جے مھارا پہائی نے اس را کیو ہے بلکہ کیہند جے ”تھارا پوت نے چوری کی ہے“ (۵۹) پہا بیاں نے گھر مچ غے حضرت یعقوبؑ ناں ساری گل دی تے ناں ہی کیو جے ہم تے بالکل سچا ہاں ور جے تمنا مھاری گل ور یقین نہ آوے تاں تم اس بستی ماں جتوں ہم آواں لگا یعنی مصر ماں کوئے بندو چلا غے تحقیق کریو تے تم اس قافلہ آلاں کوں وی چھ سکیں جس غے ناں ہم واپس آیا ہاں!۔

(۶۰) بچاں غی گل سن غے حضرت یعقوبؑ نے اس موقع ور وی واپس گل فرما کی جھڑی انھاں نے حضرت یوسفؑ غی لہو ماں پھری وی گھولتی دیکھ غے فرما کی تھی جے ”یاہ تے تم نے اپناں دل تیں اک گل بنالی ہے“ میر و پوت بنیا مین چوری کدے بیہند کرستو، ور اس غے ناں ہی انھاں نے اس نویں مصیبت ور وی فرمایو جے ہوں تے صبری کر وں غواور صبری ”صبر جمیل“ یعنی اسو صبر جسمان کسے بندہ اگے کدے شکایت بیہند ہو سے۔ تے انھاں ساریاں مصیبتاں غاں ہکھڑواں ماں وی انھاں غا تھتہ تیں اللہ غی ذات ناں امید غویلو بیہند مچھو کیونجے انھاں ناں یوسفؑ غو وہ خواب یاد ہے جس ور انھاں ناں یقین ہے جے کدے نہ کدے اُس غی تعبیر ضرور لکے غی۔ تے یوہ وی ہو سکے جے انھاں ناں وحی غے ذریعہ دیو جاتو وہ غو کہ تھاری یوسفؑ ناں اک تہاڑے ضرور ملاقات وہے غی اسے گلوں فرما نویں جے مناں تے یاہ امید ہے جے اللہ تعالیٰ انھاں ساراں ناں یعنی حضرت یوسفؑ تے بنیامین اور بڑا پوت ناں تاو لاں ہی میرے ناں ملا دیے غو۔ ور اس نویں مصیبت ور انھاں ناں حضرت یوسفؑ آلو پرانوں پھٹ بھرو ہو جے تے آپے زبان تیں اچا تک نکل جے ہائے! او یوسف! اللہ تعالیٰ فرماوے جے انھاں غوغم سیرو ہو تو وی کیوں نہ! انھاں غیں تے یوسفؑ غاغم ماں اکھ ہی چٹیں پھر گئیں تھیں۔ تے دیہہ لوکاں تیں اپھوں درد چھپا چھپا غے اندر و اندر ہی گلھنا جا رہیا تھا۔

(۶۱) یوسفؑ غوناں سنھاں ہی پوتاں عادل ماں ساڑا غی اک فرخن لگ گئی۔ تے دیہہ یعقوبؑ ناں ہی سمجھاں لگ گیا جے تم سدا یوسفؑ ناں ہی یاد کرتا رہیہ غا! کجھ اتھی جان ور وی ترس کرو! پہا نویں انھاں ناں یاد کرتاں کرتاں تم ادما ہی ہو جیساں یا سے ہسیر ماں اتھی جان تیں ہی تھتہ ہو بیہند! مین اس قصہ ناں چھوڑ دیو واپس پرانی گل ہو گئی یوسفؑ ناں پھیا دکھا گیو مین یاد کرنے کے لکھے غو! حضرت یعقوبؑ نے فرمایو ہوں اپھوں دکھڑو تمناں تے بیہند سنا تو نہ ہوں لوکاں اگے اس غی شکایت کروں۔ ہوں تے اپناں دکھاں بقصیاں تے مصیبتاں غی فریادیں اللہ تعالیٰ اگے ہی کر رہو ہوں فرہوں اللہ تعالیٰ غی طرفوں دیہہ گل جانوں جھڑیں تم بیہند جاننا، مناں یقین ہے یوسفؑ غا خواب غی اک تہاڑے ضرور تعبیر لکے غی تے دیہہ یقیناً زندہ ہیں۔ علماء نے لکھو ہے جے مصیبت ور اکھاں تیں اتھروں نکل آتا، یا اللہ تعالیٰ اگے اپناں دکھاں غی فریاد کرنی تے دعا منگنی یہ بے صبری آئیں گل بیہند بے صبری تے رواں پٹاس کروں تے لوکاں اگے اپھوں دکھڑو روتاں پھر نوں ہے۔ رحمت عالم ﷺ غا اپناں صاحبزادہ حضرت ابراہیمؑ غی وفات ور اتھروں نکلیا تھا تے آپؑ نے

وَمَا آتَاكُم مِّنْ فَضْلٍ فَاذْكُرُونَهُ أَنتُم بِلِقَائِ رَبِّكُمْ عَاكِفُونَ ۚ وَذُكِّرْتُمْ ۚ ۝۵۹
يٰٓبَنِيَّ اذْكُرُوا فَتَحْسَبُوْا مِّنْ يُّوْسُفَ وَاٰخِيْهِ
میر یو بچیو! تم جاؤ تے یوسفؑ اور اس غا پہائی ناں چنگی طرح لوڑو!
وَلَا تَكْسِبُوْا مِّنْ رُّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يَكْسِبُ مِنْ
تے تم اللہ غی رحمت تیں بے آس نہ ہو جاؤ! اللہ غی رحمت تیں بے آس تے چھڑا
رُوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُوْنَ ۝۶۰ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ
کافر لوک ہی ویں؛ فر جھوپلے دیہہ یوسفؑ کوئے ججیا
قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ مُسْنَا وَاَهْلٰنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا
کہن لگا اے عزیز (مصر) ہم ناں تے مھارا گھر آلاں ناں بڑی تکلیف مچ رہی ہے تے ہم
بِضَاعَةٍ مُّزْنًا وَّاَوْفٍ لِّنَا الْكَيْلِ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
یوہ ذری اک سرمایو لیا ہاں مین تم ہم ناں پورو غلو دیو ناں ہم ناں خیرات دیو
اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ۝۶۱ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا
بیٹک اللہ خیرات کرن آلاں ناں (نیک) جزا دیے (۶۲) یوسفؑ نے فرمایو! کیوں تمناں یاد ہے تم نے
فَعَلِمْتُمْ يُّوْسُفَ وَاٰخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُوْنَ ۝۶۲ قَالُوْا اَنَّا
یوسفؑ تے اس غا پہائی ناں کے کیو تھو؟ جھوپلے تم ناں مچھی ماں پیا و اتھا، دیہہ بول پیا! اُرے کیوں!
اَنْتَ يُّوْسُفُ قَالَ اَنَا يُّوْسُفُ وَهٰذَا اَخِيْ قَدْ مَنَّ
سچیں تم ہی یوسفؑ ہیں فرمایو: (آہو) ہوں یوسفؑ ہوں تے یوہ میر و پہائی ہے یقیناً اللہ نے مھارے پر
اللّٰهُ عَلَيْنَا اِنَّهٗ مِّنْ سَيِّقٍ وَيَصْدِرُ قَانَ اللّٰهُ اِلٰيْضِیْحَ
بڑوا احسان کیو ہے واقعہ ہی جھڑو (گناہاں تیں) پچھو رہے تے صبر کرے فراساں نیکو کاراں غو اللہ تعالیٰ اجر
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝۶۳ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَقَدْ اٰتٰكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا
ضائع بیہند کرتو (۶۳) انھاں نے کہو! خدا غی تمیں اللہ نے تمناں (اے یوسفؑ) مھارے پر بڑی فضیلت دتی ہے
وَ اِنَّ كُنَّا لَخٰطِیْبِيْنَ ۝۶۴ قَالَ لَا تَثْرِیْبَ عَلَیْكُمْ الْیَوْمَ
ہم تے واقعہ ہی قصور وار ہاں؛ یوسفؑ نے فرمایو: اج تمناں کوئے مجھ بیہند

فرمایو تھو! دل ماں غم ہے تے اکھاں ماں اتھروں ہیں، ور ہم زبان تیں واپس گل کا نہہ غا جھڑی مھارا رب ناں پسندو ہے غی۔ (بخاری)

(۶۲) حضرت یعقوبؑ پوتاں ناں ترغیب دے رہیا ہیں جے اللہ غی رحمت تیں آس تے کافر لوک ہی توڑیں، جھان غواں غی رحمت تے قدرت و ایمان ہی بیہند ہو تو مومن تے کسے حال ماں وی اپناں مالک غی رحمت تیں ہے آس بیہند ہو سکستو، لہذا تم اٹھو! تے فریوسفؑ اور اُس غا پہائی بنیامین ناں لوڑو! اللہ تعالیٰ اتھی رحمت تے قدرت ناں ہم ناں فرملاوے غو پوت اپناں والد غا حکم و فرم مچھیں جے خورے بنیامین ناں چھڑکان غی کاٹے سبیل بن جے، ناں لے کاں غا اس اوکھا زمانہ ماں کجھ غلو ہی لہے جے۔ تے اس واری انھاں ماں عاجزی پیدا ہو جے و دیہہ مچھ گریہ زاری ناں عزیز مصر یعنی حضرت یوسفؑ اگے اتھی مصیبت بیان

کریں جے ہن مہارے کوئے غلو مل لین جگو وی کجھ نیہ نہ رہیو۔ یاہ بیکار کئی جی جنس لیا یاہاں۔ جہوی غلو غول کد بن سکے ورت مہار اور رحم فرماو تے ہم تاں گھٹ مل نھے باد چود پہلاں ہاروں غلو پورا پورا اونٹھ پھر نھے پوہ تھاری طرفوں مہار اور صدقو تے خیرات دے غور اللہ خیرات کرن آلاں ناں نیک جزاء دیئے۔

(۶۳) پہانیاں نے کان غی اوکھتاں مصیبتاں غے ناں ناں اپناں والد حضرت یعقوبؑ غا وچھوڑا غا دکھ درد سنا غے بنیا مین غی رہائی غی درخواست کی دے غی، یہ اسیں دکھیاں گل تھیں جہاں اگے پتھری بھٹ جیسی تھ، فر حضرت یوسفؑ ناں تے اللہ نے دل ہی بڑو نرم نازک دتو تھو ویہ یہ گل کس راجھل سکیں تھ، آخراں راز میں خدا غا حکم ناں پڑو وچکیں تے پہانیاں ناں تمھیں جے تمناں اپنا ویہہ کر قوت دی یاد ہیں جہو اتہم نے اپنی ناںجھی نادانی تے جاہل پونا ماں کیا تھ! کیوں تم نے یوسفؑ

وَمَا آتَيْنِي إِلَّا سَفِينًا صُورًا لِّمَنْ يَّرْتَدِّي أَوْ يَهْتَكِي فُلًا مِّمَّنْ يُفَكِّكُ مِنْكُمْ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدًا وَيُخَوِّذُ الْفُلَيْنَا وَلَا يَمْلِكُ الْمُلْكُ بِأَيْدِي النَّاسِ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ يَوْمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ فَيَحْشُرُهُمْ فِي عَذَابِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْغُيُوبِ (۶۴)

اللہ تمناں معاف کرے تے وہ ساراں مہرباناں تیں بدھ مہربان ہے (۶۴) تم میری یاہ گوتی لیجاؤ

هَذَا أَقْنُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ ابْنِي يَأْتِ بِصِدْقٍ أَوْ لَوْ

تم اس ناں میرا والد غا چہرہ ورسٹو اس ناں انھاں غی اکھاں ماں لوہ پھر آوے غی اور تم اپناں ساراں گہر آلاں ناں

بَاهِلِكُمْ أَهْلِكُمْ أَهْلِكُمْ وَلَسْنَا فُصِّلَتِ الْعِزَّةُ قَالَ ابْنُهُ

لے غے میرے کوئے آجاؤ؛ (۶۵) تے جسویلے قافلو (مصر تیں) ٹریو انھاں غا اباجی گہر ماں کہن لگا

إِنِّي لَكَا حِدْرٌ رَّيْحُ يَوْسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفْقِدُونِ قَالُوا

کہ جے تم مناں بڑیوناں ماں فاتر ہو یو و نہ کیہ نہ تاں مناں یوسفؑ غی خوشبو آ رہی ہے (۶۶) گہر آلاں نے کہو!

تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ

خدا غی قسمیں تم تے اپنی اسے پرانی غلطی ماں پیا واہیں (۶۷) فر جسویلے خوشخبری دین آلو

الْبُشَيْرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ

بجیو تے اس نے واہ گوتی انھاں غا چہرہ مبارک ورشی تاں تے انھاں غی اکھاں ماں لوہ پھر آئی اس ویلے

أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

انھاں نے کہو: میں تمناں کہو نیہ نہ تھو جے ہوں اللہ غی طرفوں ویہہ گل جانوں جہو میں تم نیہ نہ جانتا

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ

پوتاں نے عرض کی اباجی! تم مہارے واسطے مہاراں گناہاں غی بخشش غی دعا منگو یقیناً ہم ہی خطا کار ہاں،

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ

انھاں نے فرمایو: اچھا اے ہن ہی ہوں تمہارے واسطے اپناں رب کوں بخشش غی دعا منگوں غورہ تے ہے ہی بڑو بخشہارو

الرَّحِيمُ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يَوْسُفَ أَوَىٰ إِلَىٰ الْبَيْتِ

مچ مہربان (۶۸) فر جسویلے سارا یوسفؑ کوئے بجیا تے انھاں نے اپناں ماں باپ ناں اپنے کوئے

أَبُوهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مَعِيَ رَوْحَ اللَّهِ آمِينَ

جگہ دتی تے کہو: تم مصر ماں داخل ہو جاؤ! جے اللہ نے چاہو تاں امن ناں رہو (۶۹)

مَنْزِل ۳

ہیں جہاں نے حضرت یوسفؑ غا پہائی 'پہائی' بنا چھوڑیا تھاتے ابو جہل اور ابولہب جساں دشمنان غاپوت اسلام غا خادم تے سپائی بنا چھوڑیا تھ۔

(۶۵) اس قصہ ماں جگہ جگہ اللہ تعالیٰ غی قدرت غا نمونہ دیا گیا ہیں پوہ وی اس غی قدرت غا کرشمہ خواک چھلاک روہ کہ جس غا وچھوڑا ماں رورو غے اکھاں غی لوہ چلی گئی تھی، ارج اللہ تعالیٰ اسے غی گوتی ناں اکھاں غی لوہ واپس آن غور دے ریو بتا رہو تھو۔ تے حضرت یوسفؑ نے سارا کنبہ ناں مصر لیاں غو پوہ حکم اللہ تعالیٰ غی وحی ورہی دتو وے غو، کیونجے پیغمبر اک جگہ تیں دو جی جگہ غو فیصلو اللہ غی وحی ورہی کریں۔

(۶۶) اللہ تعالیٰ غی قدرت تے اس غی عجیب شان بیان ہو رہی ہے جے اک وقت وہ تھو جہ یوسفؑ گہر تیں ذری دراڈے کھوہ ماں تھ، ورح حضرت یعقوبؑ ناں انھاں غو کجھ پتو نیہ نہ چل رہو تھو، فر مصر ماں

ہیں جہاں نے حضرت یوسفؑ غا پہائی 'پہائی' بنا چھوڑیا تھاتے ابو جہل اور ابولہب جساں دشمنان غاپوت اسلام غا خادم تے سپائی بنا چھوڑیا تھ۔

وی و یہہ مدتیں رہ رہیا تھا لیکن حضرت یعقوبؑ ناں کدے انھاں غی خوشبو نہہ آئی کیونجے اللہ نے کدے یاہ گل چاہی ہی نہہ تھی۔ راج مصر تیں قافلہ جو ہی حضرت یوسفؑ غی کڑتی لے غے کنعان در روانہ و ہے، حضرت یعقوبؑ ناں گہر ماں انھاں غی گوتی غی خوشبو آ جے تے و یہہ اپناں گہر آلاں ناں یقین ناں فرماوید کہ جے تم یاہ گل نہ کیہ نہ جے ہوں بڑھیاں ماں فاترین ویں دیوں لگوتاں ہوں یقین ناں کہوں جے مناں یوسفؑ غی گوتی غی خوشبو آوے لگی یہ سارا اس غی قدرت نا کرشمہ تھا کہ چتر توڑی وہ نہہ سکھانوں چاہوے تھو اچر توڑی کدے خوشبو نہہ آسکی تے جدوہ چاہوے فرکائے چیز رکاوٹ دی نہہ بن سکتی۔ علماء نے لکھیو ہے جے گوتی غی خوشبو آن غو مطلب یوہ تھو جے انھاں ناں الہام ہوو و جسماں یاہ خوشخبری تھی جے ہُن یوسفؑ غی خیریت غو تلاں ہی پتو لگ جے غو۔

(۶۷) یعنی تم تے و یہہ ہی پشلاں روڈیاں ماں پیاواہیں ورنہ یاہ گل کدھو سکے!۔
(۶۸) قافلہ مصر تیں شام بچ آوے، خوشخبری لیان آلو حضرت یعقوبؑ غی مبارک اکھاں و رواہ گوتی پھیرے، جس ناں پھیرتاں ہی اکھاں ماں لوہ زونڈی ہو جے اس ویلے حضرت یعقوبؑ فرماوین: جے کیوں ہُن تمناں یقین ہو گیو ہے ناں جے ہوں جو کچھ کہوں تھو وہ اللہ تعالیٰ غا داتا و اعلم تے اس غی وحی غے مطابق ہی کہہ رہیو تھو! اسے تیں علماء یاہ گل کیہ نہ جے حضرت یعقوبؑ ناں الہام یا وحی غے ذریعہ یاہ گل دی جارہی تھی جے حضرت یوسفؑ اجوں زندہ ہیں، و صاف گل نہہ دی جے تھی تا جے انھاں غا صبر غو اختیار و ہے۔ پوتاں کو لے ہُن قصور منن تیں بجن کو لے چاروی نہہ تھو، تے و یہہ منیں ہاں وی کیوں نہ! آخر گنہگار ہی تھا ایمان تیں تے نہہ نکلیا تھا۔ و یہہ اپناں والدہ اگے فٹ اپناں جڑ ماں غو اقرار کر غے معافی غی درخواست کریں سکوں اللہ اگے بخشش غی دعا ممکن واسطے عرض کریں، حضرت یعقوبؑ جسامہر یاں باپ سزا غی گل کد کر سکیں تھو فرمایو: بس دعا غی قبولیت غی خاص گہوی آن دیو ہوں اپناں رب اگے تھاری بخشش غی دعا منگوں غو، اور وہ ضرور دعا قبول فرماوے غو کیونجے وہ تے ہے ہی بڑو بخشہار بچ مہر یاں!۔ اکثر مفسراں غو خیال ہے جے حضرت یعقوبؑ نے پوتاں ناں جس وقت دعا واسطے فرمایو تھو۔ اس وقت تیں انھاں غی مراد تہجد غو وقت تھو (ابن کثیر، ابن جریر) کیونجے عبادت گزاراں غی عبادت غو تے دعا کرن آلاں غی دعا غو اور استغفار کرن آلاں غی استغفار غو یوہ خاص وقت ہے۔

(۶۹) حضرت یوسفؑ نے اس قافلہ غو شہر تیں ذری باہر نکل غے استقبال کیو تے اپناں ماں باپ ناں بچ عزت احترام ناں اپنے ناں لیو فرمایو جے اطمینان ناں شہر ماں تشریف لے چلو اللہ نے چاہیوتاں امن ناں رہیہ غا متی تفسیراں ماں حضرت یوسفؑ غی والدہ غا بارہ ماں لکھیو ہے جے انھاں غی پہلاں ہی وفات ہو گئی تھی تے یہ انھاں غی مزیری اماں تھیں جہو یں موسیٰ دی لگیں تھیں اس سفر ماں و یہہ ہی حضرت یعقوبؑ غے ناں تھیں و امام ابن جریر طبری غی تحقیق یاہ ہے جے یہ حضرت یوسفؑ غیں والدہ ہی تھیں تے انھاں غی وفات نہہ ہوئی تھی۔ و یہہ فرماوین جے قرآن نے انھاں ناں ماں کہو ہے فر کسرا کہو جاسکے جے و یہہ ماں نہہ علامہ ابن اعلیٰ غی وی یاہی رائے ہے۔

(۷۰) جو ویلے یوہ قافلہ مصر ماں بچے اس ویلے اس غا شایہ تخت و حضرت یوسفؑ ہی ویں! ہو سکے اسویلے توڑی بادشاہ نے تخت حضرت یوسفؑ ہی غے حوالے کر چھوڑ یو و ہے تے آپ سروں ہی حکومت تیں کی ہو گیو و ہے یا یوہ تخت شایہ تخت تیں علاوہ حضرت یوسفؑ غا اپناں عہدہ یعنی عزیز مصر یا وزیر اعظم غو

تخت و ہے۔ واللہ اعلم تاریخ اس بارہ ماں چپ چاپ ہے خیر! حضرت یوسفؑ نے اپناں ماں باپ غی تعظیم انھاں ناں اپنے ناں تخت و رسال غے کی تے جو ویلے انھاں غاں پہنچیاں نے اور ماں باپ نے حضرت یوسفؑ اس را بادشاہی تخت و بیٹھا و تکیا ساراں غاں دلاں ماں جزاں غی اک کا نگ جی آگئی پہنچیاں غی نظر اپنی سوچ در گئی جے ہم کے سوچاں تھا تے تمھارا پہاکی ناں اللہ نے کنٹوں اچو مرتد تو ہے، حضرت یعقوبؑ نے وی دیکھیو جے خدا نے میر دلخت جگر کھڑی منزل وریچا یو ہے انھاں غو یوہ جزبو اس را چھٹک غے باہر آوے جے ساراں نے لطف غے انھاں غو احترام کیو کہ واقعہ ہی خدا نے تمناں اچو مرتد تو ہے، حضرت یوسفؑ نے فرمایو! ہو یاہی میر اس خواب غی تعبیر ہے جہو و میں نکاں ہوتاں نکلیو تھو جے یاراں تارہ تے دیہہ اور جن میرے اگے نیواں ہو رہیا ہیں صاحب جلالین تے امام فخر الدین رازی وغیرہ مفسراں نے سجدہ غی یاہی تفسیر کی

وَمَا آتَاكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَخُذُوهُ ۚ وَذُرُوا خِزْيَاسَكُمْ فِيهَا ۚ يٰٓيُوسُفُ ۚ

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ

يٰٓأَبَتِ هٰذَا نَبِيُّ رَبِّىْ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

يٰٓيُوسُفُ ۚ ذٰلِكَ نَبِيُّ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ تَأْوِيلَ مَا رَأَيْتَ ۖ فَخُذْ بِلِصَّةِ نَبِيِّكَ ۚ إِنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ خَالِقًا ۖ

ہے، کیونکہ عربی ماں سجد و چمڑ و نماز آلا سجدہ ناں ہی نہیہ کہتا بلکہ ذری بنواں ہون ناں وی سجدہ ہی کہیہ۔ تے حضرت عبداللہ ابن عباس رضی عنہما اک تفسیر اس راوی تفسیر اس ماں آئی ہے جے مطلب یوہ ہے کہ جسویلے انھاں تے حضرت یوسف بادشاہی تخت ور بیٹھا واکیا دیہہ حضرت یوسف غی جبہ تیل اللہ تعالیٰ اگے سجدہ ماں ٹہہ پیا، اس راویہ سجدہ ”سجدہ شکر“ ہے امام رازی نے اک تفسیر یاہ وی نقل کی ہے۔

(۷۱) حضرت یوسف ناں اس موقع ور اپناں مالک غا احسان یاد آجیں جے اللہ نے کسرا میرے پر اپنوں فضل فرما غے مناں قید تیں کڈ غے اس شاہی تخت ور بسالیو، تے مہاراسار خاندان ناں کنعان غی گراہیں زندگی تیں کڈ غے مصر غی راجدھانی ماں یاہ عزت عطا فرمائی۔ ور پیگیری اخلاق کھو دیہہ اللہ تعالیٰ غا احسان گنتاں کھوے تیں نکلن غوڈ کر ہیہ نہ کرتا جے پہاچاں ناں کڈے لازمی نہ آجے، سگوں انھاں غی غلطی ور

اس را پڑ دو گھلیں جے یہ ساریں تے شیطان غیں چال تھیں۔ اسے نے

مہارے بھکا رکھیڑ وکھلیو تھو، تے اس قصہ ماں جو کجھ ہو تو رہیو اس غے کچھ اصل ماں تے اللہ تعالیٰ غی بریک تے خفیہ تدبیر تھی کہ اس نے ان ساراں کجھو چولاں تیں گذار غے ہم ناں اس شان ناں مصر ماں پچاں نوں تھو۔

(۷۲) اللہ تعالیٰ غیں یہ نعمت دیکھ غے حضرت یوسف غی دل غی تاہنگ دعائن غے انھاں غاں ہونٹھاں ور آجے۔ جے رہا! تیں مناں یاہ بادشاہی تے یوہ علم عطا فرما یوہ تیر و بہت بڑو کرم ہے جھو تیں بے سنگیاں میرا ور کیو۔ رہا! توں ہی میر و دنیا تے آخرت ماں کار ساز ہے۔ جس را تیں اپناں فضل ناں دنیا ماں میرا کہتا چھوڑیا

ہیں توں اہی اس کار سازی غو تے اس فضل غو جلوآ آخرت ماں وی دس دے، ہوں جھرتوڑی جیوں تیری فرمانبرداری غا کم کر غے جیوں تے مناں موت وی اسے فرمانبرداری ماں ہی آوے۔ اور فرو توں مناں اپناں نیک بنداں۔ حضرت ابراہیم

حضرت اٹھ تے حضرت یعقوب ناں ملا دیے۔ اس دعا ماں اس گل در اشاروہ ہے جے دنیا غیں یہ نعمت دیں اللہ غو بہت بڑو کرم ہے ور اصل مسئلے آ آخرت غو ہے۔

(۷۳) قصہ غا ممکن ور ان یہودیوں ناں یاد کرو یاو جا رہیو ہے جھان غا کہن ور مکہ غا مشرکاں نے یوہ قصو چھو تھو تے مکہ غا مشرکاں ناں وی جھان نے انھاں غی چک ور یوہ چھن غی ہمت کی تھی۔ انھاں ناں فرما یاو جا رہیو ہے جے لیو تھاری

مانگ پوری ہوگی تم نے سارو قصو سن لیو حالانکہ اج توڑی یہ ساریں گل باقی دنیا ہاروں رحمت عالم علیہ السلام واسطے غیب غیں گل تھیں یہودی عالم اصل قصہ تیں تے واقف تھو تھو قصہ غے بھکا رو بہ بنیادی گل جھڑیں اس سارا قصہ غیں اصل روح

تے جان ہیں انھاں غو تے یہودی کتاباں ماں گوئی ناں نشان ہی نہیہ تھو اور کسں جگہ تیں تے انھاں نے اصل حقیقت ہی بدلا چھوڑی تھی۔ فریوہ سارو قصو رحمت عالم علیہ السلام اتنی تفصیل ناں تے انھوں صاف صاف کہ جس را یوہ سارو کجھ

اسے ویلے سامنے ہو تو وہ کسرا بیان فرما رہیا ہیں؟؟ حالانکہ آپ تے اس ویلے ات موجود نہیہ تھا جسویلے پہاں حضرت یوسف ناں قتل کرن کھوے ماں سنن تے حضرت یعقوب کو لوں لیجان غا پھند بنا رہیا تھا تے جسویلے ویہہ کھوے

ماں سٹ غے حضرت یعقوب اگے چھوٹھا مٹھو تے کھیکھن کر رہیا تھا؛ اس سوال غواس تیں بجن کوئے جواب نہیہ ہو سکے تھو جے یوہ سب کجھ وہ عالم الغیب اللہ ہی اپناں حبیب علیہ السلام ناں دس رہیو ہے جھو ہر ویلے ہر جگہ موجود ہے۔

تے یوہ قرآن اسے غو کلام ہے۔ اور جس ذات ور نازل ہو رہیو ہے ویہہ اس غا سچا نبی ہیں اس غو یوہ قاضو تھو کہ جن لوکاں نے یوہ قصو چھو تھو ویہہ بلکہ ساری دنیا

ہی اس قرآن ور تے رحمت عالم علیہ السلام ور ایمان لیا نوں۔ ور جن لوکاں نے کائے حقیقت کائے سچی گل مٹی ہی نہ وہ ویہہ کدا ایمان لیا نوں! انھاں غی طرفوں آپ ناں تسلی دتی جارہی ہے جے پہا نوں تھارادل ماں کتنی ہی تاہنگ وے ور یہ ایمان نہیہ لیا سیں۔ حالانکہ اے نبی علیہ السلام تم

انھاں کو لوں اس تبلیغ ور کجھ مزدوری تے منگتا ہی نہیہ جے یہ تھارا اخلاص ماں کجھ شک شبو کریں ور یہ ضدی ایمان نہیہ قبول کریں۔ لیکن جھو قرآن غی اس لوہ ناں چھوڑ غے اندھیریاں ماں ہی ڈا بو مار تو رہ غواس ناں قرآن غی شان ماں کے فرق پوے غو یوہ تے دنیا جہان واسطے اک نصیحت ہی ہے جھو اس غی نصیحت ور عمل نہیہ کر سے وہ اپنوں ہی نقصان کرے غو۔

(۷۴) یعنی حضرت یوسف ہی غا قصہ غی کہوی خاص گل ہے اسی نشانیاں ناں تے زمین آسمان پھر یا واپیں بلکہ دنیا ماں سویرے شام اس واقعہ پیش آویں جھان تیں اللہ غی قدرت تے اس غی توحید غو چو لگے ور یہ

تے آخرت غو کھر یقینا بہتر ہے انھاں لوکاں واسطے جھان نے پرہیزگاری اختیار کی، فرکیوں تم سمجھتا نہیہ (۷۸)

مذہب

مذہب

(۷۵) یعنی یہ کسا عجیب لوک ہیں کہ اللہ تعالیٰ ذاتِ ناں وی نہیں اس زمین، آسمان، چن، دیہہ تاراں تے ساری کائنات اور ساری جیسا جون غوپید و کرن آ نو وی اللہ تعالیٰ ناں منیں، سگوں کائنات خواں نظام کرن آ نو وی اسے ناں منیں وراسے ناں وجود مشرک تیں وی با زہینہ آ تا کہ نہ کے طریقہ و رضر و مشرک وی کریں۔ عرب غاں مشرکاں، یہودیہ یاں تے عیسائیاں ساراں غوبی یوبی حال رہیو ہے تے اج وی یوبی حال ہے۔ یاہ گل پچھ کریں جگہیں گذری ہے دیکھو سورت پوئیں حاشیہ (۱۷) تے رحمت عالم ﷺ نے وی اونگی امت ناں سب تیں زیادہ اسے روگ تیں ڈرا یو ہے رحمت عالم ﷺ فرما نوں! مشرک تیں بچو کیونجے یاہ تے کیڑی غی

وَبِأَيِّ مِثْقَالٍ ذَرَّةٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝ ٢٩٥ ۝

جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّنَّا فَذَبَحُوا بِأَنفُسِهِمُ الشَّيْطَانَ الَّذِي أَسْوَءَ بِطِينِهِ

عَنِ الْقَوْمِ الْمَجرِمِينَ ﴿١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ

عِبْرَةُ الْأُولَى الْأَلْبَابُ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى

وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ

شَيْءٌ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْقَوْمِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

وَرَدَّ الْمَلَائِكَةُ الْوَحْشَىٰ وَأَلْقَتْهُنَّ فَطَمَتْنَهُنَّ وَجَعَلَنَّهُنَّ كَمْطَرٍ يُسْقَىٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْثَلَكِ اَيْتُ الْكِتَابِ الَّذِي اُنْزِلَ اِلَيْكَ

مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ①

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا

مستور

PDF created with pdfFactory trial version www.pdffactory.com

تھا وہ پہلے ڈرائن واسطے چٹریں سنگیں تھمکیں تھیں؛ اس لحاظ نال ترجموں اس راوی کیو گئے ہے ”تے لوک کجھن لگا جے رسولاں نے چٹھوٹی خبر دتی تھی،، ورنہ من توڑی عذاب آئیو کیوں نہ نہ اواں اللہ غا غیبخبر اں غا دل ماں وی یوہ خیال آن لگ جئے تھو جے لوک تے ہم تاں چٹھوٹی خبر دین آنو سمجھ لیں غا بس اس ویلے اللہ تعالیٰ غی مد آ جئے تھی فر اللہ تعالیٰ جھان ناں چاہو تے تھو نجات دے تھو واروہ نجات تے ایمان آلاں ہی ناں دے باقی بحر ماں ورجس ویلے اس عذاب غو فیصلو ہو جئے فروہ ٹلے کدے! آیت نہیں ہو رو کی کیں تفسیر صحابہ کرام تے تابعین حضرات غا دور تیں چلی آویں ورمناں حضرت سعید بن جبیر غی یا تفسیر ہی سوکھی لگی ہے۔

(۸۰) قرآن پاک ماں نیلیاں غا تے انھاں غی تو ماں غا تے اس دور غاں نافرماناں غا جہز اقضا بیان ہو یا ہیں انھاں غو فائدو تے حکمت بیان ہو رہی ہے جے اس ماں عقل آلاں واسطے بڑیں فصیحت، عبرت تے سبق

الرعد ۱۳

۳۵۶

وَمَا آتٰی ۱۳

ثُمَّ اسْتَوٰی عَلٰی الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

فر اس نے عرش ور بجلی فرمائی، تے اس نے دیہنہ تے چن کماں ماں لایا وا ہیں،

كُلٌّ یَّجْرِیْ فِیْ اَحْجَلٍ مُّسَمًّیْ یَدْبُرُ الْاُمُرَ یَفْصِلُ

ہر اک اک مقرر وقت توڑی چلتو جا رہیو ہے وہ ہی ساراں کماں غو انتظام کرے (تے) وہ آیتاں ناں

الْاٰیٰتِ لَعَلَّكُمْ یَلْقَآءُ رِکْبَہٖ تَوْفَنُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِیْ

کھول کھول غے بیان کرے تاں جے تم اپناں رب کوئے جان ور یقین کر لیں (۳) تے وہ ہی ہے جس نے

نَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِیْہَا رِوَاسِیَ وَانْهَارُومِنْ کُلِّ

زمین کھلیاں چھوڑی، تے اس نے اس ماں پہاڑ تے دریا پیدا کر چھوڑیا تے ہر طرح

الشَّجَرِ جَعَلَ فِیْہَا رَوْحِیْنِ الثِّنِّیْنِ یُغْشِی الْبَلَّ

غاں میواں بچوں دو دو قسم پیدا کیں وہ رات ناں تہاڑی ناں چھپا

الْاَہَارِ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ۝ وَ

چھوڑے بیشک اس ماں انھاں لوکاں واسطے نشانیں ہیں جہز سوچیں سمجھیں (۴) تے

فِی الْاَرْضِ قَطْعٌ مُّتَجَوِّرٌ وَجَعَلْنَا مِنْ اَعْنَابِ

زمین ماں نیڑے نیڑے مختلف پاڑا ہیں تے داخاں غا باغ ہیں

وَزَرْعٌ وَنَخِیْلٌ صِنَوَانٌ وَغَیْرِ صِنَوَانٍ یُّشْقٰی بِہَا ۝

اور فصل ہیں تے بھور ہیں کہیں کہیں لڑاں آئیں وی تے اک لڑیں وی حالانکہ سگ (ساریاں ناں) اک ہی پانی غی

وَاحِدٌ وَنَفْصَلُ بَعْضُہَا عَلٰی بَعْضٍ فِی الْاَکْلِ اِنَّ

لگے ور ہم میواں کجھاں ناں کجھاں تیں سرس بنا دیاں بیشک

فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ ۝ وَاِنْ تَعْجَبْ تَعْجَبٌ

عقل آلاں واسطے اس ماں بڑیں نشانیں ہیں (۵) تے جیکدے تمناں تعجب وے تے تاں انھاں غی

قَوْلُہُمْ اِذَا کُنَّا اِتْرَآءًا اِنَّا لَفِیْ خَلْقٍ جَدِیْدٍ

یاہ گل واقعہ ہی تعجب آلی ہے کہ جد ہم مر غے مٹی ہو جاں غا فر کیوں! ہم دوہری واری پیدا کیا جاں غا!

مَنْزِل ۳

نہیں گل ہیں۔ یہ قصا لوکاں غی دینی ور زش یا اینوں دل لگی واسطے میہ نہ بیان ہو یا،

کیونجے یوہ قرآن جسماس یہ قصہ بیان ہو یا ہیں کسے غی پلے تیں بیانی وی کتاب

میہ نہ جس را دیا غی دوجی کتاب ہیں بلکہ یوہ اللہ تعالیٰ غو کلام ہے۔ اسے گلوں تے

یاہ پعلیں خدائی کتاباں ماں بیان ہون آئیں ہیتاں غی وی تصدیق

کرے، ہدایت غی اک اک گل کھول کھول غے بیان کرے تے جہز لوک اس

ناں دل ناں لالیں، تے اس ور ایمان لے آویں فر یوہ قرآن اسان خوش

نصیباں واسطے ہدایت تے رحمت غو ذریعہ بن جئے، انھاں ناں زندگی غا موڑ ور

اس تیں ہدایت وی نصیب وے تے ویہ اپناں رب غی رحمت وی اپنی اکھاں

نال نکلیں۔ ۱۱/۱۰ اکتوبر ۲۰۰۰ء مطابق ۱۱/۱۱ رجب ۱۴۲۱ھ زندان مرکزی جہوں۔

(۱) یاہ سورت پاک وی مکہ شریف ماں نازل ہوئی ہے تے سورت پاک غا مضمون

تیں انداز دلاوے کہ یاہ سورت وی کی زندگی غا آخری دور ماں سورت یوسفؑ

غے ناں ناں ہی نازل ہوئی ہے تہرویں آیت ماں بدل غا کجھن تے اللہ تعالیٰ غی

تبیح کرن غو ذکر آوے بدل غا کجھن ناں عربی ماں رد کہیندہ اسے ور سورت پاک غو

ناں رد ہے یعنی واہ سورت پاک جس ماں اک جگہ رد غو ذکر ہے اس سورت پاک

ماں سورت یوسفؑ غا آخری رکوع آنو مضمون ہی کھول کھول غے بیان فرمایو ہے

جے یوہ قرآن اللہ تعالیٰ غو برحق کلام ہے تے اس غو لفظ لفظ اس گل غی گواہی دے

رہیو ہے جے رحمت عالم ﷺ اللہ تعالیٰ غا برحق نبی ہیں اور آخرت غو لیکھو ضرور

وے غو جنت نیکاں ناں نیکی غی جزا ملے غی تے ہداں ناں انھاں غاں کرتوتاں غی

سزا دتی جئے غی، سورت غے ہکا جگہ جگہ اللہ تعالیٰ غی کائنات ور غور کرن غی دعوت

دتی گئی ہے تے یاہ گل بیان کی گئی ہے جے جہز وی بندو اللہ تعالیٰ غی کائنات ور غور

کرے غو وہ اسے نتیجہ ور جئے غو جے جس گل غی دعوت قرآن دے رہیو ہے جی گل

واہی ہے، اس سورت پاک ماں مومنناں تے کافراں غیں کی کئی صفت تفصیل ناں

بیان فرماے انھاں غو بکھر و بکھر و انجام وی بیان فرمایو ہے، تے ناں ہی مشرکاں غیں

انھاں گلاں غو دل لکھو جواب وی دو کیو ہے جھان غے ذریعہ ویہ لوکاں غاں

دلاں ماں اسلام غا بارہ ماں شک شبو پیدا کریں ویں تھا۔

(۲) السّٰر ان حرفاں ناں حروف مقطعات کہو جئے انھاں غی تفسیر تفصیل ناں

سورت بقرہ غا منڈ ماں گذر گئی ہے، امام ابن کثیرؒ فرماویں: جے قرآن غی

جہز وی سورت غا منڈ ماں یہ حرف مقطعات آیا ہیں اُت یا ہی گل بیان ہوئی

ہے جے قرآن یقیناً اللہ تعالیٰ غو کلام ہے ات وی یا ہی گل فرمائی جا رہی ہے،

تے نبی پاک ﷺ ناں کہو جا رہیو ہے جے تھار اپر جو کجھ نازل ہو رہیو ہے یوہ

بالکل تھار رب غی طرفوں برحق ہے، جھو کلام ہے اس غا اللہ تعالیٰ غو کلام ہون

ماں کائے شک شبہ آئی گل میہ نہ درجہ رکھی تے تعجب غی گل یاہ ہے کہ لوکاں ماں متالوک ویہ ہی ہیں جہز اس سچا کلام ور ایمان میہ نہ لیا تا۔

(۳) اللہ تعالیٰ غی قدرت تے اس غی حکمت بیان فرماے یاہ گل سمجھاں جا رہی ہے جے جہز خدا اتی بڑی قدرت غو مالک ہے اس واسطے انسان ناں دوہری واری پیدا کر غے زندگی غو لیکھو لیٹو کے اوکھوے! اللہ تعالیٰ غی

طاقت تے قدرت ور غور تے کرو! جس اللہ نے اتنا بڑا بڑا یہ اسان بچن جھان تیں اپنی قدرت ناں کھلایا واہیں جھان ناں انسان آپ وی تک رہیو ہے، فراسان ماں فلکی نظام دیہنہ، چن، تاراں ناں گلو! یہ کسراں غا

حکم غا بنیا واہیں، ہر اک اس غا حکم ناں اپناں اپناں رستہ ور اپناں اپناں حساب تے اپنی اپنی چال ور چلتو جا رہیو ہے تے یہ سارا مقرر وقت توڑی یعنی قیامت توڑی اپنی چال غے مطابق چلتا رہیو غا انسان جدوی

اس نظام درغور کرے غود یاہ کہن ور آ پے مجبور ہو جے غو جے اس سارا نظام ور اللہ تعالیٰ غی ہستی ہے وہ ہی آپ یوہ نظام چلا رہو ہے تے جدوہ اتنی بڑی طاقت غو مالک ہے فراس واسطے انسان ناں دوہری واری پیدا کرن تے اس کو نوں حساب کتاب لینن ماں کجھ اوکھت تے مشکل کس راہو سکے۔!

(۴) آسانی نظام ماں اللہ تعالیٰ غیس بے حساب قدرتیاں غایان تیں بعد من انسان غود من زینی نظام درموز پوجا رہو ہے جے زمین ناں نکو یوہ لموں چھو قد رتی فرش جساماں ہر اکین جیتا جی غار من غو بندوبست ہے، جساماں یہ اچا شکر، یہ پہاڑ، یہ نکاتے انھاں غے ناں ناں یہ بنتا، ہدکارا راتا دریا، نہر نالا تے باولیں ہیں۔ کیوں! یہ اس غی قدرت غیس نشانیں ہنہ!! فردیا، نہراں تے اماء پانیان ناں پیدا ہون آلاں میواں ناں نکو! ہر اک قسم غاں میواں غاں جوڑا جوڑا کس نے بنایا! کہ کھٹا تے مٹھا، نکاتے موٹا گرم تے سرد ہر اک قسم غاں مقابلہ ماں اک دوجی قسم ہے بلکہ اج جد انسان نے متی ڈکاکی ناں غور کرنی شروع کی فرتے اس ناں آپے کہنوں پیو جے دنیا غاں ہر اک میواں نر تے مادہ غی دودو قسم ہیں، فرکیوں! یہ سارا اس غی قدرت غاں نظارہ ہنہ تے فرہور کے ہے! اس تیں علاوہ اس نے دنیا غاں سلسلہ ناں چلان واسطے رات تہاڑی غو نظام رکھو۔ جھو وصدیاں تیں ٹھیک ٹھیک اپناں حساب غے مطابق چل رہو ہے رات جے تے تہاڑی آجے، تہاڑی جے تے رات آجے جس را اک غے مغر دوجی لگی وی وہے، کدے اس نظام ماں اک منٹ بلکہ سکند غوی فرق ہنہ پتو۔ ان ساری چیزاں ماں دنیا غو جھو دوی انسان غور کرے غود یقینا اس نتیجہ ور جے غو کہ نہ تے یوہ سارا نظام اپنے آپ تیں ہٹ مٹ ماں ہی چل رہو ہے، تے نہ اس چلان آلیں کہیں ہستیں ہیں کہ زمین غو نظام اکین نے جھمبو دودو ہے تے اسماں غو نظام دوجاں بلکہ بلاشبہ یقینا اس غی کنڈورا کا با اعتبار ہستی ہے جس غی خدا کی ماں کسے غی وی بھجیا کی یا پانی ہنہ، بس انسان جد وی اس کائنات درغور کرے غو اس ناں اس ماں خدا تعالیٰ غا ہون غیس تے اس غی توحید یعنی اک ہون غیس دلیل ہی دلیل دسین غیس۔ ورا انسان غو یوہ حال ہے کہ پھلا دور غو انسان تے انھاں چیزاں تیں دہشت کھا غے انھاں ناں ہی دیوی دیوتا اور خدا سمجھن لگ جے تھو دیہنہ، چن، تاراں ناں، زمین پہاڑاں دریاں تے باولیاں اور بوٹاں ناں خدا من لئے تھو، فراجوں اس پاگل پوٹاں تیں انسان نے نرت سھالی ہی ہنہ تھی کہ اج اُس ناں اک نو دوں ہی رچر پے گیو ہے، اج غو انسان، پہاڑاں، پھراں تیں لے غے کاہ بوٹا توڑی اک اک چیز درغور تے خوب تحقیق کرے نوں اوں چھیا وارا ز کڈ غے باندے لیاوے ورا اس کبھی کدے تہاں ہنہ کر تو جے یہ چیز بنائیں کس نے؟ انھاں ماں یہ خصوصیت رکھیں کس نے؟!

(۵) اللہ تعالیٰ غی زینی قدرتیاں ماں یاہ وی اس غی قدرت غی اک زبردست نشانی ہے، کہ زمین ماں کوئے کوئے پاڑہ ویں جھماں ماں اک ہی پانی غی سگ لگے اک ہی دیہنہ غی ٹھپ تے رم انھاں ور پو یں اک جسی ہی ہر جگہ ہوا چلے وراں غے باوجود اکین پاڑہ ماں اک قسم غاں بوٹا ویں تے دوجاں دوجی قسم غاں ویں اک جگہ اک لڑا بوٹا ویں جد کہ اسے بوٹا غو چن دوجی جگہ لاوے اُت وہ دولڑو تے ترے لڑو پیدا ہو جے، فراق ہی قسم غو بوٹو اک جگہ گھٹ تے دوجی جگہ زیادہ پھلے، اک جگہ اس غاں میواں کھٹا تے دوجی جگہ مٹھا ویں، بلکہ کنتاں ہی ناں ناں پاڑہ اسادی ویں کہ اک پاڑہ ماں تے ہر طرح غاں پھل تے میواں پیدا ویں جد کہ دوجو ناں غو پاڑا واسو

نجر ہو جے کہ اس ماں کجھ پیدا ہو ہی ہنہ سکتو، عقل آلاں واسطے ان باغاں تے فصلان ماں نچ نشانیں ہیں ویہہ جدوی غور کریں اسے نتیجہ ور جھن کہ نہ تے زمین کاے ”مائی“ یاد پوی ہے کہ واہ آپے ہی یہ میواں پیدا کرتی وہے تے نہ بوٹاں بچوں کوئے دیوتو ہے جھو میواں غو نظام کر تو ہے بلکہ ان ساریں چیزاں تیں چو لگے جے اس کائنات ناں چلان آلی اکا ذات ہے جس غو کوئے شریک ہنہ تے اس نے ان نعمتاں غو اک تہاڑے لکھو لکھو نیوں ہے، بلکہ زمین غاں اس نظام تیں انسان غود من اک ہور پاسے وی مڑے کہ جس راز میں غا کوئے کوئے پاڑاں ماں فرق ہے اسے را انسان غی سوچ ماں تے دل داغ ماں وی فرق ہے کسے غود اسونرم اور پولو ہے کہ اس وراسانی و جی غی پھو بیٹھ پیتاں ہی ہدایت غی پیری چڑھ آوے و کجھ نے اپناں دل غی زمین اسی رکڑی ناں ہے کہ ہدایت بدلے بلکہ تہہ ہنہ غا بل ناں وی انھاں غی رکڑ زمین ماں ہدایت غو کوئے نچ ہنہ بھٹھو۔

یہی ویہہ لوک ہیں جھماں نے اپناں رب ناں کفر کیو ہے تے یہی ویہہ لوک ہیں جھماں غاں گا ناں ماں طوق آغنا قہم و اولیک اصحاب النار ہم فیہا خالدون

گھلیا جییں غا تے یہ ہی لوک دوزخی ہیں جس ماں یہ سدا ہی رہنہ غا (۶) وَیَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ

پہلاں وی گذریا ہیں، تے بیشک تھارو رب لوکاں غی زیادتی غے باوجود انھاں ناں لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

معاف کر دین آلو ہے، تے اس ماں وی کوئے شک ہنہ جے تھارو رب سخت سزا دیں آلو ہے (۷) وَیَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا الْوَلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ لِقَوْمٍ هَادٍ اللَّهُ يَعْلَمُ

تے کافر لوک کہینہ جے اس (نبی) وراں غا رب غی طرفوں کوئے معجزو کیوں ہنہ نازل ہووے؛ گل یاہ ہے کہ تم بے خبر دار کر دین آلاں ہیں تے ہر اک قوم واسطے اک راہ دین آلو ہے (۸) اللہ تعالیٰ خوب جانے مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغْرِضُ الْأَوْحَامُ وَمَا تَرْدَا

جو کجھ کانسری اپناں شکم ماں چاء رکھے تے جو کجھ (کانسریاں غا) شکم ماں گھاٹو باحدو وہے وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِقَدَرٍ ۚ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

تے ہر اک چیز واسطے اس کوئے اک (خاص) اندازو ہے؛ وہ اولے باندے ہر اک چیز غو جانن آلو الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۚ سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ أَسْرَ الْقَوْلِ وَمَنْ

تے سب تیں بڑو، اچی شان آلو ہے تھارے بچوں جھو بلیں بلیں گل کرے، تے جھو واچیں اچیں کرے، جَحْرَبَهُ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٌّ بِالَّذِينَ يَسَارِبُ بِالْمَثَارِ

تے جھو درات (غی انصہری) ماں مجھبو دودو ہے تے جھو تہاڑی (غی لوم) ماں لڑو پھرتو ہے اُس واسطے سارا برابر ہیں (۹) مَنْزِلِ ۛ

نجر ہو جے کہ اس ماں کجھ پیدا ہو ہی ہنہ سکتو، عقل آلاں واسطے ان باغاں تے فصلان ماں نچ نشانیں ہیں ویہہ جدوی غور کریں اسے نتیجہ ور جھن کہ نہ تے زمین کاے ”مائی“ یاد پوی ہے کہ واہ آپے ہی یہ میواں پیدا کرتی وہے تے نہ بوٹاں بچوں کوئے دیوتو ہے جھو میواں غو نظام کر تو ہے بلکہ ان ساریں چیزاں تیں چو لگے جے اس کائنات ناں چلان آلی اکا ذات ہے جس غو کوئے شریک ہنہ تے اس نے ان نعمتاں غو اک تہاڑے لکھو لکھو نیوں ہے، بلکہ زمین غاں اس نظام تیں انسان غود من اک ہور پاسے وی مڑے کہ جس راز میں غا کوئے کوئے پاڑاں ماں فرق ہے اسے را انسان غی سوچ ماں تے دل داغ ماں وی فرق ہے کسے غود اسونرم اور پولو ہے کہ اس وراسانی و جی غی پھو بیٹھ پیتاں ہی ہدایت غی پیری چڑھ آوے و کجھ نے اپناں دل غی زمین اسی رکڑی ناں ہے کہ ہدایت بدلے بلکہ تہہ ہنہ غا بل ناں وی انھاں غی رکڑ زمین ماں ہدایت غو کوئے نچ ہنہ بھٹھو۔

(۶) یعنی جبکہ اللہ تعالیٰ غیاتی قدرت دیکھ لیتا تھا بعد وہی مشرک لوگ دوجی زندگی تے مرن تیں بعد فریاد ہون ورتجہ کریں تاں تعجب آئی بلکہ ہاسی آئی تے انھاں ہی غی گل ہے کہ اک پاسے ویہہ یادہ وی منیں کہ یادہ ساری کائنات انسان واسطے ہی پیدا ہوئی ہے اور انسان ہی غی خدمت ماں لگی دی ہے دو جے پاسے خود انسان غی زندگی ناں اس رابیکا رتے بے فائدہ سمجھیں کہ انسان چار تھاڑاں فانی زندگی ناگذا رنے بس مر مک خٹے مٹی ہو جئے نہ اس غی زندگی نوکدے لکھو وہے نہ چنگا کم کرن نوکدہ اجر لکھے تے نہ مندا کم کرن غی کجھ سزا دتی جئے، اس غی مطلب تے یوہ ہے جے وہ اس ساری کائنات ناں بیکار سمجھے فراس تیں بڑی تعجب غی کہوئی گل وہے غی اتے جے کدے انھاں ناں اس ورتجہ ہے کہ مرن توں بعد فریاد کرنوں خدا غی قدرت تیں ہی باہر ہے تاں یادہ ہور حیرانگی بلکہ ہاسی غی گل ہے کہ ویہہ اک پاسے تے اللہ تعالیٰ ناں اتنی بڑی قدرت غوامک سمجھیں کہ اسے یادہ کائنات پیدا کی ہے تے وہ ہی اس غی نظام چلا رہیو

الرحمن الرحیم

۳۹۸

وَمَا آتَاكَ مِنْ شَيْءٍ

لَهُ مُعَقَّدَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُنَّكَ

ہر شخص واسطے باری باری آن آلا فرشتا مقرر ہیں اس غے دی تے اس غے پچھے دی! ویہہ اللہ عاظم ناں اس غی حفاظت

مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرَ أَمْرَهُمَا

کریں، (۱۰) بیشک اللہ اس نعمت ناں بیہندہ بدلتو جھوی کسے قوم و دیوے ہر توڑی جے واہ قوم اس چیز ناں

بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ أَفْلًا مَرَدَّدًا

نہ بدل دیے جھوی ان عادل ماں ہے، تے جھوٹے اللہ کسے قوم ورکائے آفت لیائی چاہوے فرواہ کسے رائل بیہندہ سکتی،

وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ

تے نہ اللہ تعالیٰ تیں سوا انھاں غو کوئے مددگار وہے (۱۱) وہ ہی ہے جھو تھناں

الْبَرْقِ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

ڈر ان واسطے تے امید لان واسطے بجلی دے، تے وہ ہی پانی ناں پھریا واپھڑھ ناں پیدا کرے (۱۲)

وَيَسَّخِرُ الرِّعْدَ لِلْحَدِيدِ وَالْمَلِكَةِ مِّنْ خِيفَتِهِ

تے بجلی غی گج اس غی صفتاں ناں تسخیر بیان کرے تے سارا فرشتا وی! اس غا ڈر ناں (کم کم غے)

وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ

تے وہ ہی چڑک ناں ٹورے فر جس ور وہ چاہوے گھل چھوڑے،

وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ۚ لَهُ

تے یہ لوک اللہ تعالیٰ غا بارہ ماں کجھہ کریں حالانکہ وہ زبردست طاقت آلو ہے (۱۳) اسے اگے

دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا

دعا کرنی برحق ہے تے جھو لوک اس ناں چھوڑے دو جاں اگے فریاد کریں ویہہ انھاں غی فریاد غو کوئے جواب بیہندہ دے سکتا

يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٌ كَقَبَةٍ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ

(انھاں اگے دعا کرنی) تے بس اسے راہی ہے جس را کسے نے پانی اگے لپٹاں دوئے جھڑاڈیا واپس تانجے پانی اس غا منہ

فَاذْوَا هُوَ بِالْغَيْءِ وَمَادَعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

توڑی جے حالانکہ وہ پانی اس توڑی کدے بیہندہ جگ سکتو اور کافراں غی دعا تے بس چھڑا پھل پھوسا ہی ہیں، (۱۴)

مَنْزِل

ہے تے دو جے پاسے ویہہ اس غی قدرت تیں دوہری واری پیدا کرنوں دی باہر سمجھیں فراس تیں بڑی تعجب آئی کہوئی گل وہے غی! اصل ماں اس لوک لپٹاں ہی خیالاں غی بٹائی وی قیدہ غا قیدی ہیں انھاں غا گاناں باپ دادا غی انی تقلید غا لڑن پیادوا ہیں لہذا یہ آخرت ماں سدا جہنم غا قیدی رہیہندہ حاجت انھاں غی گردناں ماں طوق پیادوا ہیں غا۔

(۷) مکہ غا مشرک رحمت عالم ﷺ اگے کہوئی گہری یادہ مانگ رکھیں تھا جے تم سچا ہیں تاں اپناں مخالفاں ور عذاب لیا دسو! اسے غا جواب ماں فرمایا جا رہیو ہے جے یہ کسا ٹیڈھ لوک ہیں جھو اللہ تعالیٰ کوٹوں عافیت تے خیر ممکن غے بجائے عذاب ممکن ماں کاہلا ہوا واپس۔ حالانکہ پٹھلاں نا فرمان لوکاں ور آن آلا عذاب غا قصہ انھاں ناں اجوں بسریا وی بیہندہ، فروی اسی مانگ کریں! اس تیں بعد عذاب ماں دیری ہون غی وجہ بیان فرمائی جے اصل ماں اللہ پاک اپناں بنداں ور کج زیادہ مہربان ہے۔ وہ بنداں غا گناہ تے نا فرماں دیکھ غے دی اک لما عرصہ توڑی انھاں ناں توبہ غو مقود تھوہ یوہ اس غو فضل ہے ورنہ بنداں غا گناہ تے اسا ہیں جے انھاں ورتدے ہی عذاب آجایا کرے ہا۔ حضرت ابن عباسؓ تے حضرت سدیؓ فرما نوں جے یادہ آیت قرآن پاک ماں سب تیں زیادہ امید آئی ہے کیونجے اس ماں گناہاں غے باوجود بخشش کرتاں رہن غی گل آئی ہے (المحرر الحلیہ، مدارک) اس غا در گذر تے ٹھلن غو یوہ سلسلو اتوں لموں وہے کہ کدے کجھاں ناں ساری زندگی ماں ٹھلن ہی ٹھلن دتی جاتی رہ، تے انھاں غوسا رو نمیزو آخرت ماں ہی وہے ورجدوی اس غی مغر غو ویڈو آجے فر کوئے ٹھٹھ بیہندہ سکتو کیونجے وہ مہربان ہون غے ناں ناں سخت سزا دین آلو دی ہے، بنداں ناں اس میں یہ دوئے صفت نظر ماں رکھنی چاہئیں۔

(۸) مشرکاں غی طرفوں معجزاں غی مانگ غو جواب صرف دولفظاں ماں دو جا رہیو ہے جے نبی پاک ﷺ غا اصلی کم ناں انھاں فرمائشی معجزاں غی مانگ پوری کرن ناں کوئے تعلق ہے ہی بیہندہ رحمت عالم ﷺ غو کم تے چھڑو اللہ غا نا فرماناں ناں انھاں غا مہمیز انجام تیں اگاہ کرنوں تے خدا غا سخت عذاب تیں ڈراناں ہے، تے حضرت لوکاں ناں سدا ورستو دسن تشریف لیا یا ہیں جس را کہ ہر اک قوم واسطے ہمیشاں اک ہادی تے اک رہنما ہو تو رہیو ہے اور اس غا کم غو تے معجزا دسن ناں تے بیہودہ معجزاں غی مانگ پوری کرن ناں کوئے تعلق سروں ہے ہی بیہندہ اس آیت ورا انھاں لوکاں ناں وی غور کرن غی لوڑ ہے جھڑا جوں وی بزرگی غی تے نیک ہون غی پشان چھڑی کرا متاں ناں کرنی چاہویں، تے بزرگ ہون واسطے کرا متاں ناں ضروری سمجھیں۔

(۹) اپر اللہ تعالیٰ غی قدرت غو بیان ہور بہتہو من اس غا وسیع علم غو بیان ہے جے دنیا ماں جو کجھ دی ہور بہو ہے وہ سارا و اس غا علم ماں ہے۔ کائے چیز دی اس غا علم غا سمندر تیں باہر بیہندہ ہو سکتی، ماں غا حکم ماں کے ہے تے کسو ہے! نیک ہے یا بد ہے نرم طبیعت غو ہے یا کڑی غواڈ ہیں ہے یا ڈل! تے کتنی عمر غو ہے اس سارا کہیں غو علم بس اللہ تعالیٰ ناں ہی ہے بلکہ حکم غو نمکٹوں بدھنوں، پچھنی پیدائش غا دناں ماں گہا ٹو باہد و ہونوں سب اسے غا علم ماں ہے اس نے ہر ایک چیز غو اک انداز و مقرر کیو وہے جے کون کتنی روزی کھاے غو تے کتوں کتوں حاصل کرے غو تے کس ناں کتنی عمر لکھے غی؟ یوہ سارا کجھ وہ پیدا ہون تیں پہلاں ہی جائے کیونجے اس

عالم ماں اولے باندے سب برور ہے، سگوں اس عالم ماں اس گل غودی کوئے فرق بیہ نہ چوے کوئے بلیں گل کرے یا اچیں کرے کوئے گل دل ماں مچھپانے رکھے یا ہونٹھاں ور لے آوے۔ کوئے رات غی اندھیری ماں اپنے گھر بیٹے کوئے کم کرے یا تہاڑی غی لود ماں رڑے مدان کوئے کم کرے اس غے پھانے یہ ساریں گل برور ہیں یہ فرق تے چھڑا انساناں غا حساب ناں ہی ہیں۔

(۱۰) یعنی انسان غو ہر اک کم اللہ تعالیٰ عالم ماں تے ہے ہی اس تیں علاوہ اس نے ہر ایک بندہ غی حفاظت واسطے رات تہاڑی باری باری آن آلا فرشتا مقرر کیا واپس جہوارنگ رنگ غی آفتاں پریشانییاں تیں انسان غی حفاظت کریں ور یوہ کم وی اللہ تعالیٰ عالم ماں ہی کریں تے اچر توڑی ہی کریں چر توڑی اس غو حکم ہے تے جد اللہ تعالیٰ ہی بندہ ور کاے مصیبت گھنٹی چاہوے فریہ حفاظت کرن آلا فرشتا دی عذاب گھنٹی ماں ہی مدد کریں۔ یعنی یہ اللہ غی منشاء تیں کئی ہوئے آپ کسے ناں کچھ بیہ نہ دے سکتا۔

(۱۱) یعنی اللہ تعالیٰ غی طرفوں حفاظت غو تے دو جیاں نعمتاں غو یوہ سلسلوا انسان ناں اس ویلے توڑی رہ چر توڑی وہ آپے نافرمانیں کر کرے اپناں آپ ناں اس غا عذاب غو مستحق نہ بنا لے، اللہ تعالیٰ تے جس فرد ناں یا جہڑی جماعت ناں جس نعمت ناں وی نواز چھوڑے واہ نعمت اس کو نوں اس ویلے توڑی واپس بیہ نہ لیتو چر توڑی واہ جماعت آپے اپناں آپ ناں نااہل نہ ثابت کر دیے۔ تے جد کاے جماعت اپناں مالک نہیں نافرمانیں کر کرے عذاب غی مستحق بن جے اور اللہ تعالیٰ غی طرفوں وی انھاں واسطے عذاب غو فیصلو ہو جے فر نہ کوئے اس غا عذاب ناں ناں سکے تے نہ ہی کوئے اس غی مدد کر سکے، جسویلے یاہ آیت پاک نازل ہوئی تھی اس ویلے اس ماں مکہ غا مشرکاں واسطے یاہ دروڑ تے ہمکنی تھی کہ جے تم نااہل ثابت ہو گیا تاں یہ نعمت خداوندی تمہارے کوئے زیادہ دیر بیہ نہ رہیں فر یوہی ہوو و کچھ سالوں تیں بعد ہی مشرکاں واسطے سارا عرب ماں سر چھپان جگی جگہ بیہ نہ رہی۔ آیت پاک غی ساراں مفسراں نے یاہی تفسیر کی ہے جلالین شریف ماں ہے لا یسلبہم نعمتہ یاہی گل قرآن پاک ماں دوجی جگہ سورۃ انفال آیت ۵۳ ماں ہور زیادہ وضاحت ناں آئی ہے، ور یوہ صاف صاف مطلب چھوڑے کچھ دنیادار، مادی ترقیاں ناں سب کچھ سمجھن آلا لوک یوہ پچھو مطلب سمجھن تے سمجھان غی کوشش کریں ”جے اللہ تعالیٰ کسے قوم ناں کدے ترقی بیہ نہ دتو چر توڑی واہ قوم آپے اپنی حالت بدل غے ترقیاں واسطے کوشش نہ کرے“ حالانکہ اس گل غو تے ات کوئے ذکر ہی بیہ نہ، نہ اگے پچھے اسی کاے گل ہے تے نہ آیت غاں لفظاں ماں اس مطلب غی گنجائش ہے۔

(۱۲) یعنی بجلی غو چمکنوں، گجٹوں تے پانی ناں پھر یا واہ جہڑو غو چڑھنوں یوہ سب کچھ اللہ تعالیٰ غی قدرت تے اس غا حکم ناں ہی وے جس ناں اک ہی وقت ماں انسان غو تہان دو کئی کئی گلاں در کر ايو جے اک یوہ جے وہ اللہ تعالیٰ غی قدرت ناں دیکھ غے اس غا قہر تیں ڈرے، دو جے یوہ جے وہ اس غی رحمتاں، مہربانیاں ناں دیکھ غے کدے وی اس غا گھر تیں بے آس نہ وے بلکہ اس غی رحمت غی آس لار کھے۔ کیونجے بجلی غی گج چمک ناں بدل غی امید دی وے تے چڑک پین غو ڈروی لگے، اسے راگھتاں چھوڑ ناں بدل غی آس دی لگے تے سیلاب طوفان غو ڈروی لگے۔

(۱۳) یعنی نافرمان انسان وی کتناں ٹیڈھ تے بے فکر اور مست ہوا واپس کہ یہ اللہ تعالیٰ غی ذات غا بارہ ماں ٹیڈھ تے پچھو و کریں۔ کوئے اس غی خدا کی ماں مخلوق غی سانجھ کڈے تے اس غا شریک منے تے کوئے دنیا غا اس سارا نظام

ناں ہی آپے چلن آلا اک اتفاقی حادثہ سمجھ۔ حالانکہ بجلی غی یاہ گج، چمک، چڑک تے اسے غو اعلان کر رہی ہے جے اس کائنات غو مالک اکو خدا ہے بجلی غی گج دی اسے غی تسبیح کرے، رعد فرشتو دی اسے غی پاکی بیان کرے تے باقی سارا فرشتا دی کھ کھ غے اسے غی حمد و ثنا کریں، وہ ہی بجلی ناں چلاوے جہڑی کوئے چو بیہ نہ کدس ور چڑک بن غے آپوے! ور مشرک انھاں چیزاں در تہان کرن غے بجائے اس غی ذات ماں بحث کریں۔ حالانکہ وہ تے سخت طاقت آلا ہے جد کسے غی پھو غو فیصلو کر لینے فروہ اس غی پھو تیں بچ کد سکے!۔

(۱۴) یعنی اللہ تعالیٰ ہی اس گل غو مستحق ہے جے مصیبتاں، پریشانییاں ماں اس اگے دعا منگی جے تے اسے غی عبادت کی جے! اس تیں سخن کوئے کسے ناں نہ گجھ دے سکے تے نہ لے سکے بلکہ اس ناں چھوڑے لوک

وَمَا آتَا بِشَيْءٍ ۚ ۱۳ ﴿۱۳﴾ وَالرَّعْدُ ۱۴

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا

تے جو کچھ آسماناں ماں تے جو کچھ زمین ماں ہے سارا خوشی ناں یا مجبور ہوئے اللہ تعالیٰ اگے ہی سجدو کریں

وَيُظِلُّهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْاَصَالِ ۖ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ

تے انھاں چیزاں غی چھاں وی سویرے شام! (۱۵) (اے نبی) تم پچھو! آسماناں غو تے زمین غو

وَالْاَرْضِ ۚ قُلْ لِلّٰهِ قُلُوبٌ ۚ اَفَاَتُخَذُ لَهُمْ مِنْ دُونِہٖ اَوْلِيَاۗءَ

پانہار کون ہے؟ تم (ہی) فرما دیو! جے اللہ! تم فرما دیو! فرکیوں! تم نے اس ناں چھوڑے دو جا اپناں مددگار بنا لیا ہیں،

اَلَمْ يَكُنْ اَنْفُسُہُمْ نَفْعًا وَّالْاَرْضُ اَقْلٌ ۚ هَلْ يَسْتَوِی

جھماں ناں اپنی ذات غا نفع نقصان غو (وی کچھ) اختیار بیہ نہ، تم فرما دیو! کدے انوں تے اکھاں

الْاَعْمٰی وَالْبَصِیْرُ ۚ اَمْ هَلْ تَسْتَوِی الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ

آلو برابر ہو سکیں! یا اندھیرو تے لود برابر ہو سکیں؟ یا یاہ گل ہے جے انھاں

اَمْ جَعَلُوا لِلّٰہِ شُرَکَآءَ خَلَقُوْا الْخَلْقَ ۚ فَتَسْتَاۡبِہُ الْخَلْقُ

نے جہڑا خدا غا شریک بنا یا واپس انھاں شریکاں نے وی خدا تعالیٰ ہاروں جیا جون پیدا کی ہے فر انھاں ناں پیدا کرن غا معاملہ

عَلَيْہُمْ ۚ قُلْ لِلّٰہِ خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ ۚ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهْدُ

ماں پھلو لگ رہو ہے تم فرما دیو! پس اللہ تعالیٰ ہی ساری چیزاں ناں پیدا کرن آلا ہے تے وہ ایکو ہے، غے غلبہ آلا ہے (۱۶)

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِیۡۃٌ ۖ بَقَدَرٍ مِّمَّا فَحَّمِلُ

اسے نے آسمان تیں پانی برھا یو، فراس ناں اپنی اپنی مقدار غے مطابق کسیں کھا چل پیا تے پانی غا ہارنے پر اپنی وی

السَّبۡلُ ۚ ذٰلِکَ اٰیٰتُہٗا وَمَا یُوقِدُوْنَ عَلَیہِہٖ النَّارُ

چمک چمک لی تے اسے را غی چمک تے میل انھاں چیزاں ور وی وے جھماں ناں لوک

اَبۡتِغَآءَ حَلِیۡۃٍ ۚ اَوْ مَتَاعٍ ۚ ذٰلِکَ مِثْلُہٗ ۚ کَذٰلِکَ یُضَرِبُ

گہنوں یا دو جییں چیز بنان واسطے اک ماں تپانویں؛ اللہ تعالیٰ اسے را

اللّٰہُ الْحَقُّ ۚ وَالْبَاطِلُ ۚ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَاَیۡدُہٗ ۚ

حق تے باطل غی مثال بیان فرماوے فر چمک تے (سک غے) بیکار

مَنْزِلَہٗ ۚ ۱۴

جس جس آگے وی اپنی حاجت واسطے دعا مانگیں، فریاد کریں یہ اسے رافضول کم ہے جس راکوئے بیوقوف کسے پائی دراپناں دوئے ہتھ اڈئے پائی آگے عاجزی کرے جے توں آپے میرامنہ ماں آجا، صاف گل ہے کہ یاہ اس غی اک بے مقصد کوشش ہے اس راہپاں نوں وہ ساری زندگی ہتھ لکانے روڈیا کر تو رہو پائی اس غامنہ توڑی کدے بیہنہ جے سیں اسے رامشرکاں کافراں غی غیر اللہ آگے دعاوی فضول تے بیکار کم ہے اس تیں کدے کجھ حاصل بیہنہ ہو سیں۔

(۱۵) یعنی اللہ تعالیٰ غو حکم من ورتے ہر اک چیز مجبور ہے کائے وی چیز اس غا حکم تیں باہر بیہنہ جاسکتی اسے غا حکم و زندگی تے اسے غا حکم و موت ہے، اس راتے ہر کوئے اس غا حکم آگے نیووں ہو جئے تے یہ ہر چیز غو مجبوری غو مجبور ہے، کیونجے ان گلاں ماں کسے غو کجھ اختیار بیہنہ وہ ہر چیز غو

وَمَا آتَا بِشَيْءٍ ۚ

وَمَا آتَا بِشَيْءٍ ۚ

جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَمَا بَالُكَ بِذَلِكَ ۚ

جلی جئے تے جہڑی چیز لوکاں غا فائدہ واسطے وہے واہ زمین ماں رہ جئے

كَذَلِكَ يُضَرِّبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا

اللہ تعالیٰ اسے را مثال بیان کرے (۱۷) جہاں لوکاں نے اپناں رب غو حکم من ليو

لِرَبِّهِمُ الْحَسَنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ

انہاں واسطے کجھ بدلو ہے تے جہاں لوکاں نے اللہ تعالیٰ غو حکم منیوں جیکدے انہاں کوئے وہ سارو

لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَثَلَاثَةٌ لَا تُغْنِي

کجھ وہے جہڑو زمین ماں ہے اور اتوں ہی اس غے ناں ہوروی وہے ویہہ اس سارا ناں عذاب تیں کجھ واسطے

بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ

ندیہ ماں دے دینوں چاہویں غایہ ہی لوک ہیں جہاں واسطے برو عذاب ہے تے انہاں غو ٹھکانوں

جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۚ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَشْيَاءَ

دوزخ ہے تے واہ رہن غی کجھ بیڑی جگہ ہے (۱۸) تے کیوں! جہڑو آدمی یہ یقین رکھے جے (اے نبی) جو کجھ

أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقَّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ

تھارا ورتھارا رب غی طرفوں نازل ہووے برحق ہے وہ اس آدمی ہاروں ہو سکے جہڑو انوں وہے

إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰئِكَ الْأَلْبَابِ ۚ الَّذِينَ

نصیحت تے بس عقلمند ہی قبول کریں (۱۹) جہڑو

يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقِضُونَ الْعِثَاقَ ۚ

اللہ تعالیٰ ناں کیا وا وعدہ ناں پورو کریں، تے اس پکا وعدہ ناں توڑتا بیہنہ :

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

تے جہڑو اس چیز ناں جوڑئے رکھیں جس غا جوڑن غو اللہ نے حکم دتو ہے

وَيُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۚ

تے اپناں رب توں ڈر تا رہیہنہ تے اوکھا حساب غو خوف رکھیں :

مَنْزِلٌ

زمین ماں کھل جے بس اسے راتن غا مقابلہ ماں باطل چھٹ گہڑی واسطے تے بڑی چھوٹڑ پھانڈ دے بلکہ حق و رعاب آتو سسئی وہے لیکن کجھ نیس تیں بعد حق اس رعاب آجے کہ باطل غوناں نشان ہی بیہنہ رتو اسے غی اک دو جی مثال بیان فرمائی جے جس راسونا چاندی ناں جدو مٹلی بنان واسطے آگ ماں تپاویں اُس ویلے اس وروی جھگ چڑھ جے و زری نیس تیں بعد جھگ تے سک سک غے ختم ہو جے جد کہ اصلی چیز سونوں چاندی صاف ہوئے باندے آجے۔

(۱۸) یعنی جہاں لوکاں نے اپناں مالک غی گل مٹی کہ اس غوناں کیو و پجودین من غے تے اس غے مطابق زندگی غو بن پلن گذارئے اپنی گل غو نقد ثبوت پیش کیو، اسان لوکاں غی تے دنیا آخرت دواں ماں بہاری

بہار ہے دنیا ماں اپناں رب غی رضا عامل نصیب ہو یا تے آخرت ماں جنت غی نعمتاں غا مستحق بنیاں۔ درجھاں نے اپناں رب غی گل بیہ نہ منی، اس غا سچا دین غواں کر چھوڑا یو اسماں لوکاں غی دنیاوی زندگی غا چار تہاڑا تے جس را کر گزر جیساں غا و آخرت ماں انھاں غی پریشانی بلکہ بے سرتی غی غیوہ حال وے غو کہ چارے قضاء جیکہ لے انھاں کو تے روئے زمین غا سارا خزانہ ویں تے اتناں ہی ہور ویں دیہہ جہنم غا عذاب تیں جان چھڑکان واسطے یہ سارا خزانہ بدلہ ماں دے دین غی تاہنگ کریں غا ورنہ تے اُت خزانہ ویں غا تے نہی خدا غی عدالت تیں کوئے رشوت بڈی دے غے ٹھٹ سکے غو۔ بلکہ ات تے رتی رتی غو ختی مال حساب وے غو، جس غا نتیجہ ماں ہیسیاں واسطے انھاں غو ٹھکانوں جہنم ماں ہو جے غو جہوی کہ چھوڑی جگہ وے غی۔

(۱۹) یعنی مومن تے مشرک غیوہ کئی کئی انجام اس گلوں ہے کیونکہ مومن جس غو اس گل وریقین ہے جے رحمت عالم ﷺ ورنال ہون آلو یوہ قرآن ہی برحق ہے تے وہ اپناں دل غا اس یقین تے ایمان ناں قرآن ورن عمل کرنے سچ ثابت کر دے وہ اس مشرک غے برابر کسرا ہو سکے جہودل، دماغ تے عقل کے چیز تیں کچھ کم ہی بیہہ لیتو بلکہ اتو بن غے جہالت تے گمراہی غی اندھیریاں ماں ڈاوب مارے، یہ دوئے کدے برابر بیہہ ہو سکنا ورن انھاں گلاں تیں ٹھیک تے ویہہ ہی لوک حاصل کر سکیں جھاں نے انہی عقل ورن ضد، کروہ تے نفرت غا چندرا نہ چاھڑ لیا ویں۔ اگلئیں ترے آیتاں ماں انھاں عقلمند لوکاں ہی نہیں مفت بیان ہور ہی ہیں جے انھاں خوش نصیباں نہیں پشان کے کے ہے۔!

(۲۰) ان ترے آیتاں ماں عقل مند لوکاں نہیں اٹھ صفت بیان ہوئی ہیں (۱) ویہہ اللہ تعالیٰ ناں کیا داہرا لیکن وعدہ ناں توڑ چاڑیں، کدے وعدہ کر غے پھٹا بیہہ۔ جہود وعدہ انھاں نے ”عالم ارواح“ ماں اللہ تعالیٰ ناں کیو تھو جے توں مھار ورن ہے فراسے وعدہ غی گواہی انسان غی فطرت وی دیئے تے یو ہی وعدہ بنیاں غے ذریعہ یاد کروا یو جے ویہہ اس وعدہ ناں پورہ کر غے ایمان قبول کریں فرماں لیا تے ویلے اللہ تعالیٰ غی فرمانبرداری غو جہود وعدہ کریں وہ زندگی غا بن بن ماں دین ورن عمل کرنے پورہ کر دیں سکوں بندہ ناں اللہ غا ناں ورن کیا جان آلا وعدہ وی پورا کریں قصو عقلمند لوکاں غی پہلی پشان یاہ ہے کہ ویہہ اک اک وعدہ ناں توڑ چاڑیں (۲) اللہ نے انھاں ناں جھاں ناں بچون غو تے جھاں چیزاں ناں جوڑ غے کھن غو حکم دتو ہے یہ انھاں ناں بچوتا ریہہ تے انھاں ناں اپنے ناں جوڑ غے رکھیں خاص کر غے رشیداراں عاقل ادا کر غے رشیداری ناں جوڑتا ریہہ۔ (۳) ویہہ عقل مند اپناں رب غا جلال تے اس غی عظمت غو خیال کر کر غے تے اس غی بارگاہ ماں حاضر ہون ناں یاد کر کر غے ڈرتا اور کتا ریہہ۔ (۴) ویہہ قیامت آلا اس تہاڑا تیں جت انھاں نے رتی رتی غو حساب دیوں ہے ڈرتا ریہہ جے خدا جانے ات کہوی گل غی سمجھ ہو جے۔ (۵) ویہہ اللہ تعالیٰ غا رستہ ماں آن آلیاں مصیبتاں پریشانیاں ورن صبر کریں تے صبر وی دنیا ماں ثابت قدی غی شہرت حاصل کرن واسطے بیہہ کرتا بلکہ صرف اپناں رب غی رضا حاصل کرن واسطے ہی صبر کریں۔ (۶) ویہہ عقلمند لوک نماز غی پابندی کریں (۷) اللہ تعالیٰ نے اپناں فضل ناں انھاں ناں جہوی روزی تے دولت دتی ہے اس بچوں ویہہ اللہ تعالیٰ غا رستہ ماں اولے باندے ہر طرح جو موقعو تے جسی ضرورت وے خرچ کرتا ریہہ (۸) ویہہ بدی غو جواب نیکی ناں دیں جہود انھاں ناں بیہود سلوک کرے ویہہ اس ناں چنگو سلوک کریں تے جیکہ لے انھاں تیں کاے غلطی ہو جے اس تیں بعد فتن نیکی کر غے اس گناہ ناں ٹھو چھوڑیں۔ آخر ماں انھاں غی نیکیاں غو انجام بیان فرما یو جے چنگو انجام اور آخرت غو گھر تے بس انھاں ہی لوکاں واسطے ہے۔

(۲۱) یعنی وہ آخرت غو گھر جنت غا سدا رہن آلا یہ باغ ہیں جھاں ماں یہ عقل مند لوک آپ وی جیں غا تے انھاں غا ٹبر تے رشیداراں بچوں ویہہ لوک وی جیں غا جہود اپناں عملاں ورن جنت غا مستحق تے ویں غا ورن انھاں غو در جو انھاں تیں گھٹ وے غو فر اللہ تعالیٰ انھاں عقل مندراں غا عملاں غے صدقے انھاں غے ناں کر دیئے غو، فرشتا جنت غا ہر اک یو اتیں سلام کرتا تے انھاں ناں

وَمَا أَمْرُهُ إِلَّا بَعْدَ حُجَّةٍ ۚ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ حُجَّتِهِمْ يَكْفُرُونَ ۚ (الرعد ۳۱)

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

تے جہود اپناں رب غی رضا کچھ صبر کریں تے نماز غی پابندی کریں ،

وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدَارِعُونَ

تے جو کچھ ہم نے انھاں ناں رزق دتو وے اس بچوں (اللہ غا رستہ ماں) خرچ کریں، اولے وی تے باندے وی اتے برائی

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَقَبَى الدَّارِ

ناں اچھائی ناں ثلثا ریہہ ، یہ ہی ویہہ لوک ہیں جھاں واسطے آخرت غو گھر ہے (۲۰)

جَعَلْتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ

یعنی سدا رہن آلا باغ جھاں ماں ویہہ (آپ وی) داخل ویں غا تے انھاں غا باپ دادا ،

وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمُ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ

تے انھاں غی بیویاں اور ان غی اولاد بچوں جہود انیکو کارویں غا ویہہ وی اتے انھاں کو تے جنت غا ہر اک دروازہ

عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۚ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ

تیں فرشتا آویں غا (ویہہ کہیہ غا) ؛ تھارے ورن سلامتی وے ، یوہ تھارا صبر غو بدلہ ہے ،

فَنِعْمَ عَقَبَى الدَّارِ ۚ وَالَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ

تے کتوں چنگو ہے آخرت غو یوہ گھر (۲۱) تے ویہہ لوک جہود اللہ تعالیٰ غا وعدہ ناں پکو کرن

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَصْرَ اللَّهِ

تیں بعد توڑتا ریہہ تے جس چیز ناں اللہ نے جوڑن غو حکم دتو ہے

يَا أَن يُؤْصَلَ وَيُفْسَدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ لَئِنْ لَمْ

اس ناں توڑتا ریہہ تے زمین ماں فساد کرتا ریہہ اسماں لوکاں

لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۚ اللَّهُ يَبْسُطُ

واسطے لعنت ہے تے انھاں واسطے چھوڑتا ریہہ (۲۲) اللہ تعالیٰ جس واسطے چاھوے روزی کھلی کر

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوا بِالْحَبِيبَةِ

دیئے تے (جس واسطے چاھوے) تنگ کر دیئے ، تے یہ لوک دنیا غی زندگی ورن بڈیار

متن ۳

مبارک بادی دیتا آویں غا جے تم نے اللہ تعالیٰ غارستہ ماں بڑو صبر کیونج تھناں جنت غی مبارک بادی ہے۔

(۲۲) عقل مندناں، خوش نصیباں غا ذکر تیں بعد مین بے عقلاں، بے وقفاں، بد نصیباں غا ذکر ہو رہیو ہے جے انھاں لوکاں غویہ کم و ہے کہ یہ اللہ تعالیٰ نال کیا داتے اس غاناں و رہنداں نال کیا داسارا وعدا تے عہد معاہدہ بسا رچھوڑیں، نہ ”عالم ارواح“ غودہ وعدہ پورہ کرے ایمان قبول کریں جسساں ساراں انساناں نے کہیو تھوے ”بیشک توں مہاروب ہے“ تے جس غی شہادت ہر انسان غی اہنی فطرت دی دے۔ تے نہ دنیا غاناں وریو جان آلو کوئے وعدہ توڑ چاڑیں؛ جھان چیزاں ناں اللہ تعالیٰ جوڑن غو حکم دے تے جھان رشتاں ناں اللہ تعالیٰ جوڑے رکھن غو حکم دے یہ انھاں ناں توڑنا

ریہ نہ۔ اللہ تعالیٰ غی نافرمانی کر کرے آپ وی زمین ماں انت مچاویں تے لوکاں ناں وی اسے نافرمانی تے فساد غی دعوت دیں، یہ ہیں بے عقل لوکاں غیں موٹیں موٹیں پشان انھاں واسطے آخرت ماں مچ پھیرو گھر یعنی دوزخ ہے جت یہ سدا ریہ نہ غا۔

(۲۳) خدا غاں فرمانبرداراں تے اُس غاں نافرماناں غو اہلو حشر سُن غے کسے عادل ماں یاہ گل آسکے تھی جے دنیا ماں تے ہم اکثر اس غے برخلاف ہی دیکھاں کتناں ہی اللہ غا فرمانبردار دنیا ماں مصیبتاں پریشانی تے تنگدستی ماں بنیا وادسیں جد کہ اس غا نافرمان تے اکثر دنیا غی عیش لکھا ہی لہیں، اسے غا جواب ماں فرمایو جا رہیو ہے جے دنیا ماں روزی غی تنگی یا کشاکش تے اللہ تعالیٰ غی خاص حکمت غے مطابق ہوتی رہ، اس غو خدا غا مقبول یا نامقبول ہون نال کوئے تعلق نہیہ نہ وہ کدے بڑاں بڑاں نافرماناں ناں پھرتیں پہلاں دنیا غی خوب دولت دے غے ٹھل دیدے تے کدے اپناں خاص بنداں ناں پریشانی، مصیبت اور تنگدستی دے غے انھاں غی آزمائش کرے کیونجے اُس غاں نیک بنداں واسطے آخرت ہے جس غا مقابلہ ماں دنیا غی کجھ حیثیت ہی نہیہ نہ۔ رحمت عالم ﷺ فرماویں: جے اک انگلی ناں سمندر ماں ڈوبو دے غے کڈ لیو تے سمجھ جاوے جے آخرت غا مقابلہ ماں دنیا بس اتی ہے جتنوں سمندر غا مقابلہ ماں انگلی ناں لگوو پانی (مسلم شریف) دنیا ورتے بس یہ دنیا داری بڈیا کرکریں، مومن اس ورکد مان کر سکے۔

(۲۴) مشرک غی یاہ مانگ قرآن پاک ماں جگہ جگہ دوہرائی گئی ہے جے مہاری فرمائش تے مہاری مانگ غے مطابق معجزا کیوں نہیہ نہ دیا جاتا، انھاں غیں مانگ تھی کہ جے تم اللہ غا سچا نبی ہیں تاں مکہ غا پہاڑاں ناں سونا غا پہاڑ بنا دوسیاں غی ساری زمین سہری کر غے ات نہر چلا دوسیاں تم مہارے سامنے سڑھ لا غے اسماں ورتے چاؤ وغیرہ انھاں غو جواب دو جا رہیو ہے جے جہڑو بندو واقعہ ہی نبی ﷺ غی نبوت وری یقین کر غے ایمان قبول کرنوں چاہوے اس واسطے تے معجزا ہی معجزاں، وہ تے رحمت عالم ﷺ غی پاک ذات وراور حضرت عائشہ کر داتے اچا اخلاق وروی غور کر غے انہوں دل مطمئن کر سکے۔ باقی جہڑو چھتری حجت کرن واسطے معجزاں غی مانگ کرے اور دل تیں ایمان قبول کرنوں ہی نہ چاہوے اسان بے عقلاں ناں تے اللہ تعالیٰ دی گراہی ماں ہی پیورہن دے۔ ہدایت تے انھاں ناں نصیب و ہے جہڑا آپ وی ہدایت وری متوجہ ویں تے آپ اپناں دل تیں شرک غی جمل بچوں نکل غے ایمان غی چھاں ماں آجیں تے انھاں عادل اللہ تعالیٰ غی توحید تے اس غی کتاب غی تلاوت اور اس غی یادناں مطمئن ہو جیں۔ فرمایو جے خدا غی یاد، اس غو ذکر تے اس غی کتاب غی تلاوت ہے ہی ایسی چیز جس ناں دل مطمئن ہو جیں کیونجے اس ناں بندہ ناں شرک غا لہجہ تیں نجات مل جے اسان لوکاں واسطے دنیا ماں وی خوشحالی تے خوش نصیبی ہے کیونجے ایمان غی قیمتی دولت انھاں غے ہتھ لگ گئی ہے تے آخرت ماں انھاں واسطے جنت غی مبارک بادی تے سُنوں انجام ہے۔

وَمَا آتَاكُم مِّن فَضْلٍ فَاذْكُرْهُ يَوْمَ يُدْعَى الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَسْمَائِهِمْ لَمْ يَكُن لَّهُمْ حِجَابٌ وَكُفَرُوا بِمَا نَزَّلُوا وَإِنَّهُمْ فِي عَذَابٍ مُّنتَبِهٍ

کریں حالانکہ دنیا غی زندگی آخرت غا مقابلہ ماں تھوڑا جھیا سان تیں مجن متاع و یَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ کُفْرُ دِي نِیہ نہ (۲۳) تے کافر لوک کہیں جے انھاں وراں غا رب غی طرفوں عَلَیْہِ اٰیۃٌ مِّن رَّبِّہٖ قُلْ اِنَّ اللّٰہَ یُضِلُّ مَنۡ

کوئے معجزو کیوں نہیہ نہ نازل ہوو! تم فرمادیو: بیشک اللہ تعالیٰ جس ناں چاہوے گمراہ یَشَآءُ وَیَهْدِیۡ اِلَیْہِ مَنۡ اَازَابَ اللّٰہُ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوْا

رکھے تے ہدایت اس ناں دے جہڑو اس وری متوجہ ہو جے جہڑا لوک ایمان لے آیا وَتَظْمِیۡنُ قُلُوْبُہُمْ بِذِکْرِ اللّٰہِ الْاٰیۃِ کُرْاٰنِہٖ

تے جھان غا دل اللہ تعالیٰ غی یاد ناں مطمئن ہو جیں سُنوں! اللہ تعالیٰ غا ذکر ناں ہی تَظْمِیۡنُ الْقُلُوْبُ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰی لَہُمْ وَحَسُنَ مَا یُکَذِّکَ

دلاں ناں اطمینان آوے؛ جہڑا لوک ایمان لیا، تے جھان نے نیک عمل کیا، انھاں واسطے (جنت غی) مبارک بادی ہے تے جگہ انجام ہے (۲۴) اَرْسَلْنَاکَ فِیۡ اُمَّۃٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِہَا

ہم نے (اے نبی) تم اک امت ماں رسول بنا غے چلایا ہیں جس تیں پہلاں مچ ساریں امت اَمَمٌ لِّتَعْلَمُوْا عَلَیْہِمُ الَّذِیۡ اَوْحٰیۡنَا اِلَیْکَ

گذر گئی ہیں، تاہنجے تم انھاں ناں وہ کلام پڑھ غے سناویں جہڑو ہم نے تمہارے دروجی کیو ہے، وَہُمْ یَکْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ قُلْ هُوَ رَبِّیْ لَا

تے یہ کافر مچ مہربان (اللہ) غواںکار کر رہیا ہیں، (اے نبی) تم فرمادیو: وہ ہی میرو رب ہے، اس توں اِلَہَ اِلَّا ہُوَ عَلَیْہِ تَوَكَّلْتُ وَالِیْہِ مَتَابُ

سوا کوئے عبادت غے لائق نہیہ نہ، میں اسے وری پھر سوکیو دو ہے تے اسے کوئے مڑ غے جانوں ہے (۲۵)

متوجہ ویں تے آپ اپناں دل تیں شرک غی جمل بچوں نکل غے ایمان غی چھاں ماں آجیں تے انھاں عادل اللہ تعالیٰ غی توحید تے اس غی کتاب غی تلاوت اور اس غی یادناں مطمئن ہو جیں۔ فرمایو جے خدا غی یاد، اس غو ذکر تے اس غی کتاب غی تلاوت ہے ہی ایسی چیز جس ناں دل مطمئن ہو جیں کیونجے اس ناں بندہ ناں شرک غا لہجہ تیں نجات مل جے اسان لوکاں واسطے دنیا ماں وی خوشحالی تے خوش نصیبی ہے کیونجے ایمان غی قیمتی دولت انھاں غے ہتھ لگ گئی ہے تے آخرت ماں انھاں واسطے جنت غی مبارک بادی تے سُنوں انجام ہے۔

(۲۵) یعنی رحمت عالم ﷺ غو نبی بن غے آنو کائے نویں یا وپری گل نہیہ نہ، پہلی امتاں ماں وی اسے رانی آتا رہیا ہیں تے آج وی اللہ تعالیٰ نے اپناں فضل تے اہنی مہربانی ناں بنداں غی

ہدایت واسطے یہ انتظام فرمایا ہے کہ اپنا آخری نبی خاتم الانبیاء ﷺ انھیں غی رہنمائی واسطے رحمۃ اللعالمین بنا کر بھیجے اور یہاں سے آپؐ ورحمتہ آلی کتاب قرآن نازل کیوہے۔ ورنہ لوگوں غی بد قسمتی یا یہ ہے کہ وہ یہ اپنا اسے بچ مہربان مالک غوا نکار کر رہا ہیں، اس غاکم منن نے بجائے اس نال کفر کر رہا ہیں اس غی اس سحری نعمت غی ناشکری کر رہا ہیں۔ ورنہ انھیں غی مخالفت نال ہو تو کچھ بیہوش! شرک غا اس گہناں جھیل ماں رحمت عالم ﷺ کو لوں اعلان کروا دیا جارہو ہے جے تم جس نال کفر کریں وہ ہی رحمن اللہ میرا رب ہے جس میں سوا کوئے عبادت غے لائق بیہوش ہم غاں تھاری مخالفت غی کچھ پرواہ بیہوش، مہار و بساہ اور مہار و پھر وسوتے بس اسے غی پاک ذات ورہے۔

(۲۶) مشرکاں غی طرفوں گہوی گہوی معجزاں غی مانگ غا جواب ماں فرمایا جارہو ہے جے یہ معجزاں دیکھ غے دی ایمان کد لیا نوں غا معجزاں غی مانگ تے چھری اک گل چاہڑن واسطے کریں ورنہ انھیں غا دلاں ورتے ضد اور نفرت غا سا جند را لگاواہیں کہ بجکدے کوئے اسوقرآن وی نازل ہو جے جسماں یہ زبردست معجزاں کہ اس غی تلاوت غی تاثیر نال پہاڑ اسی جگہ تیں چلن لگ جیں، زمین غا ٹوٹا ہو جیں تے مڑواں ناں زنداں کر غے انھیں نال گل کد ادتی جے تا نوں یہ ضدی لوک کدے ایمان قبول بیہوش کریں بلکہ اس ناں جادو وغیرہ کہہ غے پلو چھڑکا لیں غا، آخر ماں فرمایا جے اصل گل یا ہے کہ ایمان غی توفیق کس ناں وے غی تے معجزاں کد اور کس دسیا جیں غا یہ سارا کم اللہ تعالیٰ غا اختیار ماں ہیں۔

(۲۷) کچھ ایمان آلاں غا دل ماں یاہ تاہنگ چھلی مارے تھی کہ جے اللہ تعالیٰ کافراں غی مانگ غو کوئے معجزو دس دوتاں شاہد یہ ایمان لے ہی آتا! انھیں مسلماناں ناں ہی فرمایا جارہو ہے جے ہن تے تمناں انھیں کافراں غی طرفوں آس توڑی دیتی چاہے! کیونجے قرآن نے بیان کردو ہے کہ یہ کوئے وی معجزو تک غے ایمان بیہوش لیاں، ایمان غو تعلق تے عقل اور سمجھ ناں ہے اور یہ تے عقل تیں کچھ کم لیناں چاہتا ہی بیہوش! یاہ ہور گل ہے کہ اللہ تعالیٰ انھیں ناں زبردستی ہدایت ور لیا نوں چاہوے بجکدے یاہ اللہ تعالیٰ غی منشاوے تاں وہ ساراں ہی لوکاں ناں ہدایت ور لیا سکے ور یاہ اس غی منشا تے حکمت ہے ہی بیہوش! فرکا فرماں غو حال بیان فرمایا جے یہ معجزو تک غے کد ایمان لیا نوں غا یہ تے کسے گل تیں سبق لیتا ہی بیہوش حالانکہ انھیں غی بستییاں ورتے انھیں غاں ملکاں ماں یا انھیں غے کوئے کالے چھنڈ گواڈ ورنہ انھیں غا کفر غی وجہ تیں کالے نہ کالے آفت تے مصیبت آتی ہی رہ اور آتی ہی رہ غی ات توڑی جے اللہ غو وعد آجے یعنی یا تے انھیں ناں موت آجے یا قیامت ہی آجے ورنہ توڑی یہ کسے گل تیں سبق بیہوش حاصل کریں، کچھ مفسراں نے اس غو تعلق عرب غاں مشرکاں ناں جوڑ غے اس را تفسیر کی ہے جے انھیں ور کالے نہ کالے مصیبت آتی ہی رہ غی کدے جہاد ماں انھیں غی بستییاں ور حملو وے غو کدے انھیں غا چھنڈ گواڈ ور وے غو یہ اچر توڑی باز بیہوش آسیں چر توڑی اللہ تعالیٰ غو وعد نہ آجے یعنی کو پاک فتح ہو جے اُسویلے یہ ایمان لے آویں غا فریو ہی ہو وود کہ پاک غا فتح ہون توڑی تے کسے چھنڈو ناں وی انھیں غیں اکھ بیہوش اگڑیں وراس

وَمَا آتَيْنَاكَ إِلَّا مَا كُنْتَ تَرْجُو ۚ وَمَا آتَيْنَاكَ إِلَّا مَا كُنْتَ تَرْجُو ۚ وَمَا آتَيْنَاكَ إِلَّا مَا كُنْتَ تَرْجُو ۚ

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ

تے بجکدے کوئے اسوقرآن (نازل) ہو جاتو جس (غی تاثیر نال) پہاڑ چل پیتا یا اس نال زمین غا ٹوٹا کد جاتا

الْأَرْضُ أَوْ كُلُّ مَلَكٍ بِاللَّهِ الْآمِنِينَ يُلِيهِ

یا اس غے ذریعہ مڑواں نال گل کد ادتی جاتی (یہ تاں وی ایمان نہ لیا تا) بلکہ گل یاہ ہے کہ ساراں اللہ غا جتھ ماں ہیں (۲۶)

أَفَلَمْ يَأْتِ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ نَبَأُ مَا كَانَ اللَّهُ يَفْعَلُ

فرکیوں! ایمان آلا (اجاں وی کافراں غا ایمان قبول کرن تیں) ماپوس بیہوش ہو یا کہ بجکدے اللہ چاہتاں وہ ساراں لوکاں

النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُحْبِطَهُمُ

ناں ہدایت دے چھوڑو، اور انھیں کافراں ور تے سدا ہی انھیں غا کرتوں تاں غی وجہ تیں کالے نہ کالے

صَنَعُوا قَارِعَةً أَتَوَحَّلُ قَرْيَةً مِّنْ دَارِهِمْ خِيفَ

مصیبت ضرور آتی ہی رہ، یا انھیں غی بستی غے کوئے کالے ہی نازل ہوتی رہ ات توڑی

يَأْتِي وَعَدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَلَقَدْ

جے اللہ تعالیٰ غو وعد آجے، بیشک اللہ تعالیٰ کدے (اپناں) وعدہ غے خلاف بیہوش کر تو (۲۷) تے (اے نبی)

أَسْمِعْ يَرْسُلَ يَرْسُلَ مَنِ تَقْبَلُكَ فَالْمَلِئْتَ لِلدِّينِ

تھارا تیں پہلاں رسولاں غو (دی) محول بنا یو گیو تھو ور ہوں کافر لوکاں ناں شہل دیتو رہو،

ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَاكَيْفَ كَانَ عِقَابُ أَفَنُ هُوَ قَائِمٌ

تھیکو میں انھیں ناں پھو لیو، فرمیری سزا کیسی رہی! (۲۸) تے کیوں! وہ جہو اک اک آدمی غی

عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ

کمانی ورنظر رکھن آٹو ہے! تے انھیں لوکاں نے اللہ تعالیٰ غا شریک بنا لیا ہیں! (اے نبی) تم فرماؤ!

سُبُّهُمْ أَفَنُ يُنَادُونَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ

ذری انھیں غا ناں تے لیو! کیوں! تم اللہ تعالیٰ ناں اسی چیز دس رہیا ہیں جہو روئے زمین ماں وہ بیہوش جانفو یا

بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمُ

چھری ایذا تے ایذا تے گل کریں بلکہ (اصل یاہ ہے جے) کافراں واسطے انھیں غا یہ فریب خوب صورت بنا دتا گیا ہیں،

مَنْ يَدْعُ إِلَى الْفِتْنَةِ يَحْمِلْهَا ۚ وَمَنْ يَدْعُ إِلَى الْفِتْنَةِ يَحْمِلْهَا ۚ وَمَنْ يَدْعُ إِلَى الْفِتْنَةِ يَحْمِلْهَا ۚ

تیں بعد جتھاں غا جتھاں ایمان لیان لگ گیا تے کچھ دناں ماں ہی سارو عرب شرک تیں پاک ہو گیو۔

(۲۸) رحمت عالم ﷺ ناں تے مسلماناں ناں تسلی دتی جارہی ہے جے پھلا نافرمان لوک دی اسے را نیاں غو محول بنا تا رہا ہیں ورنہ اللہ غی حکمت یاہ ہے کہ بڑاں بڑاں نافرماناں ناں وی لماں عرصہ توڑی شہل دیتوہ ور جسویلے اس غی پھو غو وقت آجے فرنا نافرماناں ناں اسی سزا دتی جے کہ قیامت توڑی واہ بسرے نہ، لہذا اناں غاں انھیں نافرماناں غی شہل غو تے سزا ماں چر لکن غو یہ مطلب بیہوش کہ یہ ٹھٹ جیں غا، بیہوش بجکدے یہ باز نہ آیا تاں انھیں غو وی وہ ہی پرا ناں نافرماناں جسو حشر وے غو۔

(۲۹) شرک کرن آلاں ناں احساس دواو جا رہو ہے جے تم جہاں ناں خدا غی خدا کی ماں شریک کریں ذری اسی گل تے سوچو، کہ اللہ تعالیٰ غی اچی کچی ذات ناں انھاں غو کے جوڑ ہے!! اللہ تعالیٰ غی تے شان یاہ ہے کہ اس نے ہر اک غاں عملاں ورنظر رکھی دی ہے، اک پل دی وہ اتنی مخلوق تیں غافل بیہنہ ہوتو فریہ پتر غایت جہاں نہ دیکھیں نہ سُنیں، نہ کسے غافل نقصان غاں مالک ہو سکیں یہ کسراں غے برابر ہو سکیں؟! فرماں شرکاں ناں فرمایو ہے یہ تے اللہ تعالیٰ غیس صفت ہیں۔ تم ذرا اپناں باطل معبوداں غیس دی کچھ صفت سناؤ! ذری انھاں غو تعارف تے کراؤ! بیہنہ انھاں غی کچھ حقیقت تے ہے ہی بیہنہ، یہ تے چھڑا ناں ہی ناں ہیں۔ بلکہ تم یاہ شرک غی گل کرے اللہ تعالیٰ ناں اسی گل دسی چاہویں جہویں روئے زمین ماں وہ جانو ہی بیہنہ! جیکہ اے اس غو کوئے شریک ہو تو تاں وہ اس عالم ماں ہو تو کیونے اس عالم

الرعد ۳۳

۳۰۴

وَمَا آتَاكَ مِن شَيْءٍ

وَصَدًّا وَعَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ

تے ویہ (ہدایت غا) رستہ تیں روک دتا گیا ہیں تے جس ناں اللہ تعالیٰ گمراہ کر دیئے اس ناں کوئے

مِنْ هَٰذَا لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَعَذَابٌ

ہدایت دسین آلو بیہنہ (۲۹) انھاں واسطے دنیا غی زندگی ماں دی عذاب ہے اور آخرت غو عذاب

الْآخِرَةُ أَشَقُّ وَلَا لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ مِّثْلُ

تے کج زیادہ سخت ہے تے انھاں ناں خدا (عاقبت) تیں بچان آلو کوئے بیہنہ (۳۰) جس جنت غو

الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

وعدو متقیان ناں ہے اس غیس صفت یہ ہیں کہ اس غے پٹھ نہر بختیں ویں غیس

أَكْلُهُمْ دَايِمٌ وَلَا يَمَلُّونَ وَالَّذِينَ اتَّقَوْا

اس غا میوا تے اس غی چھاں سدا رہن آلی وے غی یوہ انجام ہے پرہیزگار لوکاں غو،

وَعُقُوبَةُ الْكَافِرِينَ النَّارُ وَالَّذِينَ آمَنُوا

تے کافراں غو انجام دوزخ ہے (۳۱) تے ویہہ لوک جہاں ناں ہم نے کتاب دتی تھی

يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَنْخَابِ

ویہہ اس (کلام) تیں خوش ہو رہیاں ہیں جہو (اے نبی) تمہارے درنازل کیو ہے، تے ان جماعتاں ماں کچھ اسادی ہیں

يُبْكِرُ بَعْضُهُمْ قُلُوبًا أَمَرْتُ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا

جہو اس غا کچھ حصہ ناں بیہنہ متا تم فرما دیو: مناں تے بس اسے غو حکم دو کیو ہے جے ہوں اک اللہ غی عبادت کروں تے اس

أَشْرِكُ بِهِ إِلَٰهًا وَإِلَٰهًا آدَعُوا إِلَيْهِ مَآبٍ وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ

نال کسے ناں شریک نہ کروں! ہوں اسے درنلا رہیو ہوں، تے اسے کوئے مڑے جانوں ہے (۳۲) تے اسے راہم نے یوہ

حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنَّ أَتَّبَعْتُ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ

قرآن عربی زبان ماں اک حکم بنا غے نازل کیو ہے (۳۳) تے (اے نبی) چارے قضاء جیکہ اے اس علم غا آجان تیں

مِنَ الْعُلَمَاءِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَّلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

بعد وی تم انھاں غی مرضی ورچلیں غا فر خدا غے سامنے نہ کوئے تمہارو مددگار وے غو تے نہ کوئے بچان آلو (۳۴)

مَنْزِلٌ ۳

تیں تے کائے چیز باہر ہے ہی بیہنہ فرماں شرک! تمہاں کتوں چٹوگ کیو کہ اس غو کوئے شریک ہے؟ اصل ماں تم حقیقت ورنظر کرن تیں بجن ہی اینویں ہوائی گل کریں۔ فرماں غا جاہل پوتا غی اصل وجہ بیان فرمائی کہ شیطان نے شرک غا یہ مکر پھندا انھاں غا دلاں ماں اس راہناں چھوڑ یا ہیں کہ انھاں ناں یہ بے حقیقت گل ہی چٹکیں لگیں نہ انھاں تیں اگے حقیقت ورا انھاں غی نظر ہے تے نہ ہی انھاں ناں سدا رستہ ورچلن غی توفیق وے، اور جد یہ آپے گمراہی غو رستوں نوڑ لیں فر خدا انھاں ناں اسے رستہ ورلا چھوڑے تے جس ناں خدا ہی گمراہی غا رستہ ورلا چھوڑے فراس ناں ہدایت کون دے سکے!!۔ (۳۰) یعنی دنیا ماں دی انھاں ورا قاتل مصیبتاں غا عذاب آتا ہی رہیہ، ایمان آلاں غے ہتھوں دی سزا ہستی رہ ورا آخرت غو عذاب جہو ورا انھاں غی اڈیک ماں ہے وہ تے بہت ہی سخت ہے جنت خدا غا قہر تیں بچان آلو کوئے بیہنہ ہو سیں۔

(۳۱) یعنی آخرت ماں تقویٰ ہے پرہیزگاری اور کفر تے نافرمانی غا یہ کئی کئی نیچا لگیں غا جنت کافراں ناں اپناں کفر غی سزا ماں جہنم ملے غی تے ایمان آلا خدا غا فضل نال نعمت پیری اس جنت ماں جیس غا۔

(۳۲) مخلص اہل کتاب یہودی تے عیسائیاں غا بارہ ماں فرمایو جا رہو ہے جے ویہہ نبی ﷺ ورنازل ہون آلا کلام ناں سچ منیں تے اس تیں خوش ویں کیونے اس ماں انھاں غی کتاباں۔ تورات تے انجیل غی تصدیق ہے، انھاں غاں نبیاں غی تعریف ہے اس گلوں یہ خوش ہو غے ایمان قبول کر لیں جس را کہ جشہ غو بادشاہ نباشی تے حضرت عبداللہ بن سلامؓ۔ ور ویہہ اہل کتاب جہاں نے اپناں نفس غی خواہشاں ناں اپنوں مذہب بنا یو ووتھو تے جہاں ناں قرآن غیس ویہہ گل چٹکیں بیہنہ لگیں تھیں جہویں انھاں غی خواہش غے مطابق بیہنہ تھیں انھاں غا بارہ ماں فرمایو جا رہو ہے جے ویہہ قرآن غا کچھ حصہ ناں بیہنہ متا یعنی اس حصہ ناں جہو ورا انھاں غی نفسانی تاہنگ غے خلاف ہے اسے گلوں ویہہ ایمان بیہنہ لیا تا، اسان لوکاں ماں رحمت عالم ﷺ غی زبانی اعلان کروا یو ہے کہ ہوں تے بس اک اللہ غی عبادت کروں کسے ناں اس غے ناں شریک بیہنہ کرتو۔ تے اسے گل در ساری دنیا ناں وی سدوں تے میں پھیکو جانوں وی اسے کوئے ہے۔ امام رازیؒ فرماویں انھاں ترہیاں لفظاں ماں سارا دین غو خلاصو۔ یعنی توحید، رسالت تے آخرت۔ آ گیو ہے۔ (تفسیر کبیر)

(۳۳) یعنی جس را پھلاں نبیاں وراسانی کتاب انھاں غی تے انھاں غی قوم غی بولی ماں ہی نازل ہوتی رہی ہیں اسے را یوہ قرآن وی صاف عربی

زبان ماں نازل ہو وے کیونے اس غا پہلا مخاطب عربی ہیں تے اس گلوں وی کیونے عربی ساریاں بولیاں غی سردار ہے۔

(۳۴) یاہہ گل رحمت عالم ﷺ ناں کہہ غے ساراں ایمان آلاں ناں سنائی جا رہی ہے جے وحی عالم غا آجان تیں بعد اس علم ناں چھوڑ غے کسے غی گل منی یا کسے غی مرضی ورچلنوں اتنوں بوجرم ہے کہ چارے قضاء من لیو جیکہ رحمت عالم ﷺ وی اسی گل کریں فر آپؐ واسطے وی خدا غے سامنے نہ کوئے مددگار وے غو تے نہ بچان آلو! تے جد یاہہ گل رحمت عالم ﷺ واسطے فرمائی جا رہی ہے فرد و جاں غا بارہ ماں آپؐ ہی سوچ کیو کہ انھاں غو کے حکم وے غو!۔

(۳۵) مشرکاں غی یاہ سوچ مُذتیں ہی رہی ہے جے جہو و بند واپوں کم کاج اپنے تھیں کرے، نکاح بیاہ کرے تے ٹبر نگر آلا و ہے وہ بزرگ یا نبی جیہ نہ ہو سکتو بزرگ تے وہ ہی ہو سکے جہو و انھاں ساراں رچڑاں تیں پاک ہو غے فرشتو بنیوں و ووے یا انسان و ہے ہی نہ بلکہ فرشتو و ہے عرب غا مشرکاں غووی نی ﷺ و رو ہی اعتراض تھو جس غا جواب ماں فرمایو جا رہیو ہے کہ یاہ تھاری امی جھڑی جاہل پوتا آلی سوچ ہے ورنہ اللہ غانی تے سدا رحمت عالم ﷺ

ہاروں ہی بیوی بچاں آلا انسان ہی ہوتا رہیا ہیں نہ کدے کوئے فرشتہ نبی
بن غے آ پوتے نہ ہی یہ گل بزرگی غے خلاف ہیں۔ مشرکاں غو دو جو
اعتراض تھو جے تم مصاری مانگ غو معجز و کیوں مہینہ دستا اس غا جواب ماں
فرمایو جے کوئے معجز و دستوں یا اسانی کتاب لیائی یوہ نبی غواہوں کم ہو تو ہی
مہینہ یوہ سارو کچھ تے اللہ تعالیٰ غا حکم نال ہی وہے اس غا حکم تیں بجن کچھ
مہینہ ہو سکتو۔ تے اس نے ہر اک کم واسطے اک وقت مقرر کیو وہے، ہر
اک کم اپٹاں اپٹاں وقت ور ہی وہے۔ اسے را اس نے ہر اک دور
واسطے اک کتاب رکھی ہے جس غا حکم اس زمانہ غے مطابق تے مناسب
ویں تے مہن قیامت توڑی یاہ کتاب قران مجید آ گئی ہے جھڑی ساریاں
کتاباں غی سردار ہے۔

تے یقیناً ہم نے (اے نبیؐ) تمہارے تیس پہلاں وی بہت رسول چلایا تھا؛ اور ہم نے ویہ

بیویاں آلا تے اولاد آلا بنا یا تھا، تے کسے پیغمبر غا اختیار ماں یاہ گل میہنہ جے وہ اللہ غا حکم

تیس بجن کائے نشانی لے آوے ہر دور واسطے اک حکم لکھیو و وہے (۳۵) اللہ تعالیٰ جو چاہوے

سوملت کر دیئے! تے جو چاہوے سو باقی رکھے تے اسے کوئے اصل کتاب ہے (۳۶) تے ہم انھاں نان جس عذاب

وعدو کر رہیا ہاں پہنائیں اس غوجہ حصو ہم تمنّاں دس چھوڑاں یا (اے نبی) ہم تمنّاں (اس تیں پہلاں) چک لیاں

بہر حال تمہارے ذمہ تے صرف حکم پہنچا دیں، اور تمہارے ذمہ حساب لینوں ہے (۳۷) تے کیوں!

یہ تکتا میمنہ ! جے ہم زمین ناں اس غاں کہنڈاں تیں ٹکوتا جا رہیا ہاں

تے اللہ تعالیٰ ہی حکم کرے کوئے وی اس غا حکم ناں ہٹاں آلو نیہہ تے وہ بہت تاو لو

حساب لینے آلو ہے (۳۸) تے اٹھاں میں پہلاں لوکاں نے دی بڑیں چال پٹیں ھیں ور تدبیر تے

ساری اللہ تعالیٰ ہی کی ہے ، وہ خوب جالے جے ہر اک سس لے لمائی کر رہیو ہے

۷۰۰

(۳۶) یعنی اپنی حکمت غے مطابق وہ جہز احکم ناں چا ہوے باقی رکھے تے جس ناں چا ہوے چک لیے یوہ سب کجھ اُسے غا تجھ ماں ہے۔

(۳۷) اللہ تعالیٰ اپناں حبیب ﷺ ناں تسلی دے رہو ہے جے نافرماناں غی سزا غا جہز وعدا انھاں نال کیا گیا ہیں ویہ ممکن ہے کجھ تے تھاری مبارک زندگی ماں ہی پورا ہو جییں غاتے ہو سکے کجھ وعدا پورا ہون تیں پہلاں ہی اللہ تعالیٰ حتمناں چک لیے فرو ویہ اس غی حکمت غے مطابق بعد ماں اپناں اپناں ویلا ور پورا دیں، کیونجہ اللہ نے ہر ایکن کم واسطے اک خاص وقت رکھيو وو ہے تے ہر اک کم اپناں ویلا ور ہی وے حتمناں انھاں وعداں غا پورا ہون غی فکر کرن غی کوئے لوڑ میہہ کیونجہ تھاری ذمہ داری تے اللہ غو پیغام تے اس غوسنویہ کچا دیئو ہے۔

انھاں غو لیکھو لئیوں تے اللہ تعالیٰ غی ذمہ داری ہے اُس غو ویلاو آن دیوفر وہ آپ انھاں نال منک لئے غو۔

(۳۸) مکہ عاشرا کاں ناں کہیو جا رہو ہے جے اکھاگاڑو تے اپنے آسین پاسین نظر مار نغے نکو جے جس اسلام ناں تم دباں غی کوشش کر رہیا ہیں وہ کسر ابد ہتو جا رہو ہے نو اں نو اں لوک تے دور دور عاقبیلہ اسلام ماں آرہیا ہیں اور کفر غی زمین بھگتی جا رہی ہے لہذا سرت سمھا لو اپناں لیکھا غی تیاری کرو جد حساب غی بے باقی کرن غو ویو آجے غو فر اللہ ناں حساب لیتاں کچھ چر میہ نہ لگ سے کیونجے ”وہ مچ تا نو لیکھو لین آ نو ہے“

(۳۹) یعنی انھوں نے پہلاں نافرمانی حق ناں دبان واسطے بڑی بڑی مکاریں کرتے حالانکہ بڑا بڑا بھندتے پھنڈ کرتا رہا ہے ور

بطل پرستاں ہاروں مَن تاو لا ہی انہیں کھٹیاں غومز وچکھ لیس غاتے انھاں

(۳۰) اکثر مفسرین غویا خیال ہے کہ یہ اہل کتاب تھا جو اکہر ہیا تھہ جے نبوت تے رسالت غوسلسلو تے ٹھیک ہے اور ہم اللہ غا چلایا داساراں نبیاں ناں مناں وی ہاں ورتم تے خدا غا چلایا واپس ہی بیہہ، انھاں ناں ہی جواب دتو جا رہیو ہے جے منکر پہا نویں کتتاں ہی منکر یں ہم ناں انھاں غی گواہی غی لوڑ بیہہ رحمت عالم ﷺ غا برحق تے آخری نبی ہون واسطے بس اللہ تعالیٰ ہی غی گواہی سدی ہے، اسے نے یوہ قرآن نازل کیو ہے جس غولفظ لفظ اس گل غی گواہی دے رہیو ہے جے جس پاک ذات دریوہ نازل ہو رہیو ہے ویہہ اللہ تعالیٰ غا سچا نبی ہیں۔ اس تیں علاوہ جہو اہل کتاب صحیح علم آلا تے انصاف آلا ہیں جھاں نے تورات تے انجیل ماں رحمت عالم ﷺ غا بارہ ماں پٹھن گوئیں پڑھیں ہیں فر آپ ﷺ ناں انھاں غے مطابق دیکھ غے ایمان لے آیا ہیں ویہہ وی آپ غا برحق نبی ہون غی گواہی دے رہیا ہیں۔

۲۰ رکتوبر ۲۰۰۰ء مطابق ۲۱ رجب المرجب ۱۴۲۱ھ زندان مرکزی جموں۔

سورت ابراہیم

(۱) آیت ۳۵ ماں حضرت ابراہیم غی اک عالیشان دعا غو ذکر ہے اسے ور سورت پاک غوناں سورت ابراہیم ہے۔ یاہ سورت پاک وی کی ہے تے آیت ۱۳۷ غا مضمون تیں انداز دلاو جاسکے جے یاہ سورت پاک اُسویںے نازل ہوئی ہے جدکہ ماں ایمان آلاں ور غی ظلم ہو رہیو تھو تے گجھ صحابہء کرام حبشہ درجرت فرما رہیا تھا اس سورت پاک ماں یاہ گل دلیلاں ناں پکی کر غے بیان کی گئی ہے جے رحمت عالم ﷺ اللہ غا سچا نبی ہیں تے قرآن اللہ غو چوکام ہے اور ایمان آلاں ناں تے رحمت عالم ﷺ ناں جگہ جگہ یاہ تسلی دتی گئی ہے کہ کافر پہا نویں کتھیں ہی چال بتالیں تے کتھی ہی چالبازیں کر لیں ور اللہ غو یوہ چودین کسے غا دبان ناں دب بیہہ سکتو، یوہ ضرور غالب آوے غو، جس را کہ اس تیں پہلاں ہر دور ماں حق غالب آو رہیو ہے۔ پشلاں نبیاں غا مختصر حالات سنا غے یاہ گل سمجھا کی گئی ہے جے اج مشرک لوک نبی پاک ﷺ ناں جو کجھ کر رہیا ہیں تے جہو اہو اعتراض کر رہیا ہیں پشلاں نبیاں ناں وی انھاں غی قوم یوہی گجھ کرتی رہی ہے۔ سورت پاک غا آخر ماں دوزخ غو دہشت ناک نقشو چھک غے لوکاں ناں اس تیں ڈرا یو گیو ہے۔

(۲) سورت پاک غانمڈ ماں قرآن کریم غا نازل ہون غو مقصد بیان فرمایو جا رہیو ہے جے اس غے ذریعہ رحمت عالم ﷺ دینا غا ساراں لوکاں ناں - ویہہ کالا ویں یا گورا امیروں یا غریب، حکومت آلا ویں یا عام لوک ویں، دینا غو کوئے وی کم کرن آلا تے کدے غا رہن آل ویں انھاں ساراں ناں کفر شرک تے جہالت غا غبار اندھیراں بچوں کڈ غے اللہ غا دین غی اللہ غی توحید تے ہدایت غی لوہ ماں لیا نویں ور اس غے ناں ناں یاہ گل وی بیان فرمادتی جے رحمت عالم ﷺ اس واسطے چڑا تبلیغ کر سکیں تے دعوت دے سکیں باقی اس جہالت تیں لکھ غو وہ ہی جس ناں اللہ تعالیٰ توفیق دے غو تے وہ اسے ناں توفیق دے غو جہو آپ وی اندھیراں تیں نکل غے لوہ ماں آٹوں چاہوے غو۔ فر اندھیریاں تیں کڈ غے لوہ ماں لیاں غو مطلب بیان فرمایو جے وہ اللہ غا رستہ ور لیا تو ہے، جہو زمین آسمان غو مالک ہے تے جہو والعزیز یعنی زبردست ہے تے الحمید یعنی ساری صفتاں غو مالک ہے۔ اس تیں یاہ گل وی صاف ہو گئی ہے لوہ بس اللہ غا رستہ یعنی اللہ غا دین ہی غی لوہ ہے لہذا جہو واللہ غا دین ور تے ہدایت ور ہے اس نے دینا غا علم بچوں پہا نویں اک حرف وی نہ پڑھیو ہے وہ لوہ ور ہے تے جس کوئے اللہ غا دین غی تے ہدایت غی لوہ بیہہ تے جس غی چھو لی نیک عملوں تیں بخشی ہے اس کوئے پہا نویں کتھی بڑیں بڑیں ڈگریں ویں ور قرآن غی نظر ماں وہ اندھیراں ماں ہے۔ تے ہدایت غا رستہ اور اس غی لوہ غا انکار کرن آلا دینا غا لحاظ ناں کوئے ویں ویں قرآن انھاں ساراں واسطے ڈانڈا عذاب غی خبر سناوے اور انھاں غی نشانی یاہ دے جے ویہہ آخرت ناں چھوڑے بس دینا ناں پیار کریں سکوں اس غا ہندی فانی دینا ناں آخرت تیں سرس

ابوہدیہ ۱۲

۳۰

وہا آبروی ۱۳

الَّذِينَ كَفَرُوا اسْتَخْلَفُوا قُلُوبَهُمْ بِاللَّهِ شَهِيدًا

جے تم اللہ تعالیٰ غا چلایا واپس بیہہ تم فرمادیو: میرے تے تمہارے بھکار اللہ تعالیٰ ہی غی

يَبْنِي وَيَنْتَكُمُ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

گواہی سدی ہے تے انھاں لوکاں غی گواہی جھاں کوئے (اسانی) کتاب غو علم ہے (۳۰)

لَقَدْ اٰتٰىنَاكَ الْكِتٰبَ الْحَكِيْمَ الَّذِي فِيْهِ اٰيٰتٌ لِّمَنْ يَّرْتَدُّ عَنْ آيٰتِنَا سُبُوْحٰنَ الَّذِيْ يَرْفَعُ السَّجٰدَ

سورت ابراہیم مکہ ماں نازل ہوئی تے اس ماں بونجہ آیت اور ست رکوع ہیں

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شروع اللہ تعالیٰ غا ناں ناں جہو بے بہا مہربان غی رحم آلو ہے

الرَّكَتِبِ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لَتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ

(۱) یاہ اک کتاب ہے جہو ہی ہم نے (اے نبی) تمہارا در نازل کی ہے تا جے تم لوکاں ناں ان غا

الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ

رب غا حکم ناں انھیریاں تیں کڈ غے لوہ ماں لیا نویں، (یعنی) غالب (تے)

الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ۝ اللّٰهُ الَّذِيْ لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ

صفتاں آلا (خدا) غا رستہ در (لیا نویں)؛ وہ ہی اللہ ہے کہ جو کجھ آسماناں ماں

وَمَا فِى الْاَرْضِ وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ

تے جو کجھ زمین ماں ہے سارو اُسے غو ہے تے کافراں واسطے اک ڈانڈا عذاب غی

شَدِيْدٍ ۝ الَّذِيْنَ يَسْتَحْبِبُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

بتاہی ہے؛ جہو دینا غی زندگی ناں آخرت تیں

عَلٰى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

زیادہ سرس سمجھیں تے اللہ تعالیٰ غا رستہ تیں (لوکاں ناں) روکیں تے

يَبْغُوْنَهَا عَوَجًا ۝ اُولٰٓئِكَ فِىْ ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ

اس ماں ڈنگ لوڑتا رہیہ یہ لوک غی گمراہی ماں جا پیا ہیں (۲)

منزل ۳

فرمایو جے وہ اللہ غا رستہ ور لیا تو ہے، جہو زمین آسمان غو مالک ہے تے جہو والعزیز یعنی زبردست ہے تے الحمید یعنی ساری صفتاں غو مالک ہے۔ اس تیں یاہ گل وی صاف ہو گئی ہے لوہ بس اللہ غا رستہ یعنی اللہ غا دین ہی غی لوہ ہے لہذا جہو واللہ غا دین ور تے ہدایت ور ہے اس نے دینا غا علم بچوں پہا نویں اک حرف وی نہ پڑھیو ہے وہ لوہ ور ہے تے جس کوئے اللہ غا دین غی تے ہدایت غی لوہ بیہہ تے جس غی چھو لی نیک عملوں تیں بخشی ہے اس کوئے پہا نویں کتھی بڑیں بڑیں ڈگریں ویں ور قرآن غی نظر ماں وہ اندھیراں ماں ہے۔ تے ہدایت غا رستہ اور اس غی لوہ غا انکار کرن آلا دینا غا لحاظ ناں کوئے ویں ویں قرآن انھاں ساراں واسطے ڈانڈا عذاب غی خبر سناوے اور انھاں غی نشانی یاہ دے جے ویہہ آخرت ناں چھوڑے بس دینا ناں پیار کریں سکوں اس غا ہندی فانی دینا ناں آخرت تیں سرس

سمجھیں یہ لوگ اپنی جند جان سب کچھ اسے فانی دنیا کچھ ہی گالیں۔ اور اللہ تعالیٰ غارستہ ماں تے اس عادیں ماں عیب کڈ کڈے اس صاف سدا رستہ ناں ڈگوتر ڈوبنا غی کوشش کرتا رہیہ نہ تاجے دو جاں لوکاں ناں وی پھند کر کے اپنے ناں جہالت غی اندھیریاں ماں رکھکیں۔ اس راہیہ لوک جہالت تے گمراہی ماں اتناں دور نکل جیئیں کہ آتوں قرآن جو سچو کلام سُن غے دی پشان میہ نہ مڑتا۔

(۳) یعنی رسول چلان غو کیونجے مقصد یوہ تھوہے ویہہ لوکاں ناں کھول کھول غے اللہ عادیں غیں گل سمجھانویں تے لوء آتو رستو دیں اس گلوں اللہ تعالیٰ نے جتنا وی نبی چلایا ہیں ویہہ سارا وای بولی بولن آلا تھاجوہی اُت غاں لوکاں غی بولی تھی، تے انھاں ور کتاب وی اسے بولی ماں نازل ویں تھیں۔ رحمت عالم ﷺ رسول تے دنیا غاں ساراں ہی لوکاں واسطے بن غے آیا ہیں ورساراں تے مہرے جن لوکاں ناں اللہ غو پیغام پہچانوں تھوہیہہ اک خاص بولی یعنی عربی بولن آلا تھاس گلوں آپ غی بولی وی عربی تھی تے قرآن وی عربی ماں نازل ہوو۔ فراللہ نے عرب غاں ان خوش نصیباں ناں توفیق دتی تے انھاں نے قرآن غو پیغام ہر اک بولی بولن آلا توڑی دنیا غی گھٹھ ماں پہچا چھوڑ یو اور اج تے دنیا غو ہر اک بندو ترجمہ غی مدناں قرآن غی گل اپنی بولی ماں سمجھ سکے۔

(۴) یعنی ہدایت تے لوء، ماں اس انتظام تیں بعد اللہ تعالیٰ جس ناں چاہوے اس ناں سدا رستہ ورجلن غی تے اندھیریاں تیں نکل غے لوء ماں آن غی توفیق دیدیے۔ اور یوہ وہی بندوہے جھوڑ آپ دی ہدایت ورا آتو چاہوے ورنہ جھوڑ اس چمکی لوء ماں وی اکھٹوٹ لے فراس ناں اللہ تعالیٰ دی جہالت تے گمراہی غی اندھیریاں ماں بہتل پھوسا کھا تو چھوڑ دیئے۔ (۵) کفر شرک غی اندھیریاں تیں کڈ غے ایمان غی لوء ماں لیان غو سلسلو کوئے نوووں میہ۔ جدتیں دنیا ماں کفر شرک غیں یہ اندھیری آئیں ہیں تاں تیں ہی ایمان غی لوء غو یوہ سلسلو دی چل رہیو ہے رحمت عالم ﷺ تیں مدتاں پہلاں اللہ نے حضرت موسیٰ کیوں مجھوڑا دے غے بنی اسرائیل ورتو ریا تھانے فرمایو تھوہے تم انھاں ناں ”اللہ تعالیٰ غا (یادگار) تہاڑا“ یاد کروا غے انھاں ناں نصیحت کرو! اللہ تعالیٰ غاں تہاڑاں تیں مراد ویہہ تہاڑا ہیں، جھماں ماں اللہ تعالیٰ نے انھاں ور بڑا بڑا انعام کیا تھانے، انھاں ناں بڑیں بڑیں نعمت عطا فرمائی تھیں تے جھماں دنان ماں انھاں ور بڑیں بڑیں مصیبت آ رہی تھیں فراللہ تعالیٰ نے انھاں مصیبتاں تیں نجات دتی تے ویہہ تہاڑا اسا ”یادگار تہاڑا“ بن گیا کہ انھاں ناں ”اللہ تعالیٰ غا تہاڑا“ کہن لگ گیا کیونجے انھاں گلاں ماں صبر تے شکر کرن آلاں واسطے بڑیں سبق غیں گل ہیں جے اللہ غا نیک بند مصیبتاں ماں گہرا تاہیہ بلکہ صبر کریں تے نعمتاں ور بڑیا رہیہ نہ کتا بلکہ شکر کریں۔

(۶) یوہ ”اللہ تعالیٰ غاں تہاڑاں“، یعنی انھاں تہاڑاں در اشارو ہے جھماں ماں اللہ تعالیٰ نے بنی اسرائیل وروں بڑیں بڑیں مصیبت ہٹا غے انھاں ناں اپنی عالیشان نعمت عطا فرمائی تھیں۔ یاہ آیت اسے را سورت بقرہ آیت ۴۹ ماں دی ہے اُتے اس غی تفسیر گزر گئی ہے۔

(۷) حضرت موسیٰ اپنی قوم ناں نصیحت فرما رہیا ہیں جے یاد کرو جو پیلے تھارارب نے اعلان فرما دتو تھو کہ جے تم میری نعمتاں ور شکر گذاری کریں غا یعنی میری دتی وی نعمتاں ناں میری ہی سمجھیں غاتے دل ناں

میر و شکر کر غے میری فرمانبرداری تے عبادت کریں غا تاں تم میری ہو نعمتاں غا مستحق نہیں غا۔ تے جے تم میری ناشکری کریں غا یعنی نعمتاں ناں میری دتی وی سمجھیں غے بجائے اپناں ہتھاں غیں کھٹیں سمجھیں غاتے میری فرمانبرداری غے بجائے میری دتی وی نعمتاں ور آکڑیں تے ڈھیں غاتاں ویہہ نعمت تے کسے ہی جیئیں غیں سگوں اس جرم ور سخت سزا دی دیوں غو۔ رحمت عالم ﷺ کوئے اک منکو آپو حضرت نے اس ناں اپنے کولوں اک کھجور عطا فرمائی وہ اک کھجور دیکھ غے بسوگر گیو، تے واہ کھجور میہ نہ لی، فردو جو سواں آپو حضرت نے واہ کھجور اس ناں عنایت فرمائی اس نے کُ احترام ناں لے غے عرض کیو ”یاہ تے حضرت غی بخشیش ہے اس ور نبی ﷺ نے اس ناں چالی درہم ہو درہم غو حکم فرمایو (ابن کثیر بحوالہ مسند احمد)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ يُبَيِّنُ

تے ہم نے جھوڑی پیغمبر چلا یوہ اس غی قوم ہی غی بولی بولن آتو تھوتا تاجے وہ انھاں ناں (اللہ غا حکم) کھول

لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

کھول غے بیان کر دیئے (۳) فراللہ تعالیٰ ہی جس ناں چاہوے گمراہ کر دیئے تے جس ناں چاہوے ہدایت دیدیئے

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا

تے وہ سب ور غالب کج حکمت آتو ہے (۴) تے یقیناً ہم نے موسیٰ انھیں نشانیں دے غے چلایا تھانے

أَن أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ

جے تم اپنی قوم ناں انھیریاں تیں کڈ غے لوء ماں لیاؤ! اور انھاں ناں اللہ غا (یادگار)

بِآيَاتِهِ اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّحَالِ صَبَّارِ شُكُّورٍ ۝

دناں غو چھیتو کراؤ واقعہ ہی اس ماں بڑیں نشانیں ہیں ہر اک صبر (تے) شکر کرن آلا واسطے (۵)

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

تے جو پیلے موسیٰ نے اپنی قوم ناں کہو تم اپنے پر اللہ تعالیٰ غا فضل ناں یاد کرو،

إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ عَذَابٍ

جس ویلے اس نے تمناں فرعونیاں کولوں نجات دتی ویہہ تمناں کج مہمرو عذاب دے رہیا تھانے

وَيَذُلُّكُمْ إِنَّكُمْ لِرَبِّكُمْ لَشَاكِرُونَ ۝

ویہہ تمھاراں بچاں ناں حلال کر چھوڑیں تھانے تمھاری کاسریاں ناں زندگی رہن دیں تھانے اور اس

ذِكْرِكُمْ بَلَاءِكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٍ ۝ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ

ماں تمھاراں رب غی طرفوں بگڑی آزمائش تھی، (۶) تے (یاد کرو) جو پیلے تمناں تمھاراں رب نے دس دتو تھو

لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي

کہے جے تم شکر کریں غا تاں ہوں تمناں ہو (نعمت) دینوں غوتے جیکدے تم ناشکری ہی کریں غا (تاں) میرو عذاب

لَشَدِيدٌ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ

بڑو سخت ہے (۷) تے موسیٰ نے فرمایو: جے کدے تم تے روئے

منزل ۳

(۸) یعنی تمہاری شکرگزاری غوث فائدہ دے تاہم غوث نقصان تمہارا دینا ہی نقصان یا فائدہ ہے اللہ تعالیٰ غی شان ماں اس نال کچھ گہا ٹو یا بادر نبیہ ہو جا تو وہ تے سب کہیں تیں بے نیاز ہے وہ کے غوث محتاج نبیہ تے ساریں صفات غوث آپے مالک ہے فراس ناں کے غی فرمانبرداری تے شکرگزاری غی کے لوڑ ہے!! مسلم شریف غی اک حدیث قدسی ماں ہے جے پٹن اگلا سارا انسان تے جن رل نے اس غی صفت کریں تاں اس غی بادشاہی ماں کچھ بادر نبیہ ہو جا تو تے جے سارا اگلا پٹلا انسان تے جنات رل نے اس غی ناشکری تے نافرمانی کریں تاں اس غی بادشاہی ماں کچھ گہا ٹو نبیہ ہو جا تو مخلصا۔

(۹) غالباً حضرت موسیٰ غی صحت آلی تقریر اہلی آیت ورمک گئی تھی، مہن اس آیت ماں اللہ تعالیٰ نے عرب غاں مشرکاں ناں فرمایو ہے جے تم اللہ تعالیٰ غی نافرمانیں کر کرے کرے ہو وواہیں!!

ابوہریرہؓ

۸۴

وما آیدؓ ۱۳

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ لَعَلَّيْ حَيُّدٌ

زمین غا سارا لوک ناشکری کریں غا تاں وی بلاشبہ اللہ تعالیٰ بے پرواہ ہے صفات غوث مالک ہے (۸)

الْمَ يَأْتِكُمْ نَبِيُّ الدِّينِ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادُ

کیوں! تمناں اہاں لوکاں غی خبر نبیہ مجھیں جہوا تھا رے تیں پہلاں ہو یا ہیں یعنی نوح غی قوم تے قوم عاد

وَنُوحٌ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ

تے قوم ثمود، تے وہیہ لوک جہوا اہاں تیں بعد ہو یا ہیں جہاں ناں اللہ تیں سوا کوئے نبیہ جانو

جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي

انہاں کوئے اہاں غا پیغمبر صاف معجزا لے غے آیا تے اہاں نے (روہ ناں) اپناں منہ ور اپناں

أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي

تھہرہ لیا اور کہن لگا جے ہم تے اس چیز تیں بالکل انکاری ہاں جہوی دے غے تم چلایا گیا ہیں تے جس چیز درم ہم ناں

شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ قَالَتْ رُسُلُهُمْ

بلاویں اس دروں ہم ناں اسو شک ہے جس ناں مہاراں دلاں ماں ٹھو پے گیو ہے (۹) اہاں غا پیغمبراں نے کہیو:

إِنِّي اللَّهُ شَكَ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُونَهُ

کیوں اللہ غا بارہ ماں شک ہے؟ جہوا اسماناں غو تے زمین غو پیدا کرن آلو ہے وہ تمناں بلاوے

لِيُغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ

تا نچے تمہارا گناہ بخش چھوڑے تے تمناں اک مہین مدت توڑی مہلت

مُسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا

دیدئے (۱۰) اہاں لوکاں نے کہیو: تم تے چھڑا مہاری طرح غا آدمی ہی ہیں

تُرِيدُونَ أَنْ تَصْدُقُوا عِبَادًا كَأَنْ يَعْْبُدُوا

تم تے یا ہی چاہو ہیں جے تم ہمناں اہاں (غی عبادت کرن) تیں ڈک چھوڑیں جہاں غی عبادت مہارا

أَبَاؤُنَا قَالُوا نَبِلسُلْطٰنٍ مُبِينٍ قَالَتْ لَهُمْ

باپ دادا کریں ویں تھا، بس تم ہمناں کوئے صاف معجزہ و سو (۱۱) اہاں غا رسولاں نے اہاں ناں کہیو:

کیوں تمناں پٹلاں نافرمانان و رآن آلو عذاب دیر گیو ہے!! باقی دنیا ناں چھوڑو! عرب ہی غی مشہور مشہور نافرمان تو ماں در تہاں کرو ہاں! اہاں غو کے حشر ہو ووا! قوم ثمود، قوم عاد تے حضرت نوح غی قوم ناں دیکھ لیو اہاں ور کسو عذاب آ یو تھا!! فر اہاں تیں علاوہ کتنیں ہی نافرمان قوم ملیا میٹ ہوئیں تے زمین ماں دے گئیں کہ آج کے ناں اہاں غوناں وی یاد نبیہ، نہ اثار قدیمہ آلاں ناں ٹھن ماں کدے اہاں غا کھولا نظر آویں بلکہ وہیہ چھڑیں اللہ تعالیٰ غا ہی علم ماں ہیں۔ اہاں ساراں نافرمان لوکاں ناں نیماں کوٹوں باپ دادا غا رسم رواج غے خلاف گل سن غے اتوں تعجب ہو ووا تے اتوں روہ چڑھیو کہ اہاں نے انہیں انگلیں اپناں دندان ماں دبالیں تے اللہ غا نیماں غا منہ ور تھہر کھن لگ گیا جے تم مہاراں بزرگاں غے خلاف کائے گل نہ کہیو، تے کہن لگا جے تمہاری گل تے مہاراں دلاں ماں پستی ہی نبیہ ان گلاں ماں تے ہم ناں شک بلکہ ٹھسو ہے، یوہ حال پرا ناں زمانہ غا مشرکاں غو تھو جہو و عرب غاں مشرکاں ناں سنا یو جا رہا تھو جے آج تم جو کچھ کر رہیا ہیں یہ کوئے نویں گل نبیہ پرا ناں نافرمان وی نیماں ناں یو ہی سلوک کرتا رہیا ہیں۔ فائدہ: ﴿فَوَدَّ وَآيِدِيَهُمْ﴾ غی تفسیر کہیں طرح کی گئی ہے علامہ قرطبی تے دو جاں مفسراں نے وہیہ تفصیل ناں بیان کی ہیں ہم نے دو مشہور تفسیراں غے مطابق آیت غو مطلب بیان کیو ہے۔

(۱۰) یعنی اے مشرک! تمناں مہاری گل ورتجب و ہے حالانکہ تعجب آلی تے تمہاری امی ہی گل ہے۔ کیوں! کسے ناں اللہ تعالیٰ غی ذات غا بارہ ماں یا اس غا اک ہون غا بارہ ماں تعجب یا حیرانگی ہو سکے وہ ہی تے زمین اسمان غو تے ساری جیا جون غو پیدا کرن آلو ہے فراس غی مخلوق بچوں کوئے اس غو شریک کسرا ہو سکے؟! وہ لوکاں ناں اپناں دین در اہاں غا ہی فائدہ واسطے بلا رہیو ہے تا نچے لوک کفر شرک چھوڑے اس غا دین ماں آجیں فر وہ اہاں غا پٹلا کفر شرک ماں کیا جان آلا سارا گناہ معاف کر دیئے تے اہاں ور عذاب نہ گہلے بلکہ چھوڑی اہاں غی زندگی ہے اچھوڑی اہاں ناں امن چین نصیب فرما دیئے!!

(۱۱) مشرکاں غو یوہ وہ پرا ناں جاہل پوناں آلو اعتراض ہے جہو وہیہاں وہیہ اللہ غا نیماں و کر تار رہیا ہیں تے مکہ غا مشرک وی یو ہی اعتراض کر رہیا تھا جے جہو و بندو مہارا جوا انسان ہی و ہے، مہارا ہاروں ہی کھائے پے! سوے جاگے، تے انسانی ضرورت غا دوا جو کما کرے وہ اللہ غو ہی کسی راہو

سکے!! اہاں غو خیال تھو جے انسان چھوڑی انسان رہو وہ نبی نبیہ ہو سکتو نبی تے وہ ہی نبی سکے جہو ویا تے وہ ہی فرشتو یا فراس ماں انسانی گل نہ دیں بلکہ فرشتاں ہی غی صفت ویں یعنی نہ کھائے نہ پے، نہ کچا بیاہ کرے۔ فر اہاں نے اتوں وی آگے بدھ غے دل غا پڑہاں غی گل کہی جے پیغمبری غی یاہ گل تے اینویں ہی ہیں اصل ماں تے تم ہمناں مہارا باپ دادا غا رستہ تیں ہٹا ناں چاہو ہیں جس تیں ہم کدے وی ہٹ نبیہ سکتا ہاں! جے تم سچا ہیں تاں باندے با چھوڑ سن آلو کوئے اسو معجزہ و سو جس تیں بعد ہم ناں ایمان لیان تیں بجن کوئے چاروی نہ رہ۔

(۱۲) مشرکوں کو اعتراض تھو جے تم انسان ہیں اور انسان انسان رہتاں کدے نبی مہینہ ہو سکتو، لہذا تم نبی مہینہ۔ اللہ تعالیٰ غامبی اس غویہ جواب دے رہیا ہیں جے اس ماں تے کوئے شک مہینہ جے ہم انسان ہی ہاں، نہ فرشتاں ہاں تے نہ کائے دوجی مخلوق ہاں! در تمناں یاہ گل کس نے دی ہے جے انسان، انسان ہوتاں کدے نبی مہینہ ہو سکتو۔ مہینہ بلکہ نبی تے ویں ہی انسان! پیغمبری تے انسانیت ہی غوساراں تیں اُپو، ساراں تیں افضل تے ساراں تیں اعلیٰ رتبہ ہے جت کوئے فرشتہ تے کدے نبی مہینہ سکتو، تے نہ کوئے انسان یوہ رتہ اونیں جھدیاں نال کدے کھٹ سکے بلکہ یوہ تے

اللہ تعالیٰ غویہ خاص فضل ہے جھو وہ اپناں فضل نال آپے جس ناں عنایت کرنوں چاہوے کر دیئے!۔ باقی رہی تھاری مجرہ غی مانگ! تے ہم نے یوہ دعووی کد کیو ہے جے ہم آپ اپنے کونوں کوئے مجرہ دس سکاں! مجرہ تے اللہ تعالیٰ غاکم وراس غی مشیت نال ہی ظاہر ہے تے وہ ہی جانے جے تھاری یاہ جاہل پوٹا آلی مانگ کدے پوری وہے غی یا مہینہ ہو سیں، مومنناں ناں تے اسے غی ذات ور پھر وسو کرنوں چاہئے!۔

(۱۳) یعنی ہم اپناں اُس مہربان مالک در کیوں نہ پھر وسو کراں! جس نے ہم ناں تھاری کامیابی غا، تے اس غی رحمت کھٹن غا، اور اس غی ناراضگی تیں بچن غا سارا رستادس دتا ہیں، تم جتنی وی تکلیف دیں غاتے جتنوں وی ستانویں غا ہم تھارا ستان ور اپناں مالک غا فضل نال صبر ہی کراں غا۔ نہ گہراں واں غا۔ تے تھارا ستان ور اپناں تبلیغ آلو کم چھوڑاں غا۔ ورتیجو اُسے غی ذات ور چھوڑ دیاں غا کیوئے توکل کرن آلاں ناں تے اُسے غی ذات ور توکل کرنوں چاہئے! اس غی ذات تیں بچن کسے ور پھر وسو کرنوں ایمان آلاں غوکم مہینہ۔

(۱۴) کافر اللہ غا نبیاں غی اخلاص نال پھری وی تقریر نال نرم کے ہوتا! انھاں عادل ہو رہا نا ہو گیا تے اللہ غا نبیاں ناں ہی جھکیں تے در دین ور آ گیا۔ جے تم یہ توکل غیں گل چھوڑ و بس بچن دوئے ہی گل ہیں یا تے تم چپ چپتا ہو غے تھارا مذہب ماں آ جاو تے جس را پہلاں تم تھارا مذہب غا بارہ ماں پچ رہینہ تھا، کجھ مہینہ کہینہ تھا۔ جس نال ہم تمناں اپناں مذہب سمجھاں تھا۔ اسے را اگے وی چپ ہو جاو، مہینہ تے دوجی گل یاہ ہے کہ جلا وطنی واسطے تیار ہو جاو! ہم تمناں اپناں ملک تیں کڈ دیاں غا سبحان اللہ! کافر خدا غا عذاب تیں کس را بے خوف ہو جیں، یا ہی در د حضرت شعیب تے حضرت لوط ناں انھاں غی قوم نے دتی تھی تے یا ہی جھکی مکہ غا مشرک رحمت عالم ﷺ ناں تے ایمان آلاں ناں دے رہیا تھا۔ اللہ تعالیٰ اپناں بندناں ناں تسلی تے سہارو دیئے! جے یہ مشرک کے کسے ناں ملک تیں کڈیں غا! انھاں ناں تے ملیا میٹ کر دین آلو عذاب اڈ کیے لگو۔ ویہ تہاڑا دور مہینہ کہ ہم انھاں ظالماں ناں ہلاک کر خے تمناں ہی زمین غا وارث بنا دیاں غا؛ سبحان اللہ ہر دور ماں یوہی ہو تو رہو ایمان آلاں ناں تے رحمت عالم ﷺ ناں جھکیں دین آلاں مکہ غا مشرک واسطے وی کجھ سالان تیں بعد ہی عرب غی زمین سوڑی ہو گئی تے آپ غا وصال مبارک توڑی سار عرب مشرکاں تیں خالی ہو گئی۔

(۱۵) یہ وعدا تے اللہ غا نبیاں نال ہو رہیا تھا ور اللہ نے اپناں فضل نال سارا ایمان آلاں ہی اس خوشخبری ماں شامل فرمایا جے یوہ وعدہ ہر اُس شخص واسطے ہے جھو واس احساس نال زندگی گزارے جے میں اک تہاڑے اپناں مالک غی بارگاہ ماں زندگی غا پلن غو لیکھو دین واسطے کھلاں ہونوں ہے جت کوئے مناں بچان واسطے مہینہ ہو سے بلکہ میراں عملاں ور غمیزاویں غا فروہ آخرت غا اس خطرناک موقع تیں ڈر ڈر غے زندگی گزارو رہو ہے۔

وَمَا آتَا بِغِيٍّ ۝۱۳ رُسُلُهُمْ اِنْ تَحْنُ الْاَكْبَرُ ۝۱۴ وَلَكِنَّ اللَّهَ بَيْنَ يَدَيْهِ

واقفہ ہی ہم تھارا ہاروں آدمی ہی ہاں ور اللہ تعالیٰ اپناں بندناں بچوں

مَنْ يَشَأْ مِنْ عِبَادِهِ وَكَانَ لَنَا الْاَكْبَرُ ۝۱۵

جس ور چاہوے احسان کر دیئے تے یاہ گل تھارا اختیار ماں مہینہ جے ہم تمناں خدا غاکم تیں بچن

اَلَا يَدْرِي اللَّهُ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۶

کوئے مجرہ دس دیاں تے ایمان آلاں ناں اللہ تعالیٰ ور ہی پھر وسو کرنوں چاہئے! (۱۲)

وَمَا لَنَا اَلَا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ۝۱۷

تے ہم کیوں نہ اللہ تعالیٰ غی ذات ور پھر وسو کراں حالانکہ اس نے ہم ناں تھارا رستاں غی ہدایت دیدتی ہے

وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ۝۱۸

تے تم ہم ناں جھویں تکلیف دے رہیا ہیں ہم انھاں ور ضرور صبر کراں غاتے پھر وسو کرن آلاں ناں بس اللہ ہی غی

اَلَتَتَوَكَّلُونَ ۝۱۹ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرَّسُوْلُ يَنْتَعِزُّكُمْ

ذات ور پھر وسو کرنوں چاہئے (۱۳) تے کافراں نے اپناں رسولاں ناں کہو جے (یا تے) ہم تمناں اپناں ملک تیں

مِنْ اَرْضِنَا اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا فَاَوْحَى الْبَرِيْءُ ۝۲۰

باہر کڈ دیاں غا یا فر تمناں تھارا مذہب ماں آ جاؤں پوے غو، تاں رسولاں در انھاں غا رب نے

وَيَاۤ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا اَوْلِيَّيَ الْاَكْثَرِ ۝۲۱ وَلَنَسَبَنَّكُمْ اِلَیْهِ

دجی کی، جے ہم ضرور ظالماں ناں ہلاک کر دیاں غا؛ تے ہم انھاں تیں بعد تمناں اس زمین ماں

مِنْۢ بَعْدِهِمْ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَابِلِيْ وَخَافَ ۝۲۲

بسا دیاں غا (۱۴) یوہ (وعدو) ہر اس بندہ واسطے ہے جھو میرے رو برو کھلاں ہون تیں ڈرے ناں میری در د

وَعِيْدٍ ۝۲۳ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِیْدٍ ۝۲۴

غو خوف رکھے (۱۵) تے انھاں نے فیصلو منگیو اور ہر اک غرور کرن آلو دین غو دشمن نا مراد ہو گئیو،

مَنْ وَّرٰۤاۤیَۤا جَهَنَّمَ وُیْسِقِیْ مِنْۢ مَّآءٍ صٰدِیْدٍ ۝۲۵

اُس نے اگے دوزخ ہے تے اس ناں کچھو غو پانی پیالو جے غو

مَنْزِلٌ ۝۲۶

(۱۶) ”تے اُنہاں نے فیصلو منگی“ یہ فیصلو ممکن آلا یا مد ممکن آلا کون تھا؟ حضرت ابن عباسؓ تے حضرت مقاتلؓ تیں اک روایت یاہ ہے جے یہ اللہ تعالیٰ غانی تھا جدو اشترکاں نے خلاف اللہ غی مد تے اُس غو آخری فیصلو منگیں تھا (البحر المحیط، روح المعانی) صاحب جلالین نے وی یاہی تفسیر بیان کی ہے۔ تے کجھ دو جان مفسراں غو خیال ہے جے یہ مشرک لوک تھا جدو انہیاں غی تبلیغ تیں اکت گیا تھا تے ہُنن ٹیٹھ ہوئے آپے فیصلو منگیں تھا (بیضاوی وغیرہ) و حافظ عماد الدین ابن کثیر نے اک کجھ سخی گل کہی ہے جے یہ دوئے گل ہوئیں اک پاسے جد اک لما عرصہ توڑی تبلیغ کرن تیں بعد اللہ غانی لوکاں دروں مایوس ہو گیا اور اُنہاں ناں ہو رے غایا ایمان قبول کرن غی امید بیہرہ رہی فراہاں نے اللہ تعالیٰ اگے آخری فیصلہ واسطے چھوٹی کھلاری جس را کہ حضرت شعیبؑ، حضرت نوحؑ، حضرت موسیٰؑ غی دعا غو ذکر قرآن ماں وی آہو ہے تے رحمت عالم ﷺ نے وی بدر غامدان

ابوہریرہؓ

وما ابرئ

يُنَجِّرُكَ وَالْكَافِرُ يَصِيغُهُ وَيَأْتِيَهُ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ

جنا وہ کھوٹ کھوٹ کر غے پئے غو تے سنگا تیں نہاں بیہرہ سکسیں اور موت اس ور ہر پاسے

مَكَانٍ وَنَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

تیں آوے غی ور وہ رہیہرہ سکسیں : تے اس غے اگے (ہور) بگڑو عذاب دے غو (۱۶)

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَحْمَالُهُمْ كَمَا دُشِّنَتْ

جھاں لوکاں نے اپناں رب ناں کفر کیا اُنہاں غا عملاں غی مثال اس را ہے جس را جی جس ناں چھکھو پھاٹا

بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ أَلَيْسَ دُونَ مَثَاكِبٍ

آئے تہاڑے ہوا تیزی ناں اڈالے جے : اُنہاں ناں اہنی کماں بچوں کجھ وی

عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الصَّلُّ الْبَعِيدُ الْخَرَاتِ

بیہرہ تھا سیں : یاہ ہی تے دور غی گراہی ہے (۱۷) کیوں ! توں دیکھو بیہرہ ! جے

اللَّهُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِأَحَقِّ أَنْ يَنبَأَ بِنُفْسِهِمْ

اللہ تعالیٰ نے آسماناں ناں تے زمین ناں برحق پیدا کیو ہے جیکدے وہ چاہوے تاں تم ساراں ناں فناہ کردیے

وَيَأْتِي بَخْلِقٍ جَدِيدٍ ۚ وَكَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَعْدُونَ

تے (ات) وہ اک نویں ہی مخلوق لے آوے اور ایسو کروں اللہ تعالیٰ واسطے کجھ وی اوکھو بیہرہ (۱۸)

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعْفُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

تے سارا لوک اللہ غے سامنے پیش ویں غا فرسا لوک اُنہاں لوکاں ناں کہیہرہ عاجزا (دنیا ماں) بڑا نہیں تھا

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا كُنَّا مُقَاتِلِينَ ۚ وَأَنَّهُمْ قَتَلُوا عَادًا

جے ہم (دنیا ماں) تمہارے پچھے چلاں تھا فر کیوں ! تم (ات) اللہ غا عذاب بچوں تمہارا دروں

لِللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّ سَبِيلَ اللَّهِ لَإِنَّكُمْ سَوَاءٌ

کجھ عذاب ہٹا سکیں؟ ویہہ کہیہرہ غا کہ جے اللہ ہم ناں کوئے رستو دستوتاں ہم تمناں وی دستا، ہُنن تمہارا واسطے برابر ہے

عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَّا أَهْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّجِيصٍ وَقَالَ

پہا نویں توئی پہا ریا کراں تے پہا نویں مبر کراں تمہارا واسطے سن غی کاے جیکدے تے ہے ہی بیہرہ (۱۹) تے جھوٹے سارو

منزل

مجبور تیں بعد غو جے جت یہ عام لوک اُنہاں لیڈراں ناں کہیہرہ عاجز دنیا ماں تم بڑا نہیں ویں تھا تے ہم تمہاری گل مناں تھا، تمہاری تابعداری کراں تھا، اج اس قہر غی گہوی ماں کجھ تے کم آؤ جیکدے تم عذاب سروں ختم بیہرہ کرا سکتاں تھوڑو ہونو ہی کراؤ، ویہہ کہیہرہ عاجز جیکدے ہم نا کوئے رستو اتوں نکلن غو دستوتاں تمناں وی دستا، ات ہم سارا گھٹھا ہاں ہمناں نہ اپناں بھوکوئے رستو دے تے نہ تمہارا بھوکو، دنیا ماں وی جیکدے ہم نا ہدایت نصیب ہوتی تاں تمناں وی وہ رستو دستا ور ہم تے آپے گمراہ تھا فر تمناں کسرا سدا رستو دلا سکاں تھا۔ ہُنن ہم نے اتے رہنوں ہے پہا نویں ہم رواں پاس کراں تے پہا نویں پچپ چپتا ہو غے صبر ناں ہیں را نہا کا گل ہے۔ سبحان اللہ! اللہ نے قیامت غی یاہ گل دنیا ماں ہی دس غے اپناں بنداں ور فضل فرمایا تاجے ویہہ اکھچ غے کسے غے پچھے نہ چلیں تے ہوش ماں آویں۔

دعا غو ذکر قرآن ماں وی آہو ہے تے رحمت عالم ﷺ نے وی بدر غامدان ماں مقابلہ ور آن آلاں مشرکاں ور فتح غی دعا منگی تھی تے دو جے پاسے مشرکاں نے وی اسے را آخری فیصلہ میں دعا منگیں کیونجے اُنہاں غو پوہ خیال تھو جے فیصلو تے تمہارا حق ماں ہی وہے غو جس را کہ مکہ غا مشرکاں نے جنگ بدر ماں جان تیں پہلاں کعبہ پاک غو غلاف پھوئے دعا منگی تھی بہر حال جدو پاسے تیں فیصلہ غی مانگ ہوئی تے فیصلو اس را ہوو کہ ہراک دین غو دشمن متکبر ان من نامراد ہو گیا اور سرکش خدائی عذاب ناں ملایا میت ہو گیا و قرآن کہہ جے پوہ فیصلو بس آخری فیصلو بیہرہ اجوں اس غے اگے اصل جہنم غو عذاب تے باقی ہی ہے جت اگ ماں سڑن تے اُبلو کچھ پوہ پیاں غو اسو عذاب دے غو کہ انسان موت موت کر لاوے غو سگوں ہراک عذاب ور پوہ ہی لگے غو جے ہُنن موت آئی، و رات موت وی بیہرہ آسیں بس ہر عذاب تیں اگے اُس تیں بگڑو عذاب دے غو تے پوہ سلسلو کہے ممکن بیہرہ لگو کہ

جیتے ہیں آ روز میں مرنے کی ☆ ”موت آتی ہے“ پر نہیں آتی

(۱۷) یعنی کافر لوک اپناں خیال غے مطابق جھوٹیں نکلیں کرا تا بیہرہ، مذہبی رسم رواج پورا کر لیں یا انسانی ہمدردی غاکم کر لیں، یہ خدا ناں کفر کرن تے اس غا دین غی بغاوت کرن غی وجہ تیں قیامت غے تہاڑے کجھ کم بیہرہ آسیں بلکہ جی غا ٹھہر ہاروں ہوا ماں اڈ میں غا فر پوہ لگے غو جے جس ناں ہم سونوں سمجھتا رہیا وہ تے جی غو ٹھہر تھو۔

(۱۸) یعنی زمین آسمان غی اک اک چیز ماں غور کر لیو، یقیناً انسان اسے نتیجہ ور پئے غو جے یاہ ساری کائنات خاص مقصد واسطے برحق پیدا ہوئی ہے، فر انسان! جس واسطے یاہ ساری کائنات بنی ہے وہ کس را بے مقصد ہو سکے! بیہرہ یقیناً اس غی زندگی غو وی اک مقصد ہے، جس غو اُس نے اک تہاڑے لیکھو دیکھو ہے۔ تے اللہ تعالیٰ واسطے انسان ناں دوہری واری پیدا کرنے اُس کو نوں لیکھو لینوں کجھ وی مشکل بیہرہ، اس غی قدرت غو تے پوہ عالم ہے کہ جے اج اس غی یاہ نشاہ دے تے تاں اس ناں قدرت ہے کہ وہ ساراں انساناں ناں دنیا تیں چک لے تے ات کاے نوی ہی مخلوق بسا دیے فر اتی بڑی قدرت غا مالک واسطے انسان ناں دوہری واری پیدا کر غے اس کو نوں زندگی غو لیکھو لینوں کے مشکل ہے!۔

(۱۹) لیڈراں، کھڑ پچاں، مذہبی رہنماں تے اُنہاں غے پچھے اکھچ غے ٹرن

آلاں عام لوکاں غی بحث تے لعن طعن قرآن پاک نے کیں جگہیں بیان کی

ہے، ات بیان ہون آلو پوہ پچھو دیا تے مشعر غامدان غو ہے یا فردوزخ ماں

مجبور تیں بعد غو جے جت یہ عام لوک اُنہاں لیڈراں ناں کہیہرہ عاجز دنیا ماں تم بڑا نہیں ویں تھا تے ہم تمہاری گل مناں تھا، تمہاری تابعداری کراں تھا، اج اس قہر غی گہوی ماں کجھ تے کم آؤ جیکدے تم عذاب سروں ختم بیہرہ کرا سکتاں تھوڑو ہونو ہی کراؤ، ویہہ کہیہرہ عاجز جیکدے ہم نا کوئے رستو اتوں نکلن غو دستوتاں تمناں وی دستا، ات ہم سارا گھٹھا ہاں ہمناں نہ اپناں بھوکوئے رستو دے تے نہ تمہارا بھوکو، دنیا ماں وی جیکدے ہم نا ہدایت نصیب ہوتی تاں تمناں وی وہ رستو دستا ور ہم تے آپے گمراہ تھا فر تمناں کسرا سدا رستو دلا سکاں تھا۔ ہُنن ہم نے اتے رہنوں ہے پہا نویں ہم رواں پاس کراں تے پہا نویں پچپ چپتا ہو غے صبر ناں ہیں را نہا کا گل ہے۔ سبحان اللہ! اللہ نے قیامت غی یاہ گل دنیا ماں ہی دس غے اپناں بنداں ور فضل فرمایا تاجے ویہہ اکھچ غے کسے غے پچھے نہ چلیں تے ہوش ماں آویں۔

الشَّيْطَانُ لَمَّا قَضَىٰ الذَّمَّ رَانَ اللَّهُ وَعَدَكَ وَعَدَ

فیصلو ہو جئے غو فر شیطان کہہ غو بیشک اللہ تعالیٰ نے تمہارے نان وعدو کیو تھو، بالکل برحق

الْحَقُّ وَعَدَكَ لَكَ فَأَخْلَفْتُكَ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكَ

وعدو تے میں دی وعدو کیو تھو فر میں تمہارا نان وعدہ خلافی کی اور میرو تمہارا ور کوئے زور تے

مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي

مہنہ تھو بس میں تمہاں (گمراہی در) بلاؤ، تے تم نے میری گل من لی

فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْ مَوْأَنَفْسُكُمْ مَا آتَاكُمْ بِضَرْحَكُمْ وَمَا

لہذا تم مناں الزام نہ دیو بلکہ الزام تم اپناں آپ ناں ہی دیو (اج) نہ تے ہوں تمہاری فریاد سن سکوں تے نہ

أَنْتُمْ بِضَرْحِي إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ

تم میری فریاد سن سکیں ہوں تے آپ اس میں ایزار ہوں جے تم مناں اس میں پہلاں (خدا غو) شریک بناویں تمہا

إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَأَدْخِلِ الَّذِينَ

بلا شبہ ظالماں واسطے دکھ دین آلو عذاب ہے (۲۰) تے جہو لوک ایمان لیا

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

نالے انھاں نے چگا عمل کیا ویہہ اساں باغاں ماں داخل کیا جیں غا جن غے پٹھ نہر بہتیں

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

ویں غیں ویہہ اپناں رب عاکم نان سدا انھاں ماں ہی رہنہ حاجت انھاں غی آپسی ملاقات غو لفظ ”سلام“ دے غو (۲۱)

الَّتِي تَرْكَبُ حَرْبُ اللَّهِ مَثَلًا لَكُلِّ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ

کیوں! تم نے دیکھو مہنہ! جے اللہ تعالیٰ نے پاک کلمہ غی مثال کئی سنی بیان فرمائی ہے جے وہ اک پاک بوٹا

طَائِفَةٍ أَصْلَافُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أَكْثَرَهَا

باروں ہے جس غی جز ڈاڈی ہے تے اس غیں ڈالیں آسمان توڑی بجی وی ہیں؛ وہ اپناں رب عاکم

كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

نان ہر ویلے اپناں میو دیے تے اللہ تعالیٰ لوکاں واسطے اس گلوں مثال

(۲۰) گل گمراہ لیڈراں غی چلے کرے تھی، مہن گمراہ لوکاں غا بڑا
مقدم، کھڑ پچھتے لیڈر مسٹر ابلیس غو ذکر ہے قیامت غے تہاڑے جد
جنت دوزخ غو فیصلو ہو جئے غو اُسویلے دوزخی لوک اپناں اس
لیڈر ناں لعن طعن کریں غا، جے کھینا! تیں ہم گمراہ کر غے ات پچھا
چھوڑیا، مہن اس مصیبت تیں چھٹکارا غی کاے کاری کر!! اس ویلے
ابلیس اپناں چپلاں اگے یاہ تقریر کرے غو جے اللہ نے اپناں نبیاں
غے ذریعہ تمہارے نان جنت دوزخ غا سچا وعدا کیا تھا جہو ااج
ساراں غے سامنے سچا ہو گیا ہیں، تے میں دی تمناں آساں امیدیں
غا چھوٹھا باغ دس دس غے لارالایا تھا جہو ااج باندے باندے چھوٹھا
ثابت ہو گیا ہیں، ور میں تمہارے نان بس یہ چھوٹھا وعدا ہی کیا تھا
میرو تمہارا ور کچھ زور تے چلے ہی مہنہ تھو جے ہوں تمناں اپنے کچھے
چلن ور مجبور کر لیتو، نہ ہی میری گل غے کچھے کاے مضبوط دلیل تھی فر
وی تم نے اللہ تعالیٰ غو چچ چھوڑ غے میرو چھوٹھ منیوں! یوہ تمہارو
ایغوں قصور تھو لہذا ااج تم میرا الزام نہ لاؤ نہ میرے اُپر گڑھو
بلکہ تم اپناں آپ ور گڑھو اپنی عقل ناں لعن طعن کرو! مہن نہ ہوں
تمہاری فریاد سن سکوں تے نہ تم میری فریاد سن سکیں بلکہ تم خدا غا دین غا
مقابلہ ماں میریں گل من من غے جہو مناں خدا غی خدا کی ماں شریک
کریں تمہا ہوں اس میں وی ایزار ہوں! ہم سارا ظالم ہاں! لہذا
مہن ہر اک ظالم نے اپناں کیا غو محروم چکھنوں ہے، مہن اک دو جا ور
گل چا پڑن نان کچھ مہنہ لہسو!۔

(۲۱) اپر جہنماں غو حال بیان ہو رہو تھو جے ویہہ دوزخ ماں اک
دو جاناں لعن طعن کرتا ویں غا اُس غا مقابلہ ماں مہن یوہ جہنماں غو
ذکر ہو رہو ہے جے جدوی ایکن دو جاناں ملیں غا سلامتی غی دعا کرتا
تے سلامتی غی مبارک بادی دیتا ویں غا۔

(۲۲) انسان وی بوٹا ہاروں ہیں کچھ مٹھا، رسیلا میواں غابوٹا ہاروں تے کچھ کنڈاں آلا بیکار بوٹاں ہاروں! اسے راگل وی کچھ تے سہنا میواں آلاں بوٹاں ہاروں مٹھیں رسیلیں تے نفعودین آلیں وی تے کچھ کنڈاں ہاروں جین آلیں تے دلاں ماں ترسول لان آلیں ویں۔ ات اللہ تعالیٰ ”پاک گل یا پاک کلمہ“ غی۔ جس تیں مراد اسلام غو توحید آتو کلموں تے سچ عقیدہ ہے۔ مثال اک اسا بوٹا نان دیے جھوٹے سٹھو سٹھو دھوے، اس غیں جڑ زمین ماں جھت ہوئی وی ویں تے اس غیں ڈالیں آجیں آجیں آسان نال گل کرتی ویں، جھوٹا اللہ غا فضل نال ہر موسم ماں ہر ویلے میوا دیے۔ بس اسلام غو کلمہ طیب آتو عقیدہ وی اک اسی ہی سچی خوشبو آتی گل ہے جس غیں جڑ مومن غاں دلاں ماں جھت ہوئی وی ہیں جھوٹیں مصیبتاں پریشانیاں غا کھکھڑو لال ماں وی اس بوٹا ناں ہلن بیہنہ دیتیں، تے اس بوٹا غی خوشبو مومن غا کردار، تے سچا اخلاق تیں ہر ویلے آتی رہ فرعقیدہ

وَمَا آخِرُ ۱۳ وَمِثْلُ ۱۲

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَمِثْلُ كَلِمَةِ جَبِينَةِ

بیان فرماوے تانجے ویہ نصیحت حاصل کریں (۲۲) تے گندی گل غی مثال

كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَالِهَا

اک مندا بوٹا جی ہے جھوڑ زمین غے اپروں اپروں ہی پٹ دتو جئے اس ناں ذری وی

مِنْ قَرَارٍ ۝ يَشِيتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ

مضبوطی نہ دے (۲۳) اللہ تعالیٰ ایمان آلاں (غادل) ناں کچی گل نان مضبوط رکھے

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الْقَالِيلِينَ

دنیا غی زندگی ماں وی تے آخرت ماں وی! تے ظالماں ناں اللہ تعالیٰ ٹھلا رکھے

وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا

اور اللہ تعالیٰ جو چاہوے سو کرے (۲۴) کیوں! تم نے ویہ لوک بیہنہ تکیا! جہاں نے اللہ تعالیٰ

نِعْمَتِ اللَّهِ كُفَرُوا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۝

غی نعمت غے بدلے کفر کیو تے اپنی قوم بربادی غا گھر ماں لے پہچانی

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝ وَجَعَلُوا لِلَّهِ

یعنی جہنم ماں! جسماں ویہ سارا جا بڑیں غا، تے واہ رہن غی سچ بھڑی جگہ ہے، تے انھاں لوکاں نے اللہ تعالیٰ غا

أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَتَعَوَّافُونَ مَصِيرَكُمْ

شریک بنالیا ہیں تانجے ویہ لوکاں ناں اللہ غا رستہ تیں گمراہ کریں (اے نبی) تم فرما دیو! جے چار تہاڑا عیش کر لیو مٹھیکو تم نے

إِلَى النَّارِ ۝ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقْبَلُ مَوَاقِفُ

یقیناً دوزخ ماں ہی جانوں ہے (۲۵) (اے نبی) تم میرا ایمان آلاں بنداں ناں فرما دیو، جے ویہ نماز غی

الصَّلَاةِ وَيُفْقَرُوا مَنَازِلَ قُلُوبِهِمْ سَرًا وَعَلَانِيَةً

پابندی کریں تے ہم نے انھاں ناں جو کچھ دتو دے اس بچوں اولے (وی) تے باندے (وی اللہ غا رستہ ماں) خرچ کریں

مَنْ قَبِيلٍ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمًا لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا يَخْلُقُ

اس توں پہلاں کہ وہ تہاڑو آجئے جسماں نہ لین دین دے غو تے نہ دوستی کم آوے غی (۲۶)

مَنْزِلٌ ۳

ناشکری تے کفر کیو۔ سگوں اپنی رہنمائی ماں ساری قوم ناں گمراہ کر غے بربادی آلا گھر جہنم ماں لے آیا، یہ اللہ تعالیٰ غو شکر کے کرتا اس غی دتی وی نعمتاں ماں دوجاں ناں اللہ تعالیٰ غو شکر من لگ گیا، مخلوق غی اپناں مالک تے خالق ناں سنجھائی کڈن لگ گیا۔ اساں لیڈراں واسطے سگوں انھاں غے ناں انھاں غی قوم واسطے وی اعلان ہو رہو ہے، جے تم چار تہاڑا اس فانی دنیا غی عیش لٹ لیو مٹھیکو تھارو ٹھکانوں تے جہنم ہی ہے کیونجہ یاہ دنیا تے عمل غی جگہ ہے جزا غا فیصلہ غی جگہ تے آخرت ہی ہے، اُت تھارو فیصلو ضرور ہو جے غو۔

(۲۶) نافرماناں غا مقابلہ ماں اللہ تعالیٰ اپناں فرمانبردار بنداں ناں اپنی شکر گذاری غا، تے عبادت غا ویہ کم دس رہیو ہے جھوٹا انھاں ناں جنت لیجان آلاں ہیں۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ

اللہ وہ ہے جس نے آسمانوں کو زمین سے پیدا کیا ہے اس نے

السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ

آسمانوں میں بدل برہا پانی سے اس نے انھیں کھانے والے میوے پیدا کر دتا

وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَسَخَّرَ

تو اس نے کشتیاں انھیں کھانے والے میوے کے ساتھ ساتھ سمندر میں چلنے کے لئے اس نے نہروں

لَكُمْ الْأَنْهَارَ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَلِيلِينَ

ناں تھاری بچ مائے کر تو؛ تو اس نے دیہن تے چن ناں تھارے واسطے کم مائے لا چھوڑیو ہے کہ دیہہ برابر چلتا ہی رہیہ،

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاللَّهُ مِّنْ كُلِّ مَآ

تے رات اور تھاری ناں وی تھارے واسطے کم مائے لا چھوڑیو ہے؛ تو اس نے تمناں ہر اس چیز بچوں کو

سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا

جھڑی تم نے منگی، تے جیکدے تم اللہ تعالیٰ کی نعمتوں کو شمار کر سکتے

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَلُوفٌ كَفَّارٌ ۚ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ

انسان واقعہ ہی بڑونا انصاف تے بڑو ہی ناشکر ہے (۲۷) تے (یاد کرو) جسویں ابراہیم نے دعا منگی تھی

رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ

ربا! تو اس شہر (مکہ) ناں امن آلو شہر بنا دے! تے مناں اور میری اولاد ناں اس گل میں بچار کھئے

أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۚ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا

جے ہم بتاں کی عبادت کرن لگ جاں (۲۸) اے میرا رب! انھیں بتاں نے بچ سارا لوک

مِّنَ النَّاسِ فَسَقَ تَبِعَنِي فَإِنَّهُم مِّنْ غَضَابِي

گمراہ کر چھوڑیا ہیں، لہذا جھڑو میرا رستہ ور چلے غودہ تے میری ہی ہے تے جھڑو میری کہنوں نہ منیں

فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ

فرتوں تے بقیہ بڑو بخشہار وچ مہربان ہے (۲۹) اے ہمارا رب! میں اپنی اولاد ناں اک اسامان مائے

(۲۷) یعنی زمین میں لے گئے آسمان توڑی ہر اک چیز انسان کا فائدہ واسطے پیدا ہوئی ہیں، انسان ناں دنیا کی زندگی میں جتنی چیزیں غی لوڑ پے سکے تھی یا وہ منگ سکے تھو دیہہ ساریں نعمت اللہ نے اُس ناں عطا فرمادیں ہیں کہ جیکدے وہ اللہ کی ان نعمتوں کو شمار کرن لگے تاں کدے شمار ہی نہ کر سکتو، ورنہ انسان ناں نہ کہ یوں کتنوں کا شکر دتے کتنو بے انصاف ہے کہ یوں اپناں مالک کو شکر کے ادا کر تو یوں انھیں چیزیں ناں ہی حاجت روا، مشکل کشا بلکہ معبود من لگ گئے جھڑیں اسے غے ماتحت ہیں تے اسے غا فائدہ واسطے پیدا ہوئی ہیں اور اسے غاکم مائے لگیں دیں ہیں۔

(۲۸) مکہ کا مشرک اک پاسے تے سر میں پیر توڑی شرک مائے ڈباوا تھا ورنہ دو بچے پاسے دیہہ اپناں آپ ناں سیدنا حضرت ابراہیم علیہ السلام کی اولاد کھن ور بڑو بڑیا کر میں تھا، انھیں ناں حضرت ابراہیم کی یاہ دعا یاد کروائی جا رہی ہے جے کجھ تے سوچو! اس شہر کی تے میں ہی توحید و ربوبیت اللہ ناں اک من ور رکھی گئی تھی فرم جن بزرگاں کی لہوئی مائے ہون و رمان کریں دیکھو! دیہہ شرکی عقیدوں میں کتناں دور ہیں تے کسرا اللہ کو توں اپناں واسطے وی تے اپنی اولاد واسطے وی بتاں میں کی رہن کی توفیق منگیں! فائدہ:- اکثر مفسراں کو خیال ہے جے سورت بقرہ آئی دعائے حضرت ابراہیم نے کعبہ پاک میں کھنڈ چا ہڑتاں کی تھی ورنہ یہ دعا حضرت ابراہیم نے اپنی آخری عمر مائے اُس ویلے کی تھی جد دیہہ کعبہ پاک غاکمل ہون میں بعد تشریف لیا تھا۔ واللہ اعلم۔

(۲۹) یعنی یہ بت تے بچ زیادہ لوکاں کی گمراہی باعث بنیاں ہیں من اگے جھڑو میرا توحید آلا دین ور چلے غودہ تے میری ہی ہے تے اُس واسطے تے تیری بخشش غودہ و دی ضرور ہے باقی جھڑو میرا توحید آلا عقیدہ اور نہ چلیں انھیں غو معاملو تیرے حوالے ہے اور توں تے ہی غفور رحیم توں انھیں ناں تو بہ غی توفیق دے غے بخشش غو مستحق وی بنا سکے۔ تے اسے راوی بخش سکے سب کجھ تیرا جتھ مائے ہے۔

(۳۰) یاہ اللہ تعالیٰ غی حکمت تے اس غی قدرت تھی جے جس جگہ کعبہ پاک بن رہیو تھو واہ جگہ نیل روئیں آئی کائے خوبصورت جگہ بیہنہ تھی بلکہ رکڑتے نکاوا پہاڑاں آئی جگہ تھی تانے لوک ات نیش اللہ غی محبت وراس غاکبر غی زیارت واسطے مخلص بن غے آویں نالے اس شہر غی ساری خوبصورتی صرف اللہ غاکبر غی وجہ تیں دے سہناں بوٹاں تے نیلاں حلاں غی وجہ تیں نہ دے فرات دنیا غی خوبصورتی

ابوہریرہؓ

۱۳۴

وما آیدنی ۱۳

ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ

جست کائے چیز پیدا بیہنہ ہوئی تیرا معزز گھر کولے آن بسایو ہے

رَبَّنَا اَيِّقِمْو الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ

اے مھارا رب ! تانجے ویہ نماز قائم کریں لہذا توں لوکاں غاں دلاں ناں

تَهْوِيْ اِلَيْهِمْ وَاَرْزُقْهُمْ مِّنَ الشَّجَرِ لَعَلَّهُمْ

انھاں در موڑ دے تے انھاں ناں میواں غو رزق عطا فرما تانجے

يَشْكُرُوْنَ ۝ رَبَّنَا اِنَّكَ تَعْلَمُ الْخُفْيٰ وَمَا تُعْلِنُ

یہ شکر کریں (۳۰) اے مھاربا! توں تے خوب جانے جو کجھ ہم چھپانواں تے جو کجھ ظاہر کراں

وَمَا يُخْفِيْ عَلٰی اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی

تے اللہ تعالیٰ تیں کائے چیز اولے بیہنہ نہ زمین ماں تے نہ

السَّمٰوِ ۝ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ وَهَبَ لِيْ عَلٰی

اسماں ماں (۳۱) ساریں صفت اللہ تعالیٰ غیں ہیں جس نے مناں بڑھیاواں ماں

الْكِبَرِ اِسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ اِنْ سَرَّیْ لَسَمِیْعُ

اسمعیل تے اسحاق (دو بچا) عطا فرمایا بیشک میرو رب بہت دعا

الدُّعَا ۝ رَبِّ اجْعَلْنِیْ مُقِیْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ

سنن آنو ہے (۳۲) ربا! توں مناں نماز قائم کرن آنو بنا دے! تے میری

ذُرِّيَّتِیْ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَا ۝ رَبَّنَا اغْفِرْ لِیْ

اولاد بچوں دی! اے مھاربا! توں میری دعا قبول فرما لے (۳۳) اے مھارا رب! توں میری

وَلِوَالِدَیْ وَلِلْمُؤْمِنِیْنَ یَوْمَ یَقُومُ الْحِسَابُ ۝

تے میرا ماں باپ غی اور ساراں ایمان آلاں غی اس تہاڑے بخشش کر دے، جد لیکھو دے غو (۳۴)

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا یَعْمَلُ الظَّالِمُوْنَ ۝

تے یہ ظالم جو کجھ کر رہیا ہیں تم اللہ تعالیٰ ناں اس تیں بے خبر بالکل نہ سمجھو!

منزل ۳

آئی کائے چیز نہ ہون غے باوجود اللہ انہی قدرت ناں ساری دنیا غا ایمان آلاں غا دل ماں اس جگہ غی اسی محبت کھل چھوڑے کہ ساری دنیا غا ایمان آلاں ات مچھلیا وا چلیا آویں۔ حضرت ابراہیمؑ اس شہر غا بسان غو مقصد بس اللہ غی عبادت کرنی خاص کر غے نماز قائم کرنی بیان فرما رہیا ہیں یعنی اس شہر غی میں ہی اللہ غی یادور ہے فرات غاں بسن آلاں واسطے دعا منگیں تے دعا ماں روئی پانی غی گل بیہنہ کرتا کیونجے ویہ تے اللہ نے دینا ہی تھا بلکہ پیغمبری حج ناں اس بنجر تے رکڑ زمین ماں سیرا سیرا میواں واسطے دعا منگیں سبحان اللہ! یہ دعا کتنی قبول ہوئی اس غوا انداز مکہ پاک جان آلا ہی کر سکیں کہ جت اک پاسے دنیا غا کوناں کوناں تیں ایمان آلاں لکھاں غی تعداد ماں مچھلیا وا چلیا آویں تے دو جے پاسے ات کدے سیراں میواں غو کھا ٹو بیہنہ ہو تو بلکہ دنیا غو کوئے میو واسو بیہنہ جھڑو مکہ پاک ماں بحر و بحر و نہ لیکھو دے۔

(۳۱) یعنی ربا! توں میری دعا غو مقصد تے خوب جانے بلکہ انہی دعا ماں جھڑیں گل ہونٹھاں توڑی لے آواں تے جھڑا جڑ بہ دلاں ماں چھپا رکھاں تیرے سامنے یہ سارا برابر ہیں کیونجے زمین اسماں ماں کائے چیز تے کائے گل تیرے تیں چھپی بیہنہ رہ سکتی لہذا ہم جھڑیں دعا منگاں توں ویہ وی قبول فرماتے جھڑیں اندر اندر ہی دلاں ماں چھلیں مارتی رہیہنہ ویہ وی قبول فرما۔

(۳۲) یعنی جس راں تیں پہلاں تیں حج احسان فرمایا ہیں یاہ دعا قبول فرما غے ہو احسان فرما! بڑھیاواں ماں جس ویلے کہ آدمی ناں اولاد غی آس امید بیہنہ ہوتی آس ویلے غی اولاد خدا غو خاص کرم تے اس غو کرشموں دے یہودی روایتاں غے مطابق جس ویلے بڑا صاحبزادہ حضرت اسماعیلؑ مائی ہاجرہ غا شکم تیں پیدا ہویا آس ویلے حضرت غی عمر ۸۴ سال تھی تے دو صاحبزادہ حضرت اسحاقؑ جس ویلے مائی سارہ غا شکم تیں پیدا ہویا اس ویلے حضرت ابراہیمؑ غی عمر پورا سو (۱۰۰) سال ہو گئی تھی۔

(۳۳) حضرت ابراہیمؑ ناں سورت بقرہ آئی دعا تیں چٹو لگو تھو جے میری ساری لہوی اللہ غی فرمانبردار بیہنہ ہو سے، اسے گلوں ات یاہ دعا فرمائی جے گلوں گھٹ کجھ لوک میری لہوی ماں اسا ہوتاں رہیہنہ جھڑا تیری عبادت کرن آلا ویں۔ تے عبادت ماں چھڑو نماز غو ذکر کیو جس تیں اسلام ماں نماز غی اہمیت غو چٹو لگے۔

(۳۴) باپ غی بخشش واسطے یاہ دعا پہلاں غی ہے فرجسو ویلے ابراہیمؑ ناں چٹو لگو جے وہ کفری غی حالت درمر گیو تے اللہ تعالیٰ نے انھاں ناں یاہ گل وی دس چھوڑی جے کافر غی کدے بخشش بیہنہ ہو سیں فرما انھاں نے اپناں باپ واسطے دعا بیہنہ فرمائی بلکہ اس ناں ایزار غی غوا علان کر دو جس را سورت توبہ آیت ۱۱۴ ماں تے سورت ممتہ ماں ہے۔

(۳۵) یعنی اللہ غافلانہاں ناں عیش لکھاں تک غے کوئے یوہ خیال نہ کرے جے اللہ تعالیٰ انھاں تیں راضی ہے یا انھاں غاکر تو تے اس غی نظر ایں تیں اولے ہیں، ہیمنہ ہیمنہ وہ تے انھاں ناں اعنی خاص حکمت ناں بس کچھ دنان واسطے ٹہل دے رہیو ہے کیونجے لیکھا غی جگہ یا جزا سزا غی جگہ تے آخرت ہے دنیا ہیمنہ ہے اور آخرت ماں تے انھاں غی بے سرتی غویوہ حال وے غوکہ یہ محشر غامدان در سر چک غے دوو سوٹ دوڑتاں ویں غا، اکھ تاڑے لگیں ویں غیں نظر اک واری جس پاسے ہو جے غی اتوں ہٹ ہیمنہ سکے، پریشانی تے مصیبت ناں دل گہرا گہرا غے ہوا ہو داویں غا بلکہ ناٹریا داویں غا۔ ان بچوں ہر بندو سوچتو وے غو جے خدا جانے مہن کے وے غو!

(۳۶) یعنی قیامت غا اُس تہاڑا تیں ڈراؤ جد جڈا غو عذاب سرور آن کھلو وے غو، چھپیا واسارا راز باندے آجیں غا، تے یہ حالات تکتاں ہی مشرکاں غی ساری آکر مٹھی ہو جے غی، دیہہ کر لاکر لائے اللہ تعالیٰ اگے دعا کریں غا جے رہا! مہن ہمتاں یقین آگیا ہے مہن اک واری ہم ناں دنیا ماں جان دے ہم تیرا دین ور مکمل عمل کراں غا تے تیراں رسولاں غی تابعداری کراں غا فر اللہ تعالیٰ غی طرفوں جواب ملے غو جے پہلاں تے تم بوا یقین ناں قسم کر کر غے کیہنہ تھا جے مہاریا یاہ ٹھاٹھ باٹھ تے کدے ختم ہو سے ہی ہیمنہ نہ ہم کدے مر غے اپناں مالک غی بارگاہ ماں جاں غا۔ وراج تھناں بڑو تاؤ یقین آگیا!! فر اللہ انھاں ناں یاد کراوے غو جے تم تے انھاں لوکاں عیاں بستیاں یا بستیاں غے کوئے کالے وی بسیا تھا جھاں نے کفر شرک کر غے اپنے پر ظلم کیو تھو تے تھناں چوتھو کہ انھاں نافرمان لوکاں غو فردیماں ہی کے حشر ہوو تھو۔ جس راعرب غے کوئے ہی قوم عادتے قوم شمو غا کھولا اعنی برتی آپے ہی سنا رہیا تھا۔ بلکہ اللہ تعالیٰ نے وی یہ قصا تفصیل ناں بیان کر کر غے تے دو جیں مثال دے دے غے تم کچھ سمجھایا تھا؛ ورم کسے راہیمنہ سمجھیا نہ تم نے کسے گل تیں عبرت حاصل کی نہ سبق لیو، فر اج کہو امنہ ناں کیہنہ مہن ہم دنیا ماں جانے تیری فرمانبرداری کراں غا۔

(۳۷) مکہ غا مشرکاں ناں سٹا یو جا رہیو ہے جے پہلاں باطل پرستاں نے وی حق ناں دبان واسطے بڑیں بڑیں چال بتائیں تھیں، اسیں چال کہ انھاں ناں پہاڑ وی اعنی جگہ تیں مل جیں تھا فر کے ہو گیو! انھاں نے اعنی چال چالاکیاں ناں کے کر لیو جے مہن تم وہ کر لیں غا۔ انھاں غا سارا داء اللہ تعالیٰ غے سامنے تھا جھو و انھاں غا ہر ایک کن داء ناں انھاں ور ہی پرت مارے تھو تے دیہہ اپناں بکيا و انجہل ماں آپے مھستا جیں تھا بس انھاں ہاروں ہی تھاریں وی ساریں چال مٹی ماں رن جیں غیں تے اللہ غودین ضرور غالب آوے غو۔ فائدو: - وَاِنْ كُنَّا - غا دو ترجمہ ہو سکیں (۱) ”تے واقعہ ہی انھاں غیں چال“ (۲) تے انھاں غیں چال اسیں ہیمنہ تھیں“ یہ دوئے ترجمہ پہلاں تیں ہی مشہور ہیں حضرت ابن عباسؓ تیں وی دوئے روایت ہیں (ابن کثیر وغیرہ) حضرت شاہ ولی اللہ تے انھاں غاں صاحبزادان نے دو جو ترجموں لیو ہے صاحب جلالیں نے وی اسے غے مطابق تفسیر کی ہے دو جاں اکثر مفسراں نے پہلی تفسیر غے

وَمَا أَمْرُهُمْ إِلَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ

إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

انھاں ناں تے وہ بس اس تہاڑا واسطے ٹہل دے رہیو ہے جس تہاڑے آنا ٹڈیا ہی رہ جیں غا

مُطِيعِينَ مُقْبِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ

دیہہ اپناں سر افران چک غے دوو سوٹ دوڑ رہیا ویں غا انھاں غیں نظر مڑ غے انھاں در ہیمنہ

ظَلُّهُمْ وَأَقْبَدَتْهُمُ هَوَاهُ ۖ وَأَنْذَرِ النَّاسَ يَوْمَ

آن لگیں تے انھاں غا دل ناٹریا داویں غا (۳۵) تے (اے پیغمبر) تم لوکاں ناں اس تہاڑا تیں ڈراؤ جس تہاڑے انھاں در

يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ ابْقُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرًا

عذاب آجے غو فر ظالم لوک کیہنہ غا: اے مہارا رب! توں ہم ناں تھوڑی جی

إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ يُحِبُّ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعَ الرَّسُولَ

مدت واسطے (ہور) مہلت دے چھوڑ، ہم تیرو کھنوں من لیاں غا تے ہم تیراں رسولاں غی پیروی کراں غا

أَوْ لَمْ يَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ

کیوں! تم نے اس توں پہلاں قسم ہیمنہ کیس تھیں جے تم نے (دنیا تیں) کدے جانوں ہی ہیمنہ؛

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ

حالانکہ تم انھاں لوکاں غی بستی ماں بسیا تھا جھاں نے اپنے پر ظلم کیو تھو،

وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ

تے تھناں پوہ وی پتو لگ گیو تھو جے ہم نے انھاں ناں کے کیو تھو تے ہم نے تھناں (سمجھان واسطے) مثال وی

الْأَمْثَالَ ۖ وَقَدْ مَكْرُوا مَا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ

بیان کیس تھیں (۳۶) تے یقیناً انھاں نے بڑیں بڑیں چال چلیں، اور انھاں غیں (ساریں) چال اللہ تعالیٰ

مَكْرَهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ

غے سامنے تھیں تے واقعہ ہی انھاں غیں چال تھیں وی اسیں کہ انھاں ناں پہاڑ وی اعنی جگہ تیں

الْجِبَالُ ۖ فَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدَهُ

مل جاتا (۳۷) تے تم اللہ ناں اپناں رسولاں ناں وعدہ خلافی کرن آتو

مَنْزِلَ ۚ

مطابق ترجموں کیو ہے ہم نے دوئے ترجمہ لکھ دیا ہیں۔

(۳۸) یعنی یاہ گل ثابت ہوگئی ہے اللہ تعالیٰ پہلاں نافرماناں ناں دی کجھ تہاڑا ٹہلن دے فرأنھاں غا سارا داء مٹی ماں رلا چھوڑے لہذا آج وی نافرماناں ناں یاہ کجھ تہاڑا غی ٹہلن دتی جارہی ہے اس غویہ مطلب بالکل نیہہ کہ اللہ اپناں نییاں نال دینا تے آخرت ماں کامیابی غا کیا وادعا پورا کرے ہی نیہہ، نیہہ وہ اپناں وعدا ضرور پورا کرے غو تے حق ضرور غالب آوے غو۔

(۳۹) قیامت آلا تہاڑا غو فتوح پیش کیو جارہیو ہے جے اُس تہاڑے یوہ سارو نظام بدل جے غونہ یاہ زمین وے غی نہ یہ اسان ویں غا بلکہ ات اک نوی ہی زمین تے نواں ہی اسان ویں غا، اللہ تعالیٰ غی عدالت لگی وی وے غی، جت سارا لوک اپناں اپناں لیکھا واسطے حاضریں غا، اُس تہاڑے مجرم لوک سنگلاں ماں جکڑیا وادیں غا بلکہ اک قسم غا گناہ کرن آلا سارا مجرم اک ہی سنگل ماں بنیا وادیں غا، انھاں درمغنا یا

الحجۃ

۳۹

وہا آبریں ۳۳

رُسُلَهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝ يَوْمَ تُبَدَّلُ

نہ سمجھو ! بیشک اللہ تعالیٰ زیر دست ہے بدلو لین آلو ہے (۳۸) جس تہاڑے یاہ

الْاَرْضُ غَيْرِ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ وَبُرُوزِ اللّٰهِ

زمین دوجی زمین نال بنادتی جے غی تے اسان وی (بنادتا جیں غا) تے سارا اک اللہ غی بارگاہ ماں پیش ویں غا

الْوٰحِدِ الْقَهَّارِ ۝ وَتَرٰی الْمُجْرِمِیْنَ یَوْمَیْذٍ

جہود زبردست ہے ؛ تے تم اس تہاڑے مجرماں ناں دیکھیں غا

مُقَرَّنِیْنَ فِی الْاَصْفَادِ ۝ سَرَّابِیْمٌ مِّنْ قَطْرِ اِن

کہ ویہ سنگلاں ماں جکڑیا وادیں غا انھاں غیں کڑتیں گندھک غی ویں غیں

وَتَعْشٰی وَجُوْهُهُمْ النَّارِ ۝ لَیْجَزِی اللّٰهُ کُلَّ

تے اگ انھاں غاں چہراں ناں ٹہک رہی وے غی ؛ تانجے اللہ تعالیٰ ہر شخص ناں

نَفْسٍ مَّا کَسَبَتْ اِنَّ اللّٰهَ سَرِیْعُ الْحِسَابِ ۝

اس غا کیا غی سزا دیے ، بیشک اللہ تعالیٰ کجے تاوؤ حساب لین آلو ہے (۳۹)

هٰذَا بَلَغَ لِّلنَّاسِ وِلٰیئُہٗٓمْ وَلِیْعَلُّوْا اٰنَآ

یوہ (قرآن) لوکاں واسطے اک سنیو ہے تانجے اس غے ذریعہ ویہہ گاہہ کردتا جیں تے تانجے ویہہ جان لیں کہ بس

هُوَ اِلٰہٌ وَّاحِدٌ وَّلَیْذِکْ رُکُوْلُوْا الْاَلْبَابَ ۝

وہ ہی اک خدا ہے ، تے تانجے عقل آلا لوک نصیحت حاصل کریں (۴۰)

سُبْحٰنَ الْحَمْدِ لِلّٰہِ الَّذِیْ ہُوَ اَعْلٰی عَمَّا یُشْرَکُّوْنَ ۝

سورت حجر مکہ ماں نازل ہوئی تے اس ماں غزینویں آیت اور چھ رکوع ہیں

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

شروع اللہ تعالیٰ غا ناں ناں جہود بے بہا مہر بان کجے رحم آلو ہے

اَلرَّحْمٰنِ اٰیٰتِ الْکِتٰبِ وَقُرْاٰنِ مَّبِیْنٍ ۝

(۱) یہ اک (کامل) کتاب تے واضح قرآن غیں آیت ہیں (۲)

منزل ۳

لگ غی طرح غا کسے چیز غا کپڑا ویں غا جہود وجود ناں چڑیا وادیں غا تے انھاں ناں اگ فوٹ لگ جے غی، جس ناں دوزخیاں غا منہ وی ٹھکیا وادیں غا یوہ سب کجھ اس گلوں وے غو تانجے ہراک اپنی کھٹی غو مرد چکھ لے تے ساراں ناں چولگ جے ، جے اللہ تعالیٰ جس ویلے حساب لین ورا جے فراس ناں حساب لیتاں چرہ نہہ لکٹو۔

(۴۰) یعنی یوہ قرآن ساری دنیا واسطے اللہ تعالیٰ غواک سنیو تے اُس غو اک پیغام ہے جس غا ترے بڑا مقصد ہیں (الف) تانجے لوکاں ناں قیامت تیں، اور اُس غا حساب کتاب تیں تے انھاں غا انجام تیں گاہہ کر دو جے (ب) تے ساراں لوکاں ناں چنگی طرح دس دو جے جے خدا اک ایٹکو ہے کوئے اُس غو شریک نیہہ (ج) تے عقل آلا اُس غے ذریعہ نصیحت حاصل کریں۔

۲۷ اکتوبر ۲۰۰۰ء مطابق ۲۸ رجب ۱۴۲۱ھ زندان مرکزی جہوں۔

(۱) آیت ۸۰ ماں حجر غاں رہن آلاں غو یعنی قوم شہود غو ذکر ہے اسے مناسبت ناں سورت پاک غو ناں ”حجر“ ہے یعنی وہ سورت پاک جساں حجر غاں لوکاں غو ذکر آوے ہے، یاہ سور پاک وی کی ہے تے مضمون تیں انداز دلاو جاسکے جے یاہ سورت پاک سورت ابراہیم غے ناں ناں نازل ہوئی ہے۔ اس سورت پاک ماں خاص طور ناں مشرکاں غا اس شبہ غو تے انھاں غاں ان اعتراض غو جواب دو گئے جے جہود ویہہ رحمت عالم ﷺ غی رسالت ورتے اللہ غی وحی ور کریں تھا، ناں ہی اللہ تعالیٰ غی توحید وی کجے پیار ناں سمجھائی گئی ہے تے لوکاں ناں کجے مہر محبت اور شفقت ناں نصیحت کر کرے آخرت غا لیکھا غی تیاری در متوجہ فرمایو ہے سورت پاک غا تہا رکوع ماں حضرت آدم غو تے شیطان غو قصو اور شیطان غی شیطانی ختہ تفصیل ناں بیان کرے یوہ احساس دواو جارہیو ہے جے ساریں براہیں شیطانی وسوسہ ناں ہی دنیا ماں چل پئی ہیں۔ وہ ہی لوکاں غاں دلاں ماں اللہ غی توحید تے نییاں غی رسالت غے خلاف یہ وسوسہ گہلے۔ چوتھا رکوع غا شروع ماں انھاں خوش نصیباں غو سہنوں انجام بیان ہو یوہ جہاں نے گمراہی تیں کجے غے اللہ عا دین غے مطابق زندگی گذاری تھی فراق توں آخری رکوع غا ادھ توڑی کجھ نییاں غا قصا بیان ہو یا ہیں جہاں تیں چولگے جے اللہ غا نیک بنداں ور کس را اس غی رحمت وے تے نافرماناں ور کسرا عذاب غا سوہنا برھیں، سورت غا آخر ماں رحمت عالم ﷺ واسطے تے ایمان آلاں واسطے تسلیں غیں گل ہیں تے یوہ حکم وی ہے جے تم کسے غی پرواہ نہ کرے رڑے مدان اللہ عا دین غی دعوت دیتا زہو۔

(۲) سورت پاک غا نمائندہ ماں ہی اس غو تعارف کراو جارہیو ہے جے یاہ اک اسی کامل مکمل تے عظمت آلی کتاب غیں آیت ہیں جہودی اتنی عالیشان کتاب ہے جے دنیا ماں یا ہی اک کتاب۔ کتاب گوان غی حقدار ہے، تے یاہ کتاب عظمت آلو واضح قرآن ہے جہود ہر اعتبار ناں واضح تے صاف صاف ہے، جس غا حکم جس غیں نصیحت، تے جس غا بیان کیا و اقصا سب کجھ ہی صاف صاف تے واضح ہے۔